A
232.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 232.

ועשל כרכות הקום רוכבת הקת כרכות שדים ורקם : כרכות אכיך נכרו על כרכות הורי עד האות
נכעות שלם הקייפה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : כנימין זאב יטרף כבקר יאכל עד ולעלב יחלק
שלל : כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויכלך אותם איש אשר כבלכתו כלך אותם :

פלשה

וזאת הכלכה אשר כלך משה איש האלהים את כני ישראל ויכלך לפני מותו : ויאמר ה' מסיני כא
כא וזלח משעיר למו הוטיע מגר פארן ואתה מלכבות קדש מימינו אשדת למו : אף חובב
עמים כל קדושיו כידך והם הנכו לרגליך ישא מדברותיך : תולה צוה לנו משה מולשה קהלת יעקב : ויהי
כישורון מלך כהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר ; וזאת ליהודה
ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו לבלו ועזר מצריו תהיה : ולוי אמר תמיך ואוריך לאיש
חסידיך אשר נסיתו כמסה תריבהו על מי מריבה : האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת
בנו לא ידע כי שמרו אמרתך וכריתך ינצורו : יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה כאפיך
וכלול על מזבחיך : כלך ה' חילו ופועל ידיו תרצה מחץ מתנים ומשנאיו מן יקומון : לבנימין אמר ידיד
ה' ישכון לבטח עליו חופף עליו כל היום וכין כתיפיו שכן : וליוסף אמר מבורכת ה' ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רובצת תחת : ומגד תבואות שמש ומגד גרש ירחים ומראש הררי קדם ומגד גבעות עולם :
ומגד ארץ ומלואה ורצון שוכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : כבור שורו הדר לו וקרני
ראם קרניו בהם עמים יגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה : ולזבולון אמר שמח זבולון
בצאתך ויששכר באהליך : עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול :
ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד : וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון
ויתא ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל : ולגד אמר כן גד אריה יזנק מן הבשן : ולנפתלי אמר ולגן
נפתלי שבע רצון ומלא כרכת ה' ים ודרום ילשה : ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטובל בשמן
רגלו : כרזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך : אין כאל ישורון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים : משנה
אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמיד : וישכון ישראל בטח כרד עין יעקב אל
ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל : אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כה מגן עזרך ואשר חרב גאותיך
ויכחשו אויביך לך ואתה על כמותימו תדרוך

ישעיה

סי' מ"ט

שמעו איים אלי והקשיבו לאומים מרחוק ה' מבטן אמי קראני ממעי אמי הזכיר שמי :
פי כחרב חדה בצל ידו החבאני וישימני לחץ ברור כא שפתי הסתירני
עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר ״ ואני אמרתי לריק יגעתי לתוהו והבל כחי כלותי אכן משפט
ופעולתי את אלהי : ועתה אמר ה' יוצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יי
ואלהי היה עוזי : ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצורי ישראל לי
להיות ישועתי עד קצה הארץ : כה אמר ה' גואל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב
וקמו שרים וישתחוו למען ה' אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרך : כה אמר

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Zárt ülés követi, melynek
küldése a Bródy-bizottságba.—

יחזקאל פי' לר'

ואתה בן אדם קח לך לבנה אחת ושמת אותה לפניך ... ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ודוחן וכוסמין ונתת אותם אל כלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שכב על צדך ... ואתה בן אדם הנה אני שובר לך מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ... ואתה בן אדם קח לך תער חד תער מספרת תקח לך ועברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך משקלות לחלק ונתת שליש באש בתוך העיר ... ואתה בן אדם הנה אני לוקח מאתך את מחמד עיניך במגפה ולא תספוד ולא תבכה ולא תבוא דמעתך ... ואתה בן אדם הלא ביום אשא אתם את מעוזם ואת משוש תפארתם ואת מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם ... ואתה בן אדם הלא אתה בנתן את פליטם ביום ההוא לאזנים לשמיע באזנים ... ואתה בן אדם שים פניך אל הרים ישראל והנבא עליהם ואמרת הרים ישראל שמעו דבר אדני יהוה ... ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אמור חרב חרב הוחדה וגם מרוטה ... ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל אדמה אמר ... ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל הנחלים ולאפיקים ולגאיות ולגיות ולערי המשמה

אין מיד נ"ה

מעט

אלהים בקולנו ה' כל העמים תקעו כף רועו ליעקב
למעצח לבני קרח מזמור ׃

עלינו ירון מלך גדול על כל הארץ ׃ ילכ עמים יחתינו ולאומים
תחת רגלינו ׃ יבחר לנו את נחלתינו לך בחון ישקב לשר לקבלתך ׃ שלה אלהים בתרועה
ה' בקול שופר ׃ זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו ׃ כי מלך כל הארץ אלהים זמרו
משכיל ׃ מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו ׃ נדיבי עמים נאספו עם אלהי
אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה ׃

מזמור שיר

שמח לבב נפש מעט שאי: שם התחתון לזולתו לא יעשה פעולה לשאי: שאת כבוד
ולקח לא לאמתה לתוחילה לשאי: שנא שפעתנים שאי: שם התחתון לזולתו לא יעשה פעולה לשאי: שאת כבוד

מעבק

העניים כי יקח הקדש לקח ישראל כהיוצא מהקדש כהקדש לשעל

ונהיה לקח הקדש כהקדש ישראל: והיה השבט עשרה והייתי לשם לאלהים והיה יהיו לי לעם: וידע
ראוב עבדי ישראל לשם לעשו: ונהיה לשם כהשם בגיא עשו לשם ונהיה לקהיל לזולתם
ראוב עבדי ישראל לעשות לאלהי לבב ולאלהי נפש ולאלהי עשו לזולתם: ונהיה לשם לאלהים
לאלהי עבדי ישראל לעשות לאלהי לבב ולאלהי נפש ולאלהי עשו לזולתם: ונהיה לשם לאלהים
מכל המשכותיהם לשר חטאתם לזולתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מ
מלך עשרה ורועה לחד יהיה לכלם ובמשפטי יהלכו וחקותי ישמרו ועשו לזולתם: ושבו על הארץ ל
אשר עשו לאלהי עבדי ישראל: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי לזולתם
מכל מושבותיהם לשר חטאו בהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד
מלך עשרה ורועה לחד יהיה לכלם ובמשפטי יהלכו וחקותי ישמרו ועשו לזולתם: ויש

ויהי

לחלם הלוך וספוד הגופה׃ ויהי כשבתו משם ויבא יוסף בית פרעה וידבר אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו באזני פרעה לאמר אבי השביעני לאמר הנה אנכי
מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
ואשובה׃ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך׃ ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקן ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית
אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב ויהי המחנה כבד מאד׃
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה
למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן כאשר צום׃
וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את
השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל
העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו
לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך׃ ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנה לך לעבדים׃ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית
עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃
וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ וירא יוסף לאפרים
בנים שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

ספר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃ ראובן שמעון לוי
ויהודה׃ יששכר זבולן ובנימן׃ דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים׃ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם׃ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף׃ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃ הבה נתחכמה לו פן
ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃
וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס׃ וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׃ ויעבידו מצרים
את בני ישראל בפרך׃ וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן
הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃ ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר
אלהם מלך מצרים ותחיין את הילדים׃ ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות
העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת ילדו׃ ויטב אלהים למילדת וירב העם
ויעצמו במאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים׃ ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃

ויקח איש מבית לוי את בת לוי׃ ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים׃ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם
בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר׃ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו׃
ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃ ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו
ותאמר מילדי העברים זה׃ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת
מן העברית ותינק לך את הילד׃ ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם
הילד׃ ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו׃ ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן המים משיתהו׃ ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃ ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את
המצרי ויטמן בחול׃ ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה
תכה רעך׃ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את
משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃ ולכהן מדין שבע בנות
ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃ ויבאו הרעים ויגרשום ויקם
משה ויושען להן וישק את צאנם׃ ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא
היום׃ ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃
ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃ ויואל משה לשבת
את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃ ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה׃ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה
ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃ וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה׃ וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער
באש והסנה איננו אכל׃ ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא
יבער הסנה׃ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני׃ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃ ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר
במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃ ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את
עמי בני ישראל ממצרים׃ ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את
בני ישראל ממצרים׃ ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את
העם מצרימה תעבדון את האלהים על ההר הזה׃ ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא
אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר
אלהם׃ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך
ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מעני
מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃
ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים
נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי
כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים
בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי
זהב ושמלת ותשימון על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים׃

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃
ויאמר אליו יהוה מה זה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש ויברח
משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה אליו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה
ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה
כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות
האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת ממימי
היאר והיצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה׃ ויאמר משה אל
יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי
כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש
או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃
ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי
ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו
ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃
ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה
תקח בידך אשר תעשה בו את האתת׃

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום׃ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב
מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך׃ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם
על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו׃ ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשית אתם לפני פרעה ואנכי
אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃ ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃
ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃ ויהי
בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה
ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃
ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃
ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו׃ וילך משה
ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעש האתת לעיני העם׃ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי
ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי
ויחגו לי במדבר׃ ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי
את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה על אלהינו נלכה נא
דרך שלשת ימים במדבר וזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ויאמר אלהם
מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן
רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם
ואת שטריו לאמר׃ לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו
להם תבן׃ ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים
ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה
אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם
דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם
דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה
לאמר מדוע לא כליתם חקתכם לבנת כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני
ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן לא נתן לעבדיך ולבנה אמרים
לנו עשו והנה עבדיך נכה וחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
נלכה נזבחה ליהוה׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו׃ וירעו שטרי
בני ישראל באמר אליהם לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת
אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר
הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו׃ וישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃

ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה
יגרשם מארצו׃ וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ וארא אל אברהם אל
יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ וגם הקימתי את בריתי אתם
לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ וגם אני שמעתי את נאקת בני
ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר משה כן
אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר
בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר משה לפני יהוה
לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים׃

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות
ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות
שמעון׃ ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי הם מאה שלשים
ושבע שנים׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל
ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנים׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי
לתלדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם מאה שלשים ושבע שנים׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי׃ ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסף אלה משפחת הקרני׃
ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
הלוי למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבתם׃ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
הוא משה והוא אהרן׃

ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה
דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יהוה הן אני
ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחי ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי
בארץ מצרים׃ ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי
בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על
מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן
עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃
ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ויטלו
איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה
בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃
ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה
לא שמעת עד כה׃ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי
על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים
לשתות מים מיאר והיה הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃
וחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ וימלאו
שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני׃
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ ושרץ היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃
ואליך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את
ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃
ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ ויעשו חרטמם
בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל
יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה לפארה
התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר
תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק
משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ ויצברם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ ויראה פרעה כי
היתה הרוחה ויכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃

ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל
ארץ מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה לכנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא
את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה׃ ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר
והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני׃
כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃ והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ׃ ושמתי פדות בין
עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ ויקרא פרעה אל משה ואל אהרן
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ דרך שלשת ימים
נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם
וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי׃ ויאמר משה
הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל
יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה׃ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃
ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ ויכבד פרעה את
לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את
עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם׃ הנה יד יהוה היה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ והפלה יהוה בין מקנה
ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ ויעש יהוה את המועד לאמר
מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ׃ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה
מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד׃ וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד
ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם׃ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם
פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה׃ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים׃ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ ולא יכלו
החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים׃ ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה׃

ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני׃ כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך
ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃ כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך
בדבר ותכחד מן הארץ׃ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׃ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃ הנני משיא כעת מחר אבן כבדה
מאד אשר כמהו לא היתה במצרים למן היום הוסדה ועד עתה׃ ועתה שלח העז את מקנך
ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם
הברד וימתו׃ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃
ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב
השדה בארץ מצרים׃ ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא
היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ רק בארץ
גשן אשר בני ישראל שם לא היה ברד׃ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם
חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ חלו את יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל
יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ ואתה ועבדיך
ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב
והפשתה גבעל׃ והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה׃ ויצא משה מעם פרעה את
העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ וירא פרעה כי
חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם
מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע
כי אבדה מצרים׃ וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת
טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם
מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים
בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה היה הבקר ורוח הקדים
נשא את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו
לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים׃ וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק המות הזה׃
ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע
אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ ויט
משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ ויקרא
פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ וגם מקנינו ילך
עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את
יהוה עד בואנו שמה׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ ויאמר לו פרעה לך
מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ ויאמר משה כן דברת לא אוסף
עוד ראות פניך׃

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם
מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו
ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם

A KÖNYV-ÉS TÁRA

התולדות יצחק

ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו׃ ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳׃ ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ ועשו בז את הבכרה׃ ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ וירא אליו ה׳ ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי׃ וישב יצחק בגרר׃ וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחותי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא׃ ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה׳׃ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב ה׳ לנו ופרינו בארץ׃ ויעל משם באר שבע׃ וירא אליו ה׳ בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה׳ ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי היה ה׳ עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה׳׃ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלח אתם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודת הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ ותהיינה מרת רוח ליצחק וליעקב׃

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃ ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה׳ לפני מותי׃ ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך׃ לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה ה׳ אלהיך לפני׃ ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ ולא הכירו כי היו ידיו כאחיו שעירת כידי עשו ויברכהו׃ ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ ויאמר הגישה לי ואכלה מצד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה׳׃ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃

ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו והנה עשו אחיו בא מצידו׃ ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי וכל בני אחיו ויאכל מצד בנו בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים אתי את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה׃ ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני׃ ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך׃ ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ ויעתר עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ ואל שדי יברך אתך ויפרה וירבך ויהי לקהל עמים׃ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב וישלח פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען׃ וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃ וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ והנה ה׳ נצב עליו ויאמר אני ה׳ אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך׃ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה׳ במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה׳ לי לאלהים׃ והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃

ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהשקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך׃ ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ ולבן היו שתי בנות שם הגדלת לאה והשם הקטנה רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא עליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ וירא ה׳ כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה ה׳ בעניי כי עתה אהבני אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע ה׳ כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את ה׳ על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃

ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ ואחרי כן ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ ויזכר אלהים את רחל וישמע אלהים אליה ויפתח את רחמה׃ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף ה׳ לי בן אחר׃

ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי׃ תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני ה׳ בגללך׃ ויאמר נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה׳ אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃ ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי׃ וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי׃ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל שה לבן ויתן ביד בניו׃ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות׃ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות אשר על שתות המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמן בבאן לשתות׃ ויחמו הצאן אליו על המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים׃ והכבשים הפריד יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים להיחם במקלות׃ ובהעטף הצאן ושם לא יתן ותהי העטופות ללבן והמקשרות ליעקב׃ ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃ וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃ ויראה יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום׃ ויאמר ה׳ אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך׃ וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן עקדים׃ ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃

ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ ויעבר את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה׃ ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ויגע לבן אחרי יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והאחים תקע את אהליהם בהר הגלעד׃ ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב׃ למה נחבאת לברח ותגנוב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי׃ עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא׃ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃ ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים׃ לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה אשר אמר יגר יהוה בינותי וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך׃ עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃ ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו׃ ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשארת לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ה׳ האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ ויהי שם בלילה ההוא ויקח ממה שעלה בידו מנחה לעשו אחיו׃ עזים מאתים תישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃ גמלות מיניקות ובניהן שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה׃ ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה׃ ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃

ויישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ ויעבר את הזלפות ואת ילדיהן ראשונה ואת לאה וילדיה אחרונים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ ותגשנה השפחות הנה הן וילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ופדחום יום אחד ומתו כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והבניו היו את מקניו בשדה וחרש יעקב עד באם׃ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם׃ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם ונהיה לעם אחד׃ ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויע

ויאמר יעקב׃ ויאמר לו יעקב ישמע שר שמתך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃

ויגש

ויגש אליו יעקב ויאמר יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן והנער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃ וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ וירא אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו ולא יכלו דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אותו׃ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ ויאמרו לו אחיו התמלך תמלך עלינו אם משול תמשול בנו ויוסיפו עוד שנא אותו לחלמותיו ולדבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ ויעלו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים׃ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתין׃ וירא אותו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה הלך׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו׃ וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחוהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה׃ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרוג את אחינו וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו וירימו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרימה׃ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא׃ ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי אל אבל ארד בני שאולה ויבך אתו אביו׃ והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד ישלה שלה בני גדל כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא מוצאת היא ותשלח אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה׃ ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃ וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ ויעזב כל אשר יש לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃ ויהי אחר הדברים האלה וישא אדני יוסף את עיניו וישכב את אשתו אליו׃ ותאמר שכבה עמי׃ וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידו׃ אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃ ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה׃ ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר׃ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃ ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסיר אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה׃ אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

ויהי אחרי הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים׃ ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים׃ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃ ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר׃ וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתר חלומו המשקה והאופה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף הלא לאלהים פתרנות ספרו נא לי׃ ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני׃ ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃ וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה׃ ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃ כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃ ויראה שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלמי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃ ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה ועוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ ואכל עוף את בשרך מעליך׃ ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו׃ וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃ ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד על היאור׃ והנה מן היאור עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאור רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאור׃ ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת ויקץ פרעה׃ וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה׃ ויאמר שר המשקים אל פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום׃ פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים׃ ויחלמו חלום אני והוא בלילה אחד איש כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ויספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ והיה כאשר פתר לנו כן היה אתני השיב על כני ואתו תלה׃ ויישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ ויספר פרעה ליוסף חלמתי והנני עמד על שפת היאור׃ והנה מן היאור עלות שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר ורקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרע׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃ ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות והאגדות׃ ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב׃ הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה׃ הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃ וקמו שבע שני רעב אחריהן וכלה כל הטובה בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ׃ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי הוא כבד מאד׃ ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו׃ ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃ יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע׃ ויקבצו את כל אכל שבע השנים הטובות האלה אשר תבאנה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃ ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש ויתן רבד הזהב על צוארו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃ ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃ ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃ ויקבץ את כל אכל שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדה השדה אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃ וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃ ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃ ותחלנה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃ והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃

ויעקב יראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃ ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות׃ וירדו אחי יוסף עשרה לשבר שבר ממצרים׃ ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון׃ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃ ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה׃ ויראם יוסף וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל׃ ויכר יוסף את אחיו והמה לא הכרהו׃ ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃ כלנו בני איש אחד נכנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃ בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הזה׃ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃ ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים׃ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא׃ אם כנים אתם אחי אחיכם האחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת׃ ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃ והמה לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם׃ ויסב מעליהם וייבך וישב אליהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר׃ דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו את ארצנו במרגלים׃ ויאמר אלינו האיש בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו ולכו׃ והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃ ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צרורות כספיהם הם ואביהם וייראו׃ ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם׃ ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך׃ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה׃

ויהי הרעב כבד בארץ׃ ויהי ככלות לאכל את השבר אשר הביאו מצרים ויאמר אלהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל׃ ויען אליו יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם׃ אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל׃ ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם׃ ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח׃ ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ויאמר אלהם׃ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃ אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃ ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃ ואחיכם קחו ועמדו שובו אל האיש׃ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי׃ ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים בית יוסף׃ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכספים השבים בבתינו בפעם הראשנה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו׃ ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בפעם הראשנה לשבר אכל׃ והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה איש כספו בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃ וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספינו בשקינו׃ ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי וייצא אליהם את שמעון׃ ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם׃ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה׃ וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו׃ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים׃ וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו׃ וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין ממנות כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו׃

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחות האנשים אכל כאשר ישאו׃ וגביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו׃ ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃ האנשים שלחו המה וחמריהם׃ הם יצאו העיר לא הרחיקו ויוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה׃ הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא ינחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃ וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה׃ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות הדבר הזה׃ הן כספי אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לאדניך כסף או זהב׃ אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃ ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים׃ וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה וישא איש אמתחתו׃ ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין׃ ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה׃ ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃ ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמוני׃ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני לנו גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם׃ ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח׃ ונאמר לאדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורידוהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר לאדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ואתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קראהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער ומת ואת עבדיך יורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא׃

ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו׃ וישא את קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה׃ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃ ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חרישׁ וקציר׃ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולגבר לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים׃ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ ויפל על צואר אחיו בנימין ויבך ובנימין בכה על צואריו׃ וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו שובו ארצה כנען׃ וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃ ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא תאכלו׃ ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך׃ ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃ ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃ וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃ ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם׃ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומל זרעו אתו מצרימה׃ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן

נתחכמה לו פן יכבה והיה כי תקרא מלחמה ונוסף גם על שנאינו ונלחם כנו ועלה מן הארץ: יום ג
וישימו עלו שרי מסים למען עבותו בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתם ואת רעמסיס: וכאשר
יענו אותו כן יוכה וכן יפרוץ ויקוצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימרו את חייהם
בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך
מצרים למילדות העבריות אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: יום ד ויאמר בלבן את העבריות
וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחיה: והיראן המילדות את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהם מלך מצרים ותחיין את הילדים: ויקרא מלך מלך מצרים למילדות ויאמר להן מדוע עשיתן
הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרנה המילדות אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה
בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו: ויטב אלהים למילדות ויבן העם ויעצמו מאד: ויהי כי יראו המילדות
את האלהים ויעש להם בתים: יום ה ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל
הבת תחיון: וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תיבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאור: ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו: פרש' וארא וידבר אלהים אל
משה ויאמר אלי אני ה: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא שדי ושמי ה לא נודעתי להם: וגם הקימתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אותם ואזכור את בריתי: לכן אמר לבני ישראל אני ה והוצאתי אתכם מתחת סבלות
מצרים והצלתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני ה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: יום ב והבאתי אתכם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני ה: וידבר משה כן
אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה: וידבר ה אל משה לאמר: בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: יום ג וידבר משה לפני ה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: וידבר ה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלא חצרון וכרמי
אלה משפחות ראובן: ובני ישכר ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון:
ואלה שמות בני לוי לתולדותם גרשון וקהת ומרדי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: יום ד בני גרשון
לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ובני
מרדי מחלי ומושי אלה משפחות הלוי לתולדותם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן
ואת משה ושני עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן
ומתרי: יום ה ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא ואת
אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחותם: הוא אהרן ומשה אשר אמר ה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
ממצרים הוא משה ואהרן: פרש' בא ויאמר ה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת
לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרבו: ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים
ואת אותותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה: ויבוא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה אלהי

העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא
מחר אלה בגבולך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן
הברד ואכל את כל העץ הצומח לכם מן השדה: ומלאו בתיך וכתי כל עבדיך וכתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך
ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: יום ב ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב
את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את ה אלהיכם מי ומי ההולכים: ויאמר משה בנערינו ו
בזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאנינו ובבקרינו נלך כי חג ה לנו: ויאמר אליהם יהי כן ה עמכם כאשר א
אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: יום ג לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה כי אותה אתם
מבקשים ויגרש אותם מאת פני פרעה: ויאמר ה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה נהג רוח
קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את האלה: ויעל האלה על כל ארץ מצרים
וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן אלה כמוהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את עין כל
הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ
ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: יום ד ויזהר פרעה לקרוא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי לה אלהיכם
ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתיר ו לה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעם
פרעה ויעתר לה: ויהפך ה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף ולא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים: ויחזק ה את לב פרעה מלך מצרים ולא שלח את בני ישראל: ויאמר ה אל משה
נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: יום ה ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל
היה אור במושבותם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם
ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועולות ועשינו לה אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו
לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבוד את ה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה עד בואנו שמה

פרשת בשלח

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
בראותם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל
מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: וה
הולך לפניהם יומם בעמוד לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימוש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: יום ב וידבר ה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישובו
ויחנו לפני פי החירות בין מגדול ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל
נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
וידעו מצרים כי אני ה ויעשו כן: יום ג ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל
העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסור את רכבו ואת עמו לקח עמו: ו
ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלישים על כלו: ויחזק ה את לב פרעה מצרים וירדוני אחרי בני

ישראל וכני ישראל יוצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם ושיגאוהם חונים על הים כל סוס וכב
פרעה ופרשיו על פי החירות לפני בעל צפון: יום ג' ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם וירא מאד ויצעקו בני ישראל אל ה': ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבוד את מצרים ממותנו במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו
היתיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים לאמר לא תוסיפו לראותם
עוד עד עולם: ה' ילחם לכם ואתם תחרשון: ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו:
יום ה' ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני
הנני מחזיק את לב מצרים ויבואו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי
אני ה' בהכבדי בפרעה ~~[illegible]~~ ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההולך לפני בני ישראל וילך
מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמוד מאחריהם: ויבוא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: פרשת יתרו וישמע יתרו כהן
מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את בני ישראל ממצרים: ויקח
יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר
גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצילני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן
משה ובניו אשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך
יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: יום ב' ויצא משה לקראת חותנו וישתחו וישק לו וישאו איש
לרעהו לשלום ויבואו האהלה: ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם ה': ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו
מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך ה' אשר אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד
מצרים יום ג' עתה ידעתי כי ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עולה
וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה
לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד העלב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עושה
לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עושה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר
עד עלב: ויאמר משה לחתנו כי יבוא אלי העם לדרוש אלהים: יום ד' כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי
בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה
עושה: נבול תבול גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשוהו לבדך:
עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים:
והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון:
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות: יום ה' ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל
העם הזה על מקומו יבוא בשלום

וישמע משה לקול חותנו ויעש כבל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ש-
רי אלפים על העם שרי אלפים ושרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת את הדבר
הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: פרשת תרומה פרש' משפטים
ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד
עברי שש שנים יעבוד ובשבעית יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו: אם אדוניו יתן לו אשה ועדה לו בנים אובנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו
בגפו: אם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדוניו אל
האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו לעולם: יום ב' וכי ימכר
איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי
לא ימשול למכרה בבגדו בה: ואם לבנו ייעדנה במשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע: ~~אם שלש אלה~~ יום ג' אם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה
איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזיד איש
על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: ונגב איש ומכרו יום ד'
ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן
או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא: וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקום ינקם: אך אם יום או
יומים יעמוד לא יקם כי כספו הוא: יום ה' וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עין
תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה:
וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: פרש' תרומה
וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש ידבנו לבו תקחו את תרומתי:
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשתו ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות
אלים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים: ושמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: יום ב'
אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: בכל אשר אני מראה אותך את
תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשה: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי אדנו ואמה וחצי קומתו:
יום ג' וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו אדני טבעות
זהב ונתתה על אדני פעמותיו ושתי טבעות על צלעו האחד ושתי טבעות על צלעו השניתו ועשית
בדי עצי שטים וצפית אותם זהב והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארן לשאת את הארון בהם:
בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו: יום ד' ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך:
ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי קומתה: ועשית שנים כרובים זהב מקשה
תעשה אותם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
תעשו את הכרובים על שני קצותיו: והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סכבים בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים: ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון
תתן את העדות אשר אתן אליך: יום ה' ונועדתי לך שם ודברתי עמך מעל הכפרת מבין שני

לכפר עליכם ס׳ המנחה לפני ה׳ ׃

ויקרבו את פרים לפני האהל ויסמכו בני אהרן את ידיהם על ראש הפר ׃ ושחט את הפר לפני יי׳ ויקח משה מדם הפר ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ׃ ואת כל הדם שפך אל יסוד המזבח ויקדש אתו לכפר עליו ׃ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת הקטרת המזבחה ׃ ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו ואת קרבו ופרשו ׃ ויצא אל מחוץ למחנה אל מקום השרפה אשר ישרפו את אשר נשרף בו את הפר ׃ ויקח את כל הפר ויעלה על המזבח ויזרוק את דמו על יסוד המזבח ׃ ויקטר את כל החלב מעל הזבח ׃ ויעשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו ׃ ויכפר עליהם הכהן ונסלח להם ׃ ויוצא את כל הפר אל מחוץ למחנה ויקטר אחרי כאשר קטר את הפר הראשון ׃ ויעשה לשעיר ׃ ויקרב את השעיר לפני יי׳ ׃ ויסמכו בני אהרן את ידיהם על ראש השעיר ׃ ושחט אתו במקום אשר ישחטו את העולה לפני יי׳ ׃ ויקח הכהן המשיח מדם הפר ׃ ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ׃ ואת כל הדם יצק אל יסוד המזבח ׃ ואת כל חלבו יקטר על המזבח ׃ ועשה לשעיר כאשר עשה לפר ׃ ויכפר הכהן עליהם ׃ ונסלח להם ׃ ויוצא את כל השעיר אל מחוץ למחנה ׃ ושרף את עורו ואת בשרו ואת פרשו ואת קרבו ׃ ויצא אל מחוץ למחנה ׃ ושרף אתו באש ׃ ויהי לבני ישראל לחקת עולם ׃ ויכפר על בני ישראל מכל חטאתם ׃ ויהי לכם לחקת עולם ׃ ויעש כאשר צוה יי׳ את משה ׃ ויאמר יי׳ אל משה ׃ ויקרא אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ׃ ואמרת אליהם ׃ זה הדבר אשר צוה יי׳ לאמר ׃ ׃ איש איש מבית ישראל ׃ ואשר יזבח שור או כשב או עז במחנה ׃ או אשר יזבח מחוץ למחנה ׃ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליי׳ ׃ לפני משכן יי׳ ׃ דם יחשב לאיש ההוא ׃ דם שפך ׃ ונכרת האיש ההוא מקרב עמיו ׃ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם ׃ אשר הם זבחים על פני השדה ׃ והביאם ליי׳ ׃ אל פתח אהל מועד אל הכהן ׃ וזבחו זבחי שלמים ליי׳ ׃ אתם ׃ וזרק הכהן את הדם על מזבח יי׳ ׃ פתח אהל מועד ׃ והקטיר החלב לריח ניחח ליי׳ ׃ ולא יזבחו עוד את זבחיהם ׃ לשעירם אשר הם זונים אחריהם ׃ חקת עולם תהיה זאת להם ׃ לדרתם ׃ ואל האדם תאמר ׃ איש איש מבית ישראל ׃ ומן הגר הגר בתוכם ׃ אשר יעשה כל תועבה ׃ ואכל דם ׃ ונתתי פני בנפש האכלת את הדם ׃ והכרתי אתה מקרב עמה ׃ כי נפש הבשר בדם הוא ׃ ואני נתתיו לכם על המזבח ׃ לכפר על נפשתיכם ׃ כי הדם הוא בנפש יכפר ׃ על כן אמרתי לבני ישראל ׃ כל נפש מכם לא תאכל דם ׃ והגר הגר בתוכם לא יאכל דם ׃ ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם ׃ אשר יצוד צידה חיה או עוף ׃ אשר יאכל ׃ ושפך את דמו וכסה אתו בעפר ׃ כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ׃ ואמר לבני ישראל ׃ דם כל בשר לא תאכלו ׃ כי נפש כל בשר דמו הוא ׃ כל אכליו יכרת ׃ וכל הנבלה ׃ ובטרפה ׃ מן האזרח ומן הגר ׃ וכבס בגדיו ורחץ במים ׃ וטמא עד הערב ׃ וטהר ׃ ואם לא יכבס ולא ירחץ את בשרו ׃ ונשא עונו ׃ ויקרא ׃ ויאמר יי׳ אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל ׃ ואמרת אליהם ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו ׃ ומעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ׃ ובחקתיהם לא תלכו ׃ את משפטי תעשו ׃ ואת חקתי תשמרו ׃ ללכת בהם ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ ושמרתם את חקתי ואת משפטי ׃ אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ׃ אני יי׳ ׃ איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו ׃ לגלות ערוה ׃ אני יי׳ ׃ ערות אביך וערות אמך לא תגלה ׃ אמך היא ׃ לא תגלה ערותה ׃ ערות אשת אביך לא תגלה ׃ ערות אחותך ׃ בת אביך או בת אמך ׃ מולדת בית או מולדת חוץ ׃ ערותן לא תגלה ׃ ערות בת בנך או בת בתך ׃ לא תגלה ערותן ׃ כי ערותך הנה ׃ ערות בת אשת אביך ׃ מולדת אביך אחותך הוא ׃ לא תגלה ערותה ׃ ערות אחות אביך לא תגלה ׃ שאר אביך הוא ׃ ערות אחות אמך לא תגלה ׃ כי שאר אמך הוא ׃ ערות אחי אביך לא תגלה ׃ אל אשתו לא תקרב ׃ דדתך היא ׃ ערות כלתך לא תגלה ׃ אשת בנך היא ׃ לא תגלה ערותה ׃ ערות אשת אחיך לא תגלה ׃ ערות אחיך הוא ׃ ערות אשה ובתה לא תגלה ׃ את בת בנה ואת בת בתה לא תקח ׃ לגלות ערותה ׃ שארה הנה ׃ זמה הוא ׃ ואשה אל אחותה לא תקח ׃ לצרר ׃ לגלות ערותה עליה ׃ בחייה ׃ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך ׃ לזרע ׃ לטמאה בה ׃ ומזרעך לא תתן ׃ להעביר למלך ׃ ולא תחלל את שם אלהיך ׃ אני יי׳ ׃ ואת זכר לא תשכב ׃ משכבי אשה ׃ תועבה הוא ׃ ובכל בהמה לא תתן שכבתך ׃ לטמא בה ׃ ואשה לפני בהמה לא תעמד ׃ לרבעה ׃ תבל הוא ׃ אל תטמאו בכל אלה ׃ כי בכל אלה נטמאו הגוים ׃ אשר אני משלח מפניכם ׃ ותטמא הארץ ׃ ואפקד עונה עליה ׃ ותקא הארץ את יושביה ׃ ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ׃ ועשיתם מכל התועבות האלה ׃ האזרח ׃ והגר הגר בתוכם ׃ כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ ׃ אשר לפניכם ׃ ותטמא הארץ ׃ ולא תקיא הארץ אתכם ׃ בטמאכם אתה ׃ כאשר קאה הגוי אשר לפניכם ׃ ועשיתם מכל התועבות האלה ׃ את הנפשות ׃ העשות מקרב עמם ׃ ושמרתם את משמרתי ׃ לבלתי עשות מחקות התועבות ׃ אשר נעשו לפניכם ׃ ולא תטמאו בהם ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ ויאמר יי׳ אל משה לאמר ׃ דבר אל כל עדת בני ישראל ׃ ואמרת אליהם ׃ קדשים תהיו ׃ כי קדוש אני יי׳ אלהיכם ׃ איש אמו ואביו תיראו ׃ ואת שבתתי תשמרו ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ אל תפנו אל האלילם ׃ ואלהי מסכה לא תעשו לכם ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ וכי תזבחו זבח שלמים ליי׳ ׃ לרצנכם תזבחוהו ׃ ביום זבחכם יאכל ׃ וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יישרף ׃ ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא ׃ לא ירצה ׃ ואכליו עונו ישא ׃ כי את קדש יי׳ חלל ׃ ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ׃ וכקצרכם את קציר ארצכם ׃ לא תכלה פאת שדך לקצר ׃ ולקט קצירך לא תלקט ׃ לעני ולגר תעזב אתם ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ לא תגנבו ׃ ולא תכחשו ׃ ולא תשקרו איש בעמיתו ׃ ולא תשבעו בשמי לשקר ׃ וחללת את שם אלהיך ׃ אני יי׳ ׃ לא תעשק את רעך ׃ ולא תגזל ׃ לא תלין פעלת שכיר אתך ׃ עד בקר ׃ לא תקלל חרש ׃ ולפני עור לא תתן מכשל ׃ ויראת מאלהיך ׃ אני יי׳ ׃ לא תעשו עול במשפט ׃ לא תשא פני דל ׃ ולא תהדר פני גדול ׃ בצדק תשפט עמיתך ׃ לא תלך רכיל בעמיך ׃ לא תעמד על דם רעך ׃ אני יי׳ ׃ לא תשנא את אחיך בלבבך ׃ הוכח תוכיח את עמיתך ׃ ולא תשא עליו חטא ׃ לא תקם ׃ ולא תטר את בני עמך ׃ ואהבת לרעך כמוך ׃ אני יי׳ ׃ את חקתי תשמרו ׃ בהמתך לא תרביע כלאים ׃ שדך לא תזרע כלאים ׃ ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך ׃ וזכר כי יהיה בו נתק ׃ ושכב איש אתה שכבת זרע ׃ וזה שפחה נחרפת לאיש ׃ ולא נפדתה ׃ או חרות לא נתנה לה ׃ בקרת תהיה ׃ לא יומתו ׃ כי לא חרה ׃ והביא את אשמו ליי׳ ׃ אל פתח אהל מועד ׃ איל אשם ׃ וכפר עליו הכהן באיל האשם ׃ לפני יי׳ ׃ על חטאתו אשר חטא ׃ ונסלח לו ׃ מחטאתו אשר חטא ׃ וכי תבאו אל הארץ ׃ ונטעתם כל עץ מאכל ׃ וערלתם ערלתו את פריו ׃ שלש שנים יהיה לכם ׃ ערלים לא יאכל ׃ ובשנה הרביעית ׃ יהיה כל פריו קדש ׃ הלולים ליי׳ ׃ ובשנה החמישית ׃ תאכלו את פריו ׃ להוסיף לכם תבואתו ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ לא תאכלו על הדם ׃ לא תנחשו ולא תעוננו ׃ לא תקפו פאת ראשכם ׃ ולא תשחית את פאת זקנך ׃ ושרטת בבשרכם לנפש ׃ וכתבת קעקע בכם ׃ אני יי׳ ׃ אל תחל את בתך להזנותה ׃ ולא תזנה הארץ ׃ ומלאה הארץ זמה ׃ את שבתתי תשמרו ׃ ומקדשי תיראו ׃ אני יי׳ ׃ אל תפנו אל האבות ׃ ואל הידעני אל תבקשו ׃ לטמא בהם ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ מפני שיבה תקום ׃ והדרת פני זקן ׃ ויראת מאלהיך ׃ אני יי׳ ׃ וכי יגור אתך גר ׃ בארצכם לא תונו אתו ׃ כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ׃ ואהבת לו כמוך ׃ כי גרים הייתם בארץ מצרים ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ לא תעשו עול במשפט ׃ במדה במשקל במשורה ׃ מאזני צדק אבני צדק ׃ איפת צדק והין צדק ׃ אני יי׳ אלהיכם ׃ אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים ׃ ושמרתם כל חקתי וכל משפטי ׃ ועשיתם אתם ׃ אני יי׳ ׃ ויאמר יי׳ אל משה לאמר ׃ ואל בני ישראל תאמר ׃ איש איש מבני ישראל ומן הגרים בישראל ׃ אשר יתן מזרעו למלך ׃ מות יומת ׃ עם הארץ ירגמו אתו באבן ׃ ונתתי אני את פני באיש ההוא ׃ והכרתי אתו מקרב עמו ׃ כי מזרעו נתן למלך ׃ למען טמא את מקדשי ׃ ולחלל את שם קדשי ׃ ואם העלם יעלימו עם האיש ההוא ׃ מזרעו נתן למלך ׃ ולא המיתו אתו ׃ ונתתי אני את פני באיש ההוא ׃ ובמשפחתו ׃ והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו ׃ לזנות אחרי המלך ׃ מקרב עמם ׃ ואיש איש כי יתן מזרעו ׃ באדם מות יומת ׃ עם הארץ רגמו אתו באבן ׃ דמיו בו יהיו ׃ ואיש איש אשר יקח את אחותו ׃ בת אביו או בת אמו ׃ וראה את ערותה ׃ והיא תראה את ערותו ׃ חסד הוא ׃ ונכרתו לעיני בני עמם ׃ ערות אחותו גלה ׃ עונו ישא ׃ ואיש כי ישכב את אשת דד ׃ ערות דדו גלה ׃ חרפה יערימו ׃ ערירים יהיו ׃ ואיש איש אשר יקח את אשתו ׃ ואת אמה ׃ זמה הוא ׃ באש ישרפו אתו ואתהן ׃ ולא תהיה זמה בתוכם ׃ ואיש כי יתן שכבתו בבהמה ׃ מות יומת ׃ ואת הבהמה תהרגו ׃ ואשה כי תקרב אל כל בהמה ׃ ושכבת אתה ׃ והרגת את האשה ואת הבהמה ׃ מות יומתו ׃ דמיהם בם ׃ ואיש איש אשר יקח את אחותו ׃ בת אביו או בת אמו ׃ וראה את ערותה ׃ והיא תראה את ערותו ׃ חרפה הוא ׃ ונכרתו לעיני בני עמם ׃ ערות אחותו גלה ׃ עונו ישא ׃ ואיש כי ישכב את אשה דות ׃ וגלה את ערותה ׃ את מקורה הערה ׃ והיא גלתה את מקור דמיה ׃ ונכרתו שניהם ׃ מקרב עמם ׃ ואת ערות אחות אמך ׃ ואחות אביך לא תגלה ׃ כי את שארו ערה ׃ עונם ישאו ׃ ואיש כי ישכב את דד אמו ׃ ערות אמו גלה ׃ בנים ובנות יהיו ׃ ואיש איש אשר יקח את אחותו ׃ בת אמו או בת אביו ׃ וראה את ערותה ׃ והיא תראה את ערותו ׃ חרפה הוא ׃ ונכרתו לעיני בני עמם ׃ ערות אחותו גלה ׃ עונו ישא ׃ ואיש כי ישכב את אשת דד ׃ ערות דדו גלה ׃ חרפה יערימו ׃ ערירים יהיו ׃ ואיש איש אשר יקח את אשתו ׃ ואת אמה ׃ זמה הוא ׃ באש ישרפו אתו ואתהן ׃ ולא תהיה זמה בתוכם ׃ ואיש כי יתן שכבתו בבהמה ׃ מות יומת ׃ ואת הבהמה תהרגו ׃ ואשה כי תקרב אל כל בהמה ׃ ושכבת אתה ׃ והרגת את האשה ואת הבהמה ׃ מות יומתו ׃ דמיהם בם ׃ ואיש איש אשר יקח את אחותו ׃ בת אביו או בת אמו ׃ וראה את ערותה ׃ והיא תראה את ערותו ׃ חסד הוא ׃ ונכרתו לעיני בני עמם ׃ ערות אחותו גלה ׃ עונו ישא ׃ ואיש כי ישכב את אשה דות ׃ וגלה את ערותה ׃ את מקורה הערה ׃ והיא גלתה את מקור דמיה ׃ ונכרתו שניהם ׃ מקרב עמם ׃ ואת ערות אחות אמך ׃ ואחות אביך לא תגלה ׃ כי את שארו ערה ׃ עונם ישאו ׃ ואיש כי ישכב את דד אמו ׃ ערות אמו גלה ׃ בנים ובנות יהיו ׃

ויקח
והקריב והכהן את כל
והקטיר המזבחה עולה ריח ניחוח לה׳:
תורים או מבני יונה לאשר תשיג ידו את
אחד לחטאת ואת השני לעולה והכהן
על המזבח לפני ה׳ והקריב הכהן את אשר
ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל
והזה מדם החטאת על קיר המזבח
על המזבח יימצה אל יד המזבח הוא חטאת:
ואת הצפור השני תעשה עולה כמשפט
והכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו:
ואם לא תשיג ידו לשני תורים או לשני
בני יונה ולקח את קרבנו אשר חטא
עשרית האיפה סלת לחטאת לא ישים
ולא יתן עליה לבונה כי חטאת הוא:
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מן הסלת
מלא קומצו את אזכרתה והקטיר המזבחה
אשי ה׳ חטאת הוא:
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה:
ויקרב את המנחה אל הכהן והגיש אותה
אל המזבח והניף הכהן את המנחה
המזבח:
והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה
המזבח אשה לה׳ חטאת הוא:
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה והיתה לו

ויקי כיום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת
ואיל לעולה תמימים והקריב לפני ה׳: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימים לעולה: ושור ואיל לשלמים לזבוח לפני ה׳ ומנחה בלולה בשמן כי היום ה׳ נראה
אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה׳: ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה ה׳ תעשו וירא אליכם כבוד ה׳: יום ב׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר
צוה ה׳: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת הכליות
ואת היותרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה ה׳ את משה: יום ג׳ ואת הבשר ואת
העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העולה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת העולה המצאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: וילחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם
וישחטהו ויחטאהו כראשון: יום ד׳ ויקרב את העולה ויעשה כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר על המזבח מלבד עולת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והכליות ויותרת הכבד: וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה:
ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני ה׳ כאשר צוה משה: יום ה׳ וישא אהרן את
ידו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד ה׳ אל כל העם: ותצא אש מלפני ה׳ ותאכל על המזבח את העולה ואת
החלבים וירא כל העם וירונו ויפלו על פניהם: ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
בהן אש וישימו עליהן קטרת ויקריבו לפני ה׳ אש זרה אשר לא צוה אותם: ותצא אש מלפני ה׳ ו
ותאכל אותם וימותו לפני ה׳: פרשת תזריע וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול
בשר ערלתו: ושלשים ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד
מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים וששת ימים תשב על דמי טהרה:
וכמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש אחד בן שנתו לעולה וכן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל
אל הכהן: יום ב׳ והקריבו לפני ה׳ וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה זאת תורת היולדת לזכר או
לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תורים או שני בני יונה אחד לחטאת ואחד לעולה
וכפר עליה הכהן וטהרה: וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או
ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים:
יום ג׳ וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו
נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד

בעיניו

בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה תפשה
המספחת בעור אחרי הראותו אל הכהן לטהרתו וראה שנית אל הכהן: יום ד׳ וראה הכהן והנה פשתה ה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא: נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה הכהן והנה
שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחיה בשר חי בשאת: צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן
לא יסגירנו כי טמא הוא: ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד
רגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא: יום ה׳ וביום הראות בו בשר חי יטמא: וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
הוא צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: וראהו הכהן והנה נהפך הנגע
ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: ובשר כי יהיה בו בעורו שחין וברפא: פרשת מצורע
וידבר ה׳ אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ
וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות
ועץ ארץ ושני תולעת ואזוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: את הצפור
החיה יקח אותה ואת עץ הארץ ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפור החיה בדם הצפור
השחוטה על המים החיים: יום ב׳ והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפור החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר
יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת
זקנו ואת גבות עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: וביום השמיני
יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן
ולג אחד שמן: יום ג׳ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני ה׳ פתח אהל מועד:
ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והקריב אותו לאשם והניף אותם תנופה
לפני ה׳: ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם
הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: יום ד׳ וטבל הכהן
את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני ה׳:
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על דם האשם: והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני ה׳:
ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ושחט את העולה: והעלה הכהן את העולה
ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד לאשם לתנופה
לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: יום ה׳ ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג
ידו והיה אחד חטאת והאחד עולה: והביא אותם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני
ה׳: ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אותם תנופה לפני ה׳: ושחט את כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית:

וידבר ה׳ אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה׳ ויומתו: ויאמר ה׳ אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבוא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת
כזאת יבוא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה: כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ומאת עדת בני
ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעולה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו: יום ב׳ ולקח את שני השעירים והעמיד לפני ה׳ פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים
גורלת גורל אחד לה׳ וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל לה׳ ועשהו חטאת:
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני ה׳ לכפר עליו לשלח אותו לעזאזל המדבר: יום ג׳
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ולקח מלא
המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני ה׳ ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את
הקטרת על האש לפני ה׳ וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה
אותו על הכפרת ולפני הכפרת: יום ד׳ וכפר על הקדש מטמאות בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם
וכן יעשה לאהל מועד השוכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר ב
בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: ויצא אל המזבח אשר לפני ה׳ וכפר עליו
ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאות בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את
השעיר החי: וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת
כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אותם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדבר: יום ה׳ ונשא
השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט
את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: קדושים
וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה׳ אלהיכם:
איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו אני ה׳ אלהיכם: אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני ה׳ אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים לה׳ לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד
יום השלישי באש ישרף: יום ב׳ ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא
כי את קדש חלל ונכרתה הנפש ההיא מעמיה: וכקצרם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך
ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני ה׳ אלהיכם:
יום ג׳ לא תגנובו לא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני
ה׳ לא תעשוק את רעך ולא תגזול ולא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשול ויראת מאלהיך אני ה׳: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפוט
עמיתך: יום ה׳ לא תלך רכיל בעמיך לא תעמוד על דם רעך אני ה׳: לא תשנא את אחיך בלבבך
הוכיח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקום ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה׳:

את חקתי תשמורו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך:
ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה: פרשת אמר ויאמר ה׳ אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרוב אליו לבנו ולאמו ולאחיו ולבתו ולאחיו: ולאחותו
הבתולה הקרובה אליו אשר לא הותה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יקרחה קרחה
בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את
אשי ה׳ לחם אלהיהם הם מקריבים והיו קדש: יום ב׳ אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה
לא יקחו כי קדוש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדשים יהיה לך כי קדוש אני ה׳
מקדשכם: וכת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באיש ישרף: והכהן הגדול מאחיו נשר
יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום: יום ג׳
ועל כל נפשות מת לא יבוא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני ה׳: והוא אשה בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח
כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני ה׳ מקדשו: יום ד׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר:
דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדורותם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל אשר בו
מום לא יקרב איש עור או פסח או חרום או שרוע: או אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק
או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
להקריב לחם אלהיו את אשי ה׳ מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: יום ה׳ לחם אלהיו מקדשי הקדשים
ומן הקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבוא ואל המזבח לא יבוא מום בו ולא יחלל את מקדשו כי אני ה׳
מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
ויזירו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני ה׳: פרש כהר סיני
וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת לה׳: שש שנים תזרע שדיך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה:
ובשנה השבישית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה׳ שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך
לא תקצור ואת ענבי נזיריך לא תבצור שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך
ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: יום ב׳ ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:
וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע ואחרשים
שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בשבעה בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל היא תהיה לכם
ושבתם איש אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: יום ג׳ יובל היא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא ומן
השדה תאכלו את תבואתה: תזרעו ולא תבצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה: כי יובל היא
קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו: וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר שנים אחר היובל תקנה מאת
עמיתך במספר שני תבואות ימכר לך: יום ד׳ לפי רוב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

תשא את ראש בני לשון הרמב"ם ז"ל ואמרו ית' אל משה כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם ואמרו ז"ל שהקב"ה הראה למשה מטבע של אש וא"ל כזה יתנו וכו' ואמרו ז"ל שהקב"ה הראה למשה כמין

ויקרא ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תקריבו מכם קרבן לה׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃ אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני ה׳׃ וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׃ ושחט את בן הבקר לפני ה׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד׃ והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה׃ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ וקרבו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ ואת קרבו ואת כרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח לה׳׃ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו׃ ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני ה׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח׃ והפשיט את עורתו ואת בתריו וניתח אתו על נתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ וקרבו ואת כרעיו ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח לה׳׃ ואם מן העוף עולה קרבנו לה׳ ומן התורים או מבני היונה את קרבנו׃ והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃ ונתק את מוראתו בכנפיו לא יבדיל ושסע אתו לפי כנפיו על אש אשר על המזבח׃ והקטיר הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחוח לה׳׃ ואם מנחה קרבן לה׳ סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה׃ והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח לה׳׃ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה׳׃ וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן׃ ואם מנחה על המרחשת סלת חלת בלולה בשמן תהיה׃ פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא׃ ואם מנחה מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה׃ והבאת את המנחה אשר יעשה אלה לה׳ והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח׃ והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח לה׳׃ והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה׳׃ כל המנחה אשר תקריבו לה׳ לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳׃ קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והם לא יעלו על המזבח לריח ניחוח׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ ואם תקריב מנחת בכורים לה׳ אביך כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃ ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה׳׃ ואם זבח שלמים קרבנו אם מזבח הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה׳׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ובני אהרן הכהנים את הדם יזרקו את הדם על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה לה׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחוח לה׳׃ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים זכר או נקבה תמים יקריבנו׃ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני ה׳׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׃ והקריב ממזבח השלמים אשה לה׳ את חלבו האלית תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה׳׃ אם עז הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני ה׳׃ וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׃ והקריב ממנו קרבנו אשה לה׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה׳׃ כל חלב לה׳ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו׃ דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה׳ לחטאת׃ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה׳ וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה׳׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני ה׳ את פני פרכת הקדש׃ ומן הדם יתן על קרנת מזבח הקטרת בשמים לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף׃ כל עדת בני ישראל כי תשגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשמו׃ או הודעת אליו חטאתם אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר אחד לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה׳ ושחט את הפר לפני ה׳׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה׳ את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃ אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה׳ אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם׃ או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים׃ וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני ה׳ חטאת הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העלה׃ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשם׃ או הודע אליו חטאתו אשר חטאה והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה׃ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח לה׳ וכפר עליו הכהן וניסלח לו׃ ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וניסלח לו׃ ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃ או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והודע ואשם לאחת מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את אשמו לה׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ואם לא תגיע ידו דיה לשה וחטאתו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה לה׳ אחד לחטאת ואחד לעלה׃ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה מעם עורפו לא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי ה׳ חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ויאמר ה׳ אל משה לאמר׃ נפש כי תמעל מעל ושגגה בקדשי ה׳ והביא את אשמו לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא׃ את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשיתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם וניסלח לו׃ ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונה׃ והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע וניסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם לה׳׃ ויאמר ה׳ אל משה לאמר׃ נפש כי תחטא ומעלה מעל בה׳ וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה׃ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ ואת אשמו יביא לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ וכפר עליו הכהן לפני ה׳ ונסלח לו על אחת מכל אשמתו אשר יעשה בהנה׃ ויאמר ה׳ אל משה לאמר׃ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח׃ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃ והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃ וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ה׳ אל פני המזבח׃ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחו אזכרתה לה׳׃ והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא כחטאת וכאשם׃ כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי ה׳ כל אשר יגע בהם יקדש׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה׳ ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב׃ על מחבת במשחה בלולה תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת בקרים ריח ניחוח לה׳׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם לה׳ כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני ה׳ קדש קדשים היא׃ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר היה עליו יכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר בשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בשל והמרק ושטף במים׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים היא׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃ וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם וזרק את דמו על המזבח סביב׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטיר הכהן אתם המזבחה אשה לה׳ אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכפר בו ישבו׃ וזאת תורת הזבח אשר יקריב לה׳׃ על תודה יקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ ומן הקרבן יקריב תרומה על כל קרבן לה׳ לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה׃ ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ את בן אהרן ואת בניו יקריב את חלב הזבח ואת הדם ואת השוק הימין לו תהיה לחק׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל׃ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי ה׳ ביום המשח אתם׃ אשר צוה ה׳ את בני ישראל ביום משחו אתם חק עולם לדרתם׃ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלאים ולזבח השלמים׃ אשר צוה ה׳ את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריבם את קרבנם לה׳ במדבר סיני׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות׃ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד׃ ויעש משה כאשר צוה ה׳ אתו ויקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה׳ לעשות׃ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו במעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים׃ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה ה׳ את משה׃ ויקח משה את שמן המשחה ואת הדם אשר על המזבח ויזה משה על אהרן על בגדיו על בניו ועל בגדי בניו אתו׃ ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אתו שם ואכלתם אתו ואת הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה ה׳ לעשות לכפר עליכם׃ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה׳ ולא תמותו כי כן צויתי׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה׳ ביד משה׃ ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני ה׳׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה׃ ושור ואיל לזבחים לזבח שלמים לפני ה׳ ומנחה בלולה בשמן כי היום ה׳ נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה׳׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה׳ תעשו ויראה אליכם כבוד ה׳׃ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה ה׳׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו׃ ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנת המזבח ואת הדם שפך אל יסוד המזבח׃ ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה ה׳ את משה׃ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה׃ ויזבח את זבח העם ויקרב בני אהרן אליו את הדם ויזרק על המזבח סביב׃ ואת העלה הקריבו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח׃ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ ויקטר על העלה על המזבח׃ ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשונה׃ ויקרב את העלה ויעש כמשפט׃ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר׃ וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרק על המזבח סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות והיתרת על הכבד׃ וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה׃ ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני ה׳ כאשר צוה משה׃ וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה׳ אל כל העם׃ ותצא אש מלפני ה׳ ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם׃ ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה׳ אש זרה אשר לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני ה׳ ותאכל אתם וימתו לפני ה׳׃ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה׳ לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד׃ וידם אהרן׃ ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ ויאמר משה אל אלעזר ואל איתמר בניו הפרעו אל תפרעו את ראשיכם ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה׳׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת ה׳ עליכם ויעשו כדבר משה׃ וידבר ה׳ אל אהרן לאמר׃ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו חק עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור׃ ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר ה׳ אלהם ביד משה׃ וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הבנים הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי ה׳ ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים היא׃ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי ה׳ כי כן צויתי׃ ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ובניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני ה׳ והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה ה׳׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני הנותרים לאמר׃ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה׳׃ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ ויאמר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני ה׳ ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני ה׳׃ וישמע משה ויטב בעיניו׃ וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃ דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃ ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃ ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה הוא ואתה גרתו לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתה תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם׃ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃ כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃ ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃ ואת הראה ואת האיה למינה׃ ואת כל ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ את הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת׃ ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס׃ ואת החסידה ואת האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃ וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם׃ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ׃ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ ואת אלה תטמאו לכל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת ופרסה לא הגרה טמאים הם לכל הנגע בהם יטמאו׃ וכל החיה אשר הולכת על כפיה בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ ונשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם׃ וזה לכם הטמא בשרץ השרץ השורץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה והכח והלטאה והחומט והתנשמת׃ אלה הטמאים לכם בכל השרץ לכל הנגע בהם במותם יטמא עד הערב׃ וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא והיה טמא עד הערב וטהר׃ וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא׃ וכל אשר יפול מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור וטמא בנבלתם יטמא׃ וכי יפול מנבלתם על זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ ואם מים יזרע על הזרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ומת מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ וכל השרץ השורץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השורץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם׃ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ כי אני ה׳ אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרמש על הארץ׃ כי אני ה׳ המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃ זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים וכל נפש השרצת על הארץ׃ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ ואל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ וכי תמלאנה ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃ והקריב לפני ה׳ וכפר עליה ונטהרה מזוב דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה׃ ואם לא תמצא ידה דיה לשה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃ וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃ וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אתו אל הכהן לטהרתו ונראה אל הכהן׃ וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמא אתו צרעת הוא׃ כי תהיה נגע צרעת באדם והובא אל הכהן׃ וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור הבשר והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃ צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמא הכהן אתו לא יסגירנו כי טמא הוא׃ וכי תפרח הצרעת בעור ופשתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ וראה הכהן והנה כסה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃ וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ ראה הכהן את הבשר החי וטמא את הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃ או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃ וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא׃ ובשר אדם כי יהיה בו שחין והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה מלבנת ונראתה אל הכהן׃ וראה הכהן והנה מראה עמק מעור הבשר נגע צרעת הוא באה בשחין וטמא אתו הכהן׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלת אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור והטמא אתו נגע הוא׃ ואם תעמד הבהרת תחתיה לא פשתה שאת השחין היא וטהרו הכהן כי צרבת השחין היא׃ או בשר כי יהיה בעורו מכוה אש והיה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ וראה הכהן והנה נהפך השער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת היא במכוה פשתה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן והיא שפלת אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא אתו נגע הוא׃ ואם תעמד הבהרת תחתיה לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה היא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה היא׃ ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן׃ וראה הכהן את הנגע והנה מראה עמק מן העור ושער צהב דק בו וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ וראה הכהן את הנתק והנה אין מראה עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים׃ וביום השביעי יראה הכהן את הנגע והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מן העור׃ והתגלח והנתק לא יגלח ואת הנתק יסגיר הכהן שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ וראה הכהן והנה פשתה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ ואיש או אשה כי יהיה בעור בשריהם בהרת בהרת לבנת׃ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ ואיש כי יתמרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ ואם מפאת פניו יתמרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת היא בקרחתו או בגבחתו׃ וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר פרחת היא׃ אדם הוא מצרע טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ והמצרע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור׃ והיה הנגע

וכבש הזכר הקרב לחטאת יקריב לחטאת ועומדים עד השכב ויהיה לבני ישראל ולגר הגר
בתוכם לחקת עולם : יום ג הגיש נשיא לבנים הזכר יעשה לחטאת לפני עמדו ועומדים לפני
יעשה : הוא יקריבו כן כונס השלישי וכונס השלישי יקריב וגם יקריבו כונס השלישי וכונס השלישי
לא יעלה : כל העונה בעמדם בחטאת הזכר יעשה ולא יקריבו לחטאת משכן ה׳ יעשה ובלבד העמדם
לא יהיו מעורבים כי העומד לפני זקן עליו עומדים יהיה עוד עומדים כן : זולת היוצא לחוץ כי יעשה
בחוקת כל הבנים ולא לחטאת ועומדים שכחתם ועומדים : וכל לא קרבן לחטאת מיין שעיר עזים
קרבן עשו עומדים הוון יום ד וכל לחטאת עזים שלא מצא הזכר בחלב או בעומדם כונס הזכר
בקבר יעומדים שכחתם יעשו : ולקחו שעומדים העשוי שלפני הקיעומדים ונתן עשו עזים חיים על כל
ולקח לחזוב ועומדים בעזים חיים עזהור והזה על החלק ועל כל הכלים ועל הכיעומדות לחטאת הזו עם ועל
העזים כשעם לא עומדים בקבר : ונאו והזה העזהור על העומדים כונס השלישי וכונס
השלישי וחיטאו כונס השלישי ובגם כביום ולקן עשו עזים ונאו לחטאת עזים : ויום לחטאת עזים
יקריבו ובלבד העזים ההיו מעורב שלפני הקהל כי עזים עזה לא זלה עשו עומדים יהיקיעשו עומדים
והיהה להם לחקת עולם ועזה עזים יכפר כביום כביום והעזים עזים העזה יעומדים עד קיעשה :
יום ה וכל לחטאת עזים עומדים ועומדים והעזים העשה העומדים עד העזב : ויטהרו כונס ישראל
כל העזה מעבר עזים קרבן הזיחטאו) ויעזב השם בקרבם ועזמתם עזים והקבר עם : ולא היה
עזים עזה ויקהלו על עזה ועל יקהלו : ויאב השם עם עזה ויאמרו לאמר ולא עשו עומדים עזים
בנו ה׳ ובלבד העזים ההיו מעורב שלפני הקהל כי עזים עזה לא זלה עשו עומדים יהיקיעשו עומדים
והיהה להם לחקת עולם ועזה עזים יכפר כביום כביום והעזים עזים העזה יעומדים עד קיעשה :
יום ה וכל לחטאת עזים ע

ואברהם לזרו חלק ה׳ אלהיך לכל העמים תחת כל השמים

ששך הזמירות ונחיתך תחת הגפן ואת הכוכבים כל צבאם הזמנים ואת הזרמיות להם ו
לזרע השלג בשמים: הכינה כל רועה כלי מגיע הכינה כל עבד לזרע הזמנים ואת הזרמיות להם
ושיתם לבם כל מעל המעונה כל מעל הכינה: הכינה כל כהונה לזרע כלי מגיע הכינה כל עבד
ישראל ואת הזרמיות ואת כשעיך כל עבד ואת יהושע וחזקו ואמצו כי אתה תנחיל את העם הזה את
אשר נשבעתי לאבותם לתת להם והוא יעבור לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך אל תירא
ולא תחת: יום ג׳ ויצו משה את העם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות
בבוא כל ישראל לראות את פני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו
ולמען ילמדו ויראו את ה׳ אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא
ידעו ישמעו וילמדו ליראה את ה׳ אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה: ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי
הנשאים את ארון ברית ה׳ וכל זקני ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד
שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר
תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך
בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה׳ אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה
הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את ה׳ אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר ה׳ אל משה הנה ימיך קרבו למות
קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצב משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא
ה׳ בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר ה׳ אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר
כרתי אתו: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב
ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי
תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את
יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא
את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את
דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית ה׳ לאמר: לקח
את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה׳ אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי
את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם את ה׳ וגם כי אחרי מותי:
הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בהם
את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי
אתכם והקרא אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני ה׳ להכעיסו במעשה ידיכם:
וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים
עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם ה׳ אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל
דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:
הלה׳ תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: זכר ימות עולם
בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק ה׳ עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר
ובתהו ילל ישימון יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: ה׳ בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ
ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילי בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: ויישר ישורון ויבעט שמנת
עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעו: הם קנאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו: יזבחו
לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח
אל מחוללך: וירא ה׳ וינאץ מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם
כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקנאם בלא עם
באגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט
מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בהם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרי ושן אשלח
בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש
שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב אגור פן יתנכרו צריהמו פן
יאמרו ידינו רמה ולא ה׳ פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו
ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם
וה׳ הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה
עינמו ענבמו ענבי רעלות אשכלות מרורות למו: חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלא
הוא כמון עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו
עתדות למו: כי ידין ה׳ עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב:
ואמר איה אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכם יקומו ויעזרוכם
יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי
ואני ארפא ואין מידי אציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם שנותי ברק
חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון:
ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת:
כי לא דבר ריק הוא מכם כי אם הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר ה׳ אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים
הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף
אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם
אתי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם
בני ישראל: וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר
ה׳ מסיני זרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש משמנו אש דת למו: אף חבב
עמים כל קדשיו בידך וכלו תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר:
וזאת ליהודה ויאמר שמע ה׳ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:
וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו
ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו:
יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך ה׳ חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון: ולבנימן אמר ידיד ה׳ ישכן לבטח
עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מבורכת ה׳ ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת: ומגד תבואת שמש ומגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם ומגד גבעות עולם:
ומגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן
אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים
יינקו ושפני טמוני חול: ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא
ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן עם צדקות ה׳ עשה ומשפטיו עם ישראל: ולאשר אמר ברוך
מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחושה מנעלך וכימיך דבאך: אין כאל
ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: מעונה אלהי קדם ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך
אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל:
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה׳ מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה
על במותימו תדרך: וישב ישראל לבטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל:
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה׳ מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה
על במותימו תדרך: וישב ישראל לבטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל:

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה׳ אלהיך לך את הברית ואת
החסד אשר נשבע לאבתיך ׃ ואהבך ובירכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירושך
ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך ׃ ברוך תהיה מכל העמים
לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך ׃ והסיר ה׳ ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל שנאיך ׃ ואכלת את כל העמים אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש הוא לך ׃ כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם ׃ לא
תירא מהם זכור תזכור את אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים ׃ המסות הגדלות אשר ראו עיניך
והאתות והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוצאך ה׳ אלהיך כן יעשה ה׳ אלהיך לכל העמים
אשר אתה ירא מפניהם ׃ ופן את הצרעה ישלח ה׳ אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך ׃ לא תערץ
מפניהם כי ה׳ אלהיך בקרבך אל גדול ונורא ׃ וגו׳ ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה ׃ ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם ׃ ונתן
מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד הכחדך אותם ׃ פסילי
אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב מהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה׳ אלהיך הוא ׃
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא ׃ כל
הדבר אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע
ה׳ לאבתיכם ׃ וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא ׃ וינענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה׳ יחיה האדם ׃ שמלתך לא
בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה ׃ וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה׳
אלהיך מנסרך ׃ ושמרת את מצות ה׳ אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו ׃ וה׳ אלהיך מביאך אל ארץ
טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר ׃ ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש ׃ ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אבניה ברזל
ומהרריה תחצב נחשת ׃ ואכלת ושבעת וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ׃ השמר לך
פן תשכח את ה׳ אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום ׃ פן רחק
ריק תבנה ובתים תשב והיה מבקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה ׃ ורם לבבך
ושכחת את ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ׃ המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש ׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון
אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך ׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל
הזה ׃ וזכרת את ה׳ אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך
כיום הזה ׃ והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם
העדתי בכם היום כי אבד תאבדון ׃ כגוים אשר ה׳ מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול
ה׳ אלהיכם ׃

ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו
ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ׃ לשמר את מצות ה׳ וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
לך ׃ הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה ׃ רק באבתיך חשק ה׳ לאהבה אתם
ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה ׃ ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד ׃
כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחד ׃ עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה ׃ ואהבתם את הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים ׃ את ה׳ אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע ׃ הוא תהלתך והוא אלהיך
אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך ׃ בשבעים נפש ירדו אבתיך
מצרימה ועתה שמך ה׳ אלהיך ככוכבי השמים לרב ׃ ואהבת את ה׳ אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים ׃ וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ולא ראו את מוסר ה׳
אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ובזרועו הנטויה ׃ ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו ׃ ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף
על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה׳ עד היום הזה ׃ ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום
הזה ׃ ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל ׃ כי עיניכם הרואות את כל מעשה
ה׳ הגדול אשר עשה ׃ ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ׃ ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת
להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש ׃ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר
יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק ׃ והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים ׃ ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה׳ אלהיך
בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ׃ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את ה׳ אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת ׃ השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ׃ וחרה אף ה׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה
מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה׳ נתן לכם ׃ ושמתם את
דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם ׃ ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך ׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ ׃ כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את ה׳
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו ׃ והוריש ה׳ את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצומים ממכם ׃ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מהמדבר והלבנון מן הנהר נהר
פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם ׃ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויתכם יתן על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם ׃ ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה ׃ את הברכה אשר תשמעו
אל מצות ה׳ אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום ׃ והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה׳ אלהיכם
וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ׃ והיה כי
יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על
הר עיבל ׃ הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
אצל אלני מרה ׃ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה׳ אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה ׃ ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום ׃

לך והלכת יענים׃ יום ה׳ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יקרה קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ואם על האפרחים
או על הביצים לא תקח האם על הבנים׃ שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען
יטב לך והארכת ימים׃ יום ו׳ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים
בביתך כי יפל הנופל ממנו׃ לא תחרוש בשור ובחמור יחדו׃ לא תלבש שעטנז צמר ופשתים
יחדו׃ גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה׃ כי יקח איש אשה
ובעלתיה ולא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו׃ ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃ ושנאה האיש האחרון
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה׃ לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה׃ ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה׃ כי יבנה איש בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים
לביתך כי יפל הנופל ממנו בך׃ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע
ותבואת הכרם׃ לא תחרש בשור ובחמר יחדו׃ לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׃

לעשות הקיים חוקך היום על עשה והנה יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר ישבעו לאבותיך
ולהכריתם מעחך ומשכב: ולא תכרתם לבריתם לאלהיהם ולא תברית הזאת הזאת
כי אלהי תשבר יבא פה ארצנו עוזר היום עמנו כי שהיינו ולא תשבר לזרעו מה שעבדו עוזר היום:
יום כ כי אתם וישמתם לא תשבר ובאבן כמקן העבדים ולא תשבר שבבו כקב העיים תשבר
שבלתם: והיתה לא תשבר ומשכם על ולא כמשב ולא תשבר שמחם: כן יש כמם
לישים לו לא תשבר לו תשמחק לזן שבבו לעבד לעבד היום תשמם כי שהיינו לעבדך לא תשבר לאלהי
העיים הזה כן יש כמם שולם פולם רחק ונשמר: והיה כשומע לא תשבר הלא הזאת והקלך
כלבבו לאחר בעלם יהיה לו כי כשרירות לבו יוסיף לא תשבר הצמאה: ־ יום ג
לן יהוה כי סלחן ע ט לזן ישען לחל כי ונקלתו כחוש הזוע והכמה כו כל הלא הכתובה בספר
הזה ומחק ה לא תשבר שמו מתחת השמים: והבדילו ה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלת
הברית הכתובה בספר התורה הזה: ולאחר הדור האחרון כשבם לזרע יקומו מלחכיכם
והנברי לזרע יבוא ומלחן מרוקק וילכו לא תשבר העבוק החלן הזוע ולא תשבר לעתיק לזרע חלק כי
כה: ונתלה ומלח שרפה כל תזרע לא תשוש שלן לא תשתיע ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת
סדום ועמרה אדמה וצבויים לזרע הפך ה כאפו ובחמתו: ואמרו כל העיים על מה עשה יהוה
כה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ויאמרו על לזרע עזבו את ברית
ה אלהי לאבותם לזרע כלת עמם כהוציאו לותם מארץ מצרים: וילכו וישבדו אלהים לחרים
וישתחוו להם אלהים לזרע לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף ה בחלן ההוא להכיא עליה את
כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם ה מעל לאדמתם באף וכחמה וכקצף גדול
וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות לה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות
את כל דברי התורה הזאת: והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה לזרע נתתי
לפניך והשיבות אל לבבך בכל העיים לזרע הדיחך ה אלהיך שמה: ושבת עד ה
אלהיך ושמעת בקולו ככל לזרע אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
ושב ה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים לזרע הפיצך ה אלהיך שמה:
אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה אלהיך ומשם יקחך: והביאך ה אלהיך אל
ארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך ממבותיך: ומל ה אלהיך את לבבך ואת
לבב זרעך לאהבה את ה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן ה אלהיך
כל האלת האלה על איבך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול ה
ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך ה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב ה לשוש עליך לטוב כאשר שש על
אבתיך: כי תשמע בקול ה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב
אל ה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת
הוא ממך ולא רחקת הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו
אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה
ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את
החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך ה אלהיך בארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה: והאבדת תאבדון אשר אתם עברים את הירדן לבא לרשתה גוי גדול
ועצום ממך לא תשבר כאשר אתם היום: ה אלהיך הולך לפניך הוא ישמיד את הגוים
האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפני כאשר דבר ה: ועשה ה
להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם ה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי
ה אלהיך הוא ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה לאבתם לתת להם
ואתה תנחילנה אתם: וה הוא ההולך לפניך הוא יהיה עמך לא יפך ולא יעזבך לא תירא ולא
תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
ה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה
בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני ה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה אלהיכם ושמרו לעשות
את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה אלהיכם כל הימים
אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר ה אל משה
הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד: וירא ה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל:
יום כ ויאמר ה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ
אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא
ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והשיב ביום ההוא אמר
הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה על אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השיר הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השיר הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה
אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאן אתו רעות צרות ועתה השיר הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי: ויכתב משה את השיר הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל:
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על
ספר עד תמם: ויצו משה את הלוים נשאי את ארון ברית ה לאמר: לקוח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך
העורף ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום מרים הייתם את ה ואף כי אחרי מותי:
הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה
והעידתי בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי עשיתם את הרע בעיני ה
להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטלי אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם ה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הלה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק ה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר
ובתהו ילל ישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעו: יקנאהו בזרים בתועבות יכעיסהו: יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא
ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך: וירא ה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה
אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד
עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בהם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מר ושן בהמות אשלח בם עם
חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב
פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא ה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה
ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם וה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה
עינמו ענבמו ענבי רעלות אשכלת מרורת למו: חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלא הוא כמון עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט
רגלם כי קרוב יום אידם וחשי עתדות למו: כי ידין ה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר איה אלהימו צור חסיו בו:
אשר חלב זבחימו יין נסכימו ישתו על יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני
ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם:
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו:
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא מכם כי אם הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר ה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו
אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת
אהרן אחיך בהר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל: כי מנגד
תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל: וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר
ה מסיני זרח ושעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש משפט אש דת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך וחמו לרגלך ישא מדברתיך: תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר
שמע ה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה:
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך יצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו
קטרת באפך וכליל על מזבחך: ברך ה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון: לבנימן אמר ידיד ה ישכן לבטח עליו חפף כל
היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מבורכת ה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: ומגד תבואת שמש ומגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם
ומגד גבעות עולם: ומגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יחד
יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים יינקו ושפני טמוני חול: ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן עם צדקות
ה עשה ומשפטיו עם ישראל: לדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ה ים ודרומה ירשה: ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעלך וכימיך דבאך: אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקי מעון:
ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע בה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך:

מדבר וכהנהו ניטל ישיתון יסוכבנהו ׳ יכוננהו יצרנהו כאישון עינו ׃ יום ג׳ כנשר
ישיר קנו על גוזלו ירחף יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו ׃ ה׳ כדד ינחנו ואין
עמו אל נכר ׃ יוכיבהו על במתי ארץ ויאכל תעבת שדי ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש
צור ׃ חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כליות ואילים בני בשן ועתודים ׃ חמאת בקר וחלב
צאן ׃ עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר ׃ וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית
כשיתה ויטש אלוה עשהו ויכל צור ישועתו ׃׃ יקניאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו ׃ יום ד
יזבחו לשדים לא אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב באו ולא שערום אבותיכם ׃
צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך ׃ וירא ה׳ וינאץ מכעס בניו ובנותיו ׃ ויאמר אסתירה
פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפוכות המה בנים לא אמון בם ׃ הם קנאוני בלא
אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם ׃ כי אש קדחה באפי ותיקד
עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים ׃ יום ה׳ אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם ׃ מזי רעב ולחומי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זוחלי עפר ׃ מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור
גם בתולה יוניק עם איש שיבה ׃ אמרתי אפאיהם אשביתה
מאנוש זכרם ׃ לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו
פן יאמרו ידינו רמה ולא ה׳ פעל כל זאת

תושלבע בנלך ואעי

ו

ואולד פהה ייוויו וודהה
ואולד פהה ייוויאוודהה
ואולד פהה אא ויוודהה
ואולד פהה ויוודהה
אידה יוהה אידהנויא

אם עב במילוי יודין
אם מג במילוי הה
אם מג במילוי אלפין
אם בן במילוי הה

זה הספר של הנעשר דוד מורוף

באתי לפרש אמונה אבותינו נביאינו וחכמינו שהיום אלף
שנים נשתבחה ממנו באורך הגלות והיא היתה נולעת
להנאים ולרוב חכמי התלמוד וגם הלכה מהגאונים קבלוה ואחריהם א
אפשר שהיתה מאמונה בלבם של ראשי הישיבות ויתכן שלא ידעו אותה
כי בכל ספרי המקובלים שהיו מימי הגאונים ועד היום הזה לא נמצא ב
בהוב רמז ממנה ואלף על פי שקבלת הרמבן והראב״ד כולה אמתית
כמו שאמר הארי זלה״ה אמתותה כעין הספירות בבירור וכיחוד גם
כי בלתי ספר הזוהר לא יוכל שום חכם בעינו להשיג האמונה הזאת
והם לא ראו ספר הזוהר ואחר כך נגלה וגם אי איפשר שיבוא בידיעתה
שום מעיין בחכמה הקבלה אם לא קדם אליו ידיעת עולם התיקון ו
ומצאיתה חמשה פרצופים אשר גילה הארי זלה״ה וממה שבהב נראה
שלא גילה לו אליהו זל סוד האמונה כיחוד וכבירור ואולי שאם השיגה לא
ניתן לו רשות לפרסם אותה והיותר קרוב שלא היה לו פנאי לקחור
לדרוש ולבקש האמונה הזאת כי היה המיד טרוד לבהוב מה שהיה
מקבל וגם ימים לבים הוצרך לסדר דרושים באורך כאשר עשה להלמידיו
ובפרט להרחן ועוד שמה נעב ולא הגיע לאבעים שנה ואחיו אברהם
אבינו שרדף בכל כחו ושכנו לדעת הבורא יתברך לא הכיר אותו על
בוריו עד שהיה בן אבעים שנה כי בן שלש ההתיל ובן אבעים נמר
ויקוע מה שקיבן שבזכות ספר הזוהר יצאו ישראל מהגלות כי בסוף
הגלות יהגלה סוד האמונה אשר בהב אותה רשבי וחבירין בכל ספרי
הזוהר וההיקונים וגם הרמב״ן מאסף כל המחנות של המקובלים הראשונים
והאחרונים עולם הלכה בחכמה בלימוד ובחקירה עד שעשה פירוש לספר
הזוהר ועם כל זה נשאר מסופק בקשיות הלכה ולא השיג כלל ועיקר
האמונה הזאת בעבור שלא ידע בעולם התיקון וסוף וסוף הוא והרב
חיו בזמן שעדיין היה הזוה הקן האחרון ועתה האיר השיה שבנינו ו
וההתיל סוד האמונה הזאת להתגלות ואני לא השגתי אותה עד ש

בהוי"ק עקי"ס כהקדמת הסדור קשה כאן כמי שיקיים מ כך
ולהוסיף עשרה בנוי לכם מעקחיק ל הקשתוק והעבור זה עשרה כ
כלומרים הקיש והוסף כי אבנו שהייב יחיג לכם ושוב
האבונה הכישוש לחישוב העבודי עבודך זה עקס מעמוד
לורות עיקרון כמעבוד נקחון עבוד כהוב
וכמעבוד ביטן שהוסף עבדם מן פתפ והעבודה לחירות כהוי"ק ע
שקס מקמיעים כסיבה רקשוטה הקטקן לעלם בשם הנבוא הקשם
והשמיק מעכב כנו לכם לשר מעשם מן לבר ומן יקבן שיבבר עם
כלם ומקמיעים שלין ק"ך כן עבודך וקסוך לכלם לק שקחשוק מ
והקקניד ושכוח והחפלה שין ובפיו כ קוף מכוומפ עשכב כבכך
והקלה והוף כלין שהוסיק הפה שוכנים עשבב חומק כבב מעבוך
ומעבוך מעכיבה ומשיבה ושר ושר ומק הם הנעשם עבנו לכם ומעפים
שמפס עניב עפס כל לחקל ולחקל עבודתן לכב הישר והחומק והסבקה
והקסקל והמשפעל שקס עשיים והמשלח ומעט כלמעוה הבב עשיים
מפס השוק הנעשם שהוף לוקב לחומק עבקיה ומשפעל והעבודה ב
עבי"וך ויהקיים הזקים שמקחנים כהם והקעלה והזבחים ג
וקה שהחוף"ות והקפלה והחולוקה והזבחים והבכורים הבב הולך
שלהוה שקהם לקשר כתרו כבי שיהיין מעשים כעם וכן הסיבה ך
רקשוטה וגהם הם דומקים ובשהפם כי הם מקמיעים שיעשל יכם
עמוד ונעשוב שקיב והקבל" ועתה עשיב יהיין עבהוב ל
לקמיעוה הנשמיעוה שיש עם חומק שיהיב בהוך הקוכבים
בת לחיק מעמיעוב שהסיבה רקשוטה תקומה ומשפע כמעוב
ברבוען עקבב כהוב עשוי עם כחיוב שלך בבעון ומן הכהב
כבב הלין סוף שהוף הסיבה רקשוטה שקבוה סמיהם הלקמוך
ומשפה לבב הלין סוף ובשמע הכהב לשבוה הכיבה וכן עשיה

הלוך מן הכיבה החסל ומשפע הבוקה ומשפע ההחזיק ומשפע
הנסך ומשפע קהוד ומשפע קיסוד ומשם המעבוה וכל סמיהם וקמוק
לחיה מעבוך שם לכם שהחיה כי לם כיקוד ובשמע ובכן מק שמעשה
משפה עד לין סוף המעבבע כהוקם כלמין מק שהורו חסמי המעבב
שמהמשפע ובכב הרבן ומקם הבבב ומקם הכיבה ומקם הלעב
ומקם הכחיה ושלוך המעבבע הקבוך מעשה וכמין שהרבן
והמם שבוך והשבב והקחיה מעיחדים זה עם זה וכשם עם העמע ך
לחיים הקיה עשמיעך שלך עשם לחיל נמע לחיק כהוך מבוך וקבלן כ
עד לוסף יהוך חשוב ועשם הסמיכוה הלעב מקומעך ומשיחוה כלין
סוף והכב שהוה לחיל שוה לקחל ולך שים ולך יהוך עד שים לך נמשל
משפע יהוך קרוב עבב מעניין עד לך שמעלך ונמע שכשך מעיקרים כ
עשיך לחם לחיל ולך שלם ומקמיעים שהסיבה רקשוטה מעכשיה
ומשיחיך עם הסמיכוה הלעב כלין יבב ועשה הכב כהם בתוך ה
כחסוך יסל לחל וכן מעבלון בשוה לקבע לך עך שעך שעשי שיב
לחיה בלשו תיקו המך לעשלך עד לין סוף שוי והקלך עד לין הכשיב
וכו ולך עוד שלך כל כביין לחבון מעיקון עד ולי כביקך ומשיקון עד יבי
יבוך ומשיקו עד יבי עשיך ומסיכן לחל עד עב לקעלך כלין יבב ועבב
כהון לך לחקבי כהון כביקך יבוך ועשיך כהקלך שלך לחבון בחוך לבשע
וכן בשוה כביקך כהו סיט לחיה לעשלך מעכשך והקלך מעבוך וכ
ומעשו לעשב שקיב סמיכן למשהון כוף ובהון כוף השלך וכן כהוה מקומן
וקם מקמיעם ומשפעים ומעבדים שסיבה רקשוטה ועובדים לחיה כמה
שהיך ומעושה כסמיכוה לך כעם שהיך כמשיחוה ומקוחה עשמיך
כי לחם לחיוב ובעל לקשוב כסיבה רקשוטה מעקוחה ומשיחוה כלין
קדם הקבשוקה כסמיכוה מעב שכן עכוך ומבוך ומשיחוה
ובוה וכן הוכן כמיב קשוב עשה כלך מעשה לך מ"ב ומ מי

הקדמונים ואשוה להם קודם דברת דיוקנם בעלמם ובייר צורה הוה
הוא יתיראי כלא צולה ולמעין ומאן דאשתמודע ליה קדם בריאה ל
דאיהו לבר מדיוקנא אסור למעבד ליה צולה ודיוקנא בעלמם לא
באותה ולא באותה ואתיל בשמא קדישא ולא בשום אות ונקודה
וכו׳ ווי ליה מאן דישוי ליה בשום מדה ואתיל כלין מדות דיליה וכן ב
במקומות אחרים וגם אצלם אסור גדול להתפלל ולעבוד לשום אחד
מהספירות לקיים מה שאמרו רבותינו ואותו העבוד לי׳ ולא למדותיו
רצונם לומר לו במדותיו אבל לא לו חוץ ממדותיו ולא למדותיו כלתו
בת שנית כמו זאת לא שקבל וקיימו שהכתר עליון הוא קדמון
בקדמותו באופן שאין לו התחלה אלא עלתי שמציאותו ו
והוייתו וקיומו באין סוף כי ממנו יוצא המיר וכו׳ היה ואין לו סוף ו
ורחשיה עד שהסכימו שאין כ׳ו וכן סיבה ראשונה לא שזה עילה
וזה עילה וזאת לעת קדמונים וכן קבל וכתב בפירוש הרמב׳ן וכן
הרא׳ב׳ד בפירוש ספר יצירה אמר והסוד כי עילה כל העילות יתחייב
ממנו כתר עליון שכל פשוט בהבלית הפשיטות עד שאין בינו וכן
עילתו דבר לא שזה עילה וזה עילה וזה השכל משכיל את עצמו ואת
עילתו וההפרש שיש בינו וכן עילתו ובפירוש הנתיבות על הנתיב
הראשון אמר שהוא הכתר והוא מושכל בעלה כל העילות כי אינו
יוצא ממעלתו ומחיובו והוא נקרא קדמון כי הוא קדום בכל המעלות
לכל הנמצאות ואין כל בריה יכולה לעמוד על מציאותו כמו שאינו
יכולין לעמוד על עיקר מציאות עילה כל העילות וכן כתב בעל ספר
אבן השוהם שאין לכתר עליון התחלה שהוא הנתיב הקדמון בקדמות
עילה כל העילות וכן הלב ר׳ דוד אבן זמרה בדברי הרא׳ב׳ד ור׳ מאיר
גבאי בספר הייחוד אמר שהוא קבלה אמתית וכן לפים שאמרו
היות הכתר עליון כחו של עילה כל העילות והוא בכחו מוכלח שיהיה

המיר

המיר כי אין לבחו התחלה ורצו להביא ראיה מן הנמרא אמר
ר׳ אלעזר קודם שברא הקב׳ה את העולם היה הוא ושמו אחד רוצה
לומר הוא עילה כל העילות ושמו הכתר עליון והרמ׳ק חולק ולא
כראוי כי הקבלה לא יחלק עליה אלא מי שיש לו כנגדה מופת א
אמתי וברור בחכמה ובתולה ובחוש והלב הארי׳ זלה׳ה לא נילה
לעתו אבל אחרי שהוא אמר שקבלת הרמ׳ב׳ן והרא׳ב׳ד כולה
אמת בודאי שהעיקר הגדול הזה יהיה אמתי אבל ונם הוא אלא
על פי שאמר כי מצמצום האין סוף נאבל אדם קדמון לא סתר
דבריהם כי רצה לומר שיצא מהתעלמות שהיתה לעם הסיבה
ראשונה ולא נאמר אצילות עליו בשביל שיהיה אצילותו באצילות
שאר הספירות ממש אלא שלא יש מלה בלשון הקדש לרמוז על
היציאה הזאת חוץ ממלת אצילות על דרך שתעמים הרבה משתמש
בספר הזוהר במלת ברא לרמוז אצילות הנאצלים בסוד בראשית
בראשיהם שמלת ברא אבל שהיה ההיאה מולה על בריאת הבריות
ואבל שהיה עילה דהיינו הבינה רומז לאצילות הנאצלים ובעבור
זה אמר הלב בספר אדם ישר שאינו נאבל ואינו מאציל אלא א
אמצעי עליון מלהיות נאבל והחתון מלהיות מאציל ובמקומות א
אחרים פירש שמשאמר קודם שהאין סוף מתלבש בתוך כל
הנאצלים אינו האין סוף העליון אלא אדם קדמון הנקרא גם הוא
אין סוף והבהנה הלו כל משאם ומתנם בעשרה ספירות הלבו
כולות האצילות כולו בבחינת אורות וכלים ועצמות האין סוף ב
המתפשט באמצעות הנשמה המכונה בשם אור בתוך הספירות
הנקראות בלים ונעל בעלך הנשמה ולא לבדו בשום בחינת פרצוף
עד שבא הלב הארי׳ זלה׳ה שנגלו אליו הנעלמות חכמה וחידש ילעה
עלם ההיקון וחמשה פרצופים אריך והוא כתר אבא שהוא חכמה
אמא שהוא בינה זעיר אנפין הנקרא תפאלת ישראל וכן ולעת

מלבות הנקראת כתר והיא השכינה וכעבור שלא הטעה ב
כמבשולות אשר נפלו בהם חכמי הדור הזה העוסקים בחכמתו
בלתי חכמה נאמר דבלים בקיצור וכדרוש אחר נפלא באולך " דע
כי חכמה הלב כולה אמתית והלבה פירות לא הגיעו לבשולם וטעם
הדבר הוא כי המעסר החכמה לא יוכל למעסה אלא דלך משל והמקבל
אותה אינו מקבל אלא משל ולבוש בעבור כי הרוחניות לא ישיג אותו
השכל האנושי כל זמן שהוא קשור בגלל וכן המצא בכל ספר
הזוהר שאפילו מלאך אחד אינו יכול עולם העשיה לסובלו אם
היה כא בכחו ואין אדם רואה אותו ושומע לו אלא הלבוש שהוא
עשה מאויר העולם הזה הוא גלם בחינת קול על דלך שאין
האדם רואה נפש חבירו כי אם גופו ואין שומע קול שכל אלא קול
גופו וכן צליך להלביש חכמה הרוחניות בגופניות של העולם הזה
לעסוק בה וכמו שמן הדיבור הגופני מבין היודע באותו הלשון
דעתו וכוונתו של חבירו המדבר אעפי שהדבר גופני והכוונה
הרוחניה ומי שאינו יודע הלשון שומע הדבר גופני בבחינת
קליפה ואינו משיג מחשבת המדבר כן היודע חכמה מתוך ה
המשלים הגופניים מבין הרוחניות של החכמה הנרמזת בו ובעבור
זה אמרו בפלק אין דולשין אין מוסלין חכמה הקבלה אלא למי שהוא
חכם ומבין מדעתו חכם במוצבע במולגש ובמושכל כי החכמות
הלו לומד אותם האדם בהוייתו בלתי לבוש ודי לשומע להבין דברי
הלב " אבל חכמה הקבלה אי אפשר לומד אותה במציאותה
עלבן צליך שיהיה הלומד מבין מכח דעתו דבר מתוך דבר א
אחרי שישיג דברי לבו והמשלי כי הנמשל יבינו מעצמו ואפילו
ואפ הכי אסור למסור לו אלא ראשי פלקים וכן אמרו בזוהר חדש
דף י אמר ר יצחק אין מגיע סתרי תולה אלא לאדם חכם וקורא
ושונה והלמודו מתקיים בידו והוא ירא שמים ובקי בכל דבר

ואדם

ואדם שאין בו עניין זה וישאל על הסתלים והנעלמים שלמעלה
אמור לו מה אתה שואל שאם טא עיניך וראה וכו ומי שאינו בקי
בכל חכמה כל משל ומשל יהיה אצלו כמו דיבור אחד שארבעה
בני אדם עוסקים לפלש כוונת המדבר ואינם יודעים באותו הלשון
כל דבריהם טעיות ושבושים וכן מי שאינו יודע חכמה אם עוסק ב
במשל המלביש חכמה הקבלה אין לו דלך להשיג האמת ורוב מ
מחשבותיו שבושים וכפירות בשנגה ויש לו זדון בעבור שעבר
על האזהלה שהזהירו החכמים שלא לעסוק בחכמה מי שאין בו
חכמה ואנשים כאלה בעונותינו הלבים גלמים להיות החכמה ה
הנקראת חכמה האמת חכמה השקר לפי שכלם ובפלא בעניות
הדורות הלו העוסקים בחכמה הלב וחושבים שאמתותה בפשוטה
והם השפילו העניין הנשימו הרוחניות הגבילו האין סוף נתנו הבנית
צולה למי שאין דומה לו אמרו על מי שבולו עצם שהוא מקלה והם
והם מקובלים ולא בחכמה ולא בקבלה ואם האמת ואתה מי קבלה
כדי שנקבל ממך אשיבך שאם דברי הלב קבלה משיהו משיהו ק
קבלתי ואם דברי רשב קבלה למשה מסיני משה הוא לבי ואנשים
הדבר שהמעסר החכמה אינו יכול להגיד אלא ראשי פלקים לאדם
הראוי ואסור לו לפלש מוח החכמה כי אם אין ההמיד הגון ובקי ב
בכל עניין ובעל דעת כדי שמעצמותו יבין פעמיות החכמה לא
ימסרו לו אפילו ראשי פלקים ועתה מה שהיה לראשונים על פה
כמו המשניות לא די שלא טהן בבתיבה אלא גם בדפוס ומה שאני
הייתי צליך לקבל מאיזה מקובל קבר קבלתי מלשב ומקרמבן
והרא"ב ומהלב הארי זלה"ה דהיינו הראשי פלקים ומה לי לקבלם
עלפי אומן הכתב אחרי שאינם יכולים לפלש יותר על זה ובאמת
שכל ספר יצולה והזוהר ודברי הרמבן והרא"ב והלב הארי זלה"ה

כלם הם רקצי מרקים לקבל גזירות הללו שנאמרו בהעלות והשוט
לך ישמעני, ומעט לעומת כתבתיך בעמוק הקטנה
לחליב פיו ולעבר יהיה קשה הרקוני בני שיניב השומע להנה מן המעשק
והשמעני בעלילתך שיוכל להכין ולעבוד כתוך היכל הקבוצה למעמקי
אל כלים הלה והוא בעשרה מצוותיהן היה מהבירין שמעו יבלם מעבדת
בתשעיו היה בחכמתן מעבדים נעשה ונבה להם שלח יעשקו בחכמתן
ט עבדין לישם מעמנשם ברחני בני שלח. ישעו פירוד וקיבלן בעניעשק
ולקם בהשעיון לבד בך לחליקם מה יבר והוא מעשן ריקיק מעברין
שלין חכמתן כתי פעמוה כעמם עמן הוא השר עם חכמתך הרמים
והרילבב שבועה לחמביה מעם שיקון זב והם לחמבן שמעיקון הזמן
ההתיב מעמקן הנובב שמי שבכלין שמש ונקן הקדושים הלק וכן
תלקה בספר הנחמע לשבר שבכן לחנהן בכתוב שבחים שעשה ק
הרמוכן עם פירוש ההלקה ... ועוד ט הדבר הזה מעמכם וילומעבב
הירקשים והלחרונים כמעמה בגזר לשבר לין כן מפתך והרב הלבב
חכמתן בנעשה הזמן ט לחמך עם הנחלשים עשבו שלא שעה עד
קדש וכל שלא השעה בשבעה חקדים ופם המעוק נקרקים שעשה
ימי בריליבה ולפ הנכבד עמוך שלא הימים כתמומק שלא שעה עשר
שעוק לחך ושעה עשר שעוק לשבך שהם הימים שעון והשבועה לך
נעשה שלח מעשים, והיקבב מעשבועה והשעה מהקדשים וכולם ב
מהימים ולם ימים לך יש בספירות בבני הפשעת חקדשים ושעה מלין
יבוקן והדבר הזה לחלשון בעשה נעשקומן ופם לחמך הרב ב
שבמעבדים ריחשון שלא הלין סולך בשחר מעקם מבני ויחבר כך גיל
קן מעשה בחיך לחוקן הנעקם והרילבב הקבלן והורו שלא
שייך לחשלה לך מעשל מעבירוק מעקם בחיך עשון מעבל שבן לחין
ספירות ומעשק לחשבר עבר לך מעשל והמשן ובן לחך לחם עבר כ
מעבירוק שור שם לחין הדבר רק שבך לחך לחזון ובן ט הלא

ע בחיך עשון כלן שעשק בעבדן שעשלה השעשק לחין שייך כן לעמך
לך משפטי לחקלוקם ולך מעבירוק ולך רבני והכלל ולך מעקם ובעבד ן
כן הקין בחיך עשון כן לחין כיב כבן סמכן לך שזה עשלה נזה שעשל
והמעבד בחכמתך ילוע בעבר הזה בירוק בעלוקה היוקן שלחין שם
לך מעקם ולך לעשין גם קרין הלב לחין סולך בבגוי לחור והלחור הורל
לחלל מך הקיבוקן מעקה בעמב והרילבב וכן הרמעקן וכל ספר הזוקר
מעזהיקם עם שלחין לקרוק ע בשם שם ולחלוך לקשוב לשר בעשו לך
לי בעשיקוקן שלך בהקפשמוקן ט לחכמתך ליוה מעלהך עשו שלך
בעה שהוך משפיע ושלך בבני הרילבב בהקדוקה פירוש ספר ישלה
והזהיר מלך בעמתך ט לחומני הנה בעבירן בחכמתך שלך ישלך
עם לקשרך שיש בלך בתי בעשק כל הקשבק חשה ולחן וכל מן
שיעשה בעשבן עמך בבר מפלשק לחין לן לחק בשלי ישמע ובתוכן
והלך הדבלים קל ולחומך לחם לחקומך שיש לחין סולך רבון לחכמתך ובינה
ובלה מעבל בלי הנעמב לחין ן לחק בשלי ישמע ובתוכן שלחם לבבים
רוחשים מעבלים לבל בעשב בעבלך להיוקן בו בבי שיפעל לחקומך
שהלחין סולך היוך לחור ובעשה מעבל וקן לבלים שהן מלקה הבלך ושהן
בעשבון עם לחקך בעמך ובתוך שיהיה בופר בעשלך ובעבור זה בכלב
הלב זהלקה הבלבים הלך בבר יעשה ט לחין בבן יבול בעשק קולם
עשלה ספירוק רובה עמך שהלחין בן עשק בבל מלה שיש בעשלך
מעשלה ספירות לחבשוק ולך עמעך שום שבוה ובקשן בל לחשך
וקם לך בשכך לת לחזון לבן שבבים בבר לך מעבל והחכם יבן
מעבעבן ט לחין מעבירוק לבור בל שם לחשה וקם לחמש מן העשרך
ספירות ומעשק לחשבר עבר לך מעבל והמשן ובן לחך לחם עבר כ
מעבירוק שור שם לחין הדבר רק שבך לחך לחזון ובן ט הלא

קדרך מן הכיסא החזן קול חזן כו שוס שוס חס וקלוק כלע וכן
והנה כחצק טחרך ומעשיל עשן זה הטה כבר יעשה היות לרטשה
יסורוק לבל ריקיק שמשה ריק ליצור והם לחפשה לקהיליק הקרי
הרי שמשה מעשיק חזן וכולה עשוק לחפילרך מעשל ועיקן ע ר
רשות להמעשיל מעשל מעשה הרי שיכל להעביש כחיזק שיר ולמשן
לזך החזן סוגל סטרט לבל הטעלחים והוזק מעבכב לבל לחבמעשיק
ושפוק שיקן רשות לבל חכם להמעשיל ולביר ולמעשה הרי שיכנון ק
הלכלים כמי כח לשטיון לחל עש בב שלק יש כשוש הלפיעה ביר
וחזן כגון כח לביר למשן שיהיה למשקה כחמקנה וריקה לבר הממבן
כלוס סיך טעה שחמעו חזן לוסיון וחל כמה שהוסיה להכנון
ל הכן לחתיך לחטוק לחבשיך מעשוס שטחמר בבוק שהים הסתיר
לבר וכעו שחמעו כל שלק חס עש בכול קוכן ובו ובכך מעלהיחר
שלק לעשה הוסתיק עשי וחס לן בבך בי בעשה שוב מעקוס עבר
הטעשב שחקה ושחי עהרהר בו וכן כהב הריקב כחבר הלשלב
כל המעשיחק כגסט עב מקוס הליבור שהוח הסתחקה ס עש כן
שיקש רשות עבכר שמעכון והשחה חי יחקה רעיקן עבר שיכן למשן
עבסקה יען הנעלה ט חס עביך וסתחקיך בבוס ושסוס לחה סיך
וחייב לחקה גם כן להסיר ושסוס עבך מעשמעה יען הלשל ל הטעקשכה
כהב עשכן הטבריק הרהור וזהוועבך מעהוקר וחס כן עבך עשיר
הטעוס חכמה ל הלשל שוב ל הטקוס פירוש הכוס כבוכך ומעס
הבלל ל הטקוס לחבר קוק הלשל וקהסחקה ט בו עכן רשות עבה ל
עבך ועב עהרהר כל השעה מעב לבר הקה ומקהמעכן והרחבב כ
הבמעשה רשות הלחמעבים הטחמעבים כבל חכמה הקבה לחיש כסמעוס
עכן הטקוס מקוס עך הזמעכן זמעכן עך הלחר לחר עך השעה עשעב ועך
שבב הבמעוס והמעשים הטחמעבים כבל חכמה הקבה לחיש כסמעוס
עכן הטקוס מקוס עך הזמעכן זמעכן עך הלחר לחר עך השעה עשעב ועך

הכיבר יעבר והחומר שהלכלים הלק וכיונים כהם הם לחמה בעשים
עשין בסמעוס ולחיים מעשל לחין ע לחלק סאהי יעבל ועך כהלחן והעך
עם בלוב כהלה ולחל עב פי שחמלה עב הבבטה ניל ה עיט ה לחבבב
שהים ניעב ה לחין לחבחן מעחמעשם היות הלכלים הלק בסמעוס לחשה
וחם שלק מעשל בעשוב שיש שין בלחבעה לחשביב שהלכלים הלק ן
לחיש בן וכן לחמען ל"ל לכלה הלה כבעון בב לחל עם וחס עב הבבטה
שלק להלחין שבב הלכלים הלחמעוס כלוק כשה שבהבנו לחיש
בסמעוס לחיך עלבל ויבנת כשבל שוס יהוכי לבר שלק לחמען ן
לחטע שוס ני שהסיבה לחבעוס היל לחור ועשבה עשעב קן ולומה
ע כשבור שהק לחן לחיזק לחכם לן שלק עבלחים יהבכן הבלוס הלין
כלמעיבוה כשלה בל הבשעה לחקי שלבי הלה מעלייבס לחוהבן ל
להבוס כמעמעוס שלח שהבל מעשל וכיוני ועבוש כלי שמע המשעבב
לקייבן לחבשה הבעבב עשה ל המשלש ל לקייבן לחבשה הבשעב ומעשס
ל הבעשבל לקייבן לחבשה הבשבל והמשלחבוס ומעשס לילך מעשל ולמשן
עשלה ל הבעוס ועלחמן שלחשיע עשבה למשן כבעשבל לחיבן לומה
מעבל עב ל הלחבבעוס שלח עב לחוסן לחבל והלחומר שלחכמה הלמ"ר
היל יהב לקה כשבל שלבר כבעוס שלחה הלחקן משלמה הל העשבלל
בבעוס הלחיקון לחיבן שלח עומה בי עוס הלחקן הוח יהב עב ולובן
ליוס והוח לחיוה עבל ועוס הלחיקון הוח עוס הלבן יל ולק עב
מעל ובבה בלבול לחבל מעהו שמלבוס לחול ולה בעוס יעבר עשבל
לול יעבר לחול לחמה מעשע ולחיבן פוס בלבוס לחבול לחבול עלחול הלה
הלחבעבוה הבלחלבק עשה ילילה ציול עבור שלק יעלק ובבייס
רעיוס כשה " ועלה שלך שלחלחין עב שלקבע בלעבלים ולחיולה
שלחביבה לחשוה פעוה לחשר לע יבל שבין בה שוס עלחבל

בסיבה ראשונה שמציאותו נודע לכל חכמי מצרים הפילוסופים
והחרטומים ופרעה חכם גדול היה ואם משה לא בא אל פרעה בשם
אלהים סתם הרומז לעניין אלא בשם הוי״ה על כן אמר פרעה לא ידעתי
את ה׳ רוצה לומר שהאלוה הזה שהוא אלהי העבדים מעולם לא שמע
בו ואם משה היה אומר שהוא בא בשם הסיבה ראשונה ושהיא
אלהי ישראל או אם היה פרעה חושב שבשם הסיבה ראשונה בא אין
משה לא יתכן שישיבנו לא ידעתי את ה׳ אלא ידעתי את ה׳ אבל לא
ידעתי אם זה שמו של הסיבה ראשונה או אם הסיבה ראשונה הוא
אלהיכם והחרטומים אמרו על הכנים אבבע אלהים היא כלומר אין
הפעולה הזאת ממשה ולא מאלהי העבדים אלא מאלהי הטבע וכל
המבשפים ברוחות הטמאה מודים ומבריזים היות הסיבה ראשו
ולא יש שום רוח שימרוד בה ויכפור בה ומה שאמרו ר״ז אל שפרעה
עצמו אלוה שאמר לי יאורי ואני עשיתני מודה אמיתות דבריהם שהוא
לא יתכן שיאמר לעבדיו או שהם יאמינו היות פרעה הסיבה ר
ראשונה אחרי שהסכימו שמרוב ההשלמותה אין שייך בה עבודה
ומטעם זה הוצאו שצריך לעבוד לבריאים ופרעה עשה עצמו ר
ראוי לעבד באחד מן האלוהות וכן חיים מלך צור ועל הדרך. הזה
הכתיים העמידו יותר מכ״ב אלף אלוהות כי לכל איש מפולסם במדות
או בחכמה או בגבורה היו מקטרים אחר מיתתו ועוכדים אותו ו
ומתפלשים אליו ומונים אותו במנין האלוהות ועל יתרו אמרו רבותינו
ז״ל שהיה יוקע כל האלילים והעבודה של כל אחד ואחד ואם הוא
היה חכם בכל חכמה ועצה וכשמעו את אשר עשה ה׳ בפרעה
ובכל עבדיו אמר עתה ידעתי כי גדול ה׳ מכל האלהים רוצה לומר
שהוא אלוה בשאר האלהים אלא שהוא גדול מהם ואם כן הודה היות

אלהי

אלהי העמים אלהים אלא שאין בהם בכח אלהי ישראל וכן אמרו רבותינו
ז״ל במדרש ופשוט הוא שלא האמין היות הסיבה ראשונה אלהי ישראל
על כן יכול לומר באופן זה על דרך שאנחנו אומרים ויחכם שלמה
מכל האדם שהוא אדם כמוהו ואם היה כוונתו לומר על הסיבה
ראשונה אין צריך כי מי לא יודע היות הוא גדול מכל בריותיו ואז
היה טועה באומר ויחכם שלמה מכל האילנות בעבור שבשכל כל
חכם יותר עליון וגדול הסיבה ראשונה על כל הבריות ממעלת האדם
על האילנות ועוד כי אם היה מאמין שהסיבה ראשונה הוא המכה
במצרים היה אומר עתה ידעתי כי האלהים הוא אלהיכם או עתה
כי אלהיכם הוא האלוה עליון והראיה ברורה בספינה יונה שהיו שם
משבעים לשונות ובצרתם כל אחד ואחד קרא לאלוהו לאמר אולי
יתעשת האלהים לנו ולא נאבד ולא זעקו לסיבה ראשונה יען היות
אסור אצלם להתפלל אלא כל אחד ואחד לאלוה שלו אולי בזכות
זעקתו ובזכות איזה אלוה מאיזה מאחד מהם האלהים רוצה לומר
הנעלם יתעשת ולא יאבדו וכאשר שמעו מיונה שאלהיו הוא אלהי
השמים אשר עשה את הים ואת היבשה אמרו לו שיקרא אליו לא
בשביל שחשבו היות הוא הסיבה ראשונה כי אז לא היו שואלים ממנו
שיעשה לפניהם דבר כנגד אמונתם שאין שייך עבודה והתפלה בסיבה
ראשונה אלא חשבו שהאלוה הזה הוא גדול יכול להציל אותנו וכן
דקדקו רבותינו ז״ל באמרם שאנשי הספינה כאשר שמעו את שמעו
אלהי יונה אמרו כולם שמענו שהאלוה הזה גדול הוא קרא אליו ואם ראיה
אחרת מאותם הנייס הבאים להלחם על אחאב שאמרו אלהי ההרים א
אלהיהם ולא אלהי העמקים ועל הסיבה ראשונה לא יאמר זה וכן
הפלשתים כאשר לקחו הארון אמרו אוי נא לנו מי יצילנו מיד האלהים
האדירים האלה הלא הם האלהים המכים את מצרים ואחר כך לקחו ט
עצה ועשו עגלה אחת ונתנו שתי פרות עלות להמשיבה והניחו

והשן העם לומר כי עליך משתחוים, ופרש כשוב משתחוים
נפילתם

הפילתם והתנבאתם ואתה לפי זה שפירוש יקרב נגיש וכבר
השיב ולפי כן יתכן ית"ש הסמוך כי משיחך הוקן לשה לרב כמוש שם מן
מעבדים כבר שעשה ונעשה עפיכה לרחשונה יהוקים הנעתים נוצרים
ולפיכן העובדי עבודך זה והסמוך שן לומר כי משיחך היקן לעבוד יקרב
ה' שלח בעבור לת ה' וכל הגוים ינשים לפניך ועוד פסוק לחר לומר כי כשם
ישע עמקיטם ועד בגופם ולפן ישמעו שוד ליש לחר רשהו עמוד ונשו לחר
ה' וחם לחשמיע הגוים לתמיכת כלישעך הכבדין יתקיים נבואות הפסוקים
הללו כי לפ שי הגוים שלפן שלפן ישע לפניך ולפניהן ישי עיקר מעבדי לפיכן
חכמינו ומשפר הזוהר שהלכר הזה לפ יתקיים כשלמנו כבוחת שלפ לחר
הקיבוץ וכפירוש לומר הוקן יתקיים כלי ישי, יחזקל שהמשיח הפשיח לחרי
משיחתו בנו ומעבד ישע כל הגוים שהוקן השוה כלומרו והקבלתי ידקבלתי
ונודעתי לעיני גוים לכם וחם הלומר שכבר זה יתקיים משיחך לחרי
לומר כלכבן כשר תשובתינו שלומנו כי כשבור שכפ המשיח כבר
יתקיים הכל ויתקבל ויתקדש ונודע השהות עם פעמים כלומרתיך הקבוקך
כי קשם יקרב לומר שהמשיח בנו ומעבד עבדיך שהיתה לחר הקיבוץ ולחר
המשיחתיך הזכרך ישע הגוים לפך בכורו ולפך נבלע ולפנינו עגיין נפלאות
מעבדים כפן העשים וחם הלומר לומר שעגיין לפ יתקיים הקבוץ הגלויות
השני מעבדך לפך שהוא עמך שהישעה הזכרת שיש הגוים כעשן השהוה
וכן ישרש המשיחים כשעתם לפיה היה הקישעך שעתיך שהתפרסם
כשעתך המשיח וחם הפיכ שזה לומר עם הקהלות והמשיחים שעתיך
השם יקרב עשות בעתות הלחרונה וכשבוים ישע הגוים בעתם קצץ
כפיכרת מעבדים היו עליהם הלהוות שהכך שבא עבדיו לפני לפ
ישע מן הוקן ה' כבי שיהוקן שהשיא כשמים וכפן לומר שהמשיח וישע מן
מעבדים כי לפי ה' לפך שהך לפן עבדך שהוא כבני שיקבץ
הגוים והשרש והמשיחים שהשם יקרב הוקן מעבדי וכפן מעבדיך כב

המאמר על נדע בשערים בעלה ומכל שכן שלא ישעו הגוים חכמת
האלהות באמת יי ועוד יש להבינו בדברי השם יתבלך שאמר אתם עדי אם
ישאלוה מבלעדי אתם עדי ואני אל ואמרו רבותינו זל בזמן שאתם עד אני אל
ובזמן שאין אתם עדי כאלו בביכול אין אני אל ואם על אמונת אלהותו של
נאמר זה הסיבה ראשונה נאמר זה למה הוא יתבלך וחכמינו אומרים כך
כי הלא גדול היודע באמתות מן המאמין להיות עד והפילוסופים כולם
מנה עד הדור הזה ידעו והודיעו מציאותו והיום כל העולם כלו מעולים
ומגידים ומאמינים אמתות אלהותו של עלה כל העילות ואיך יאמר על
ישראל ואתם עדי ועל איזה דרך יוכלו רבותינו זל בשאתם עדי אני אל
ואם לאו לאו כי אל על פי שישראל חס וחלילה הרי אומות העולם יתנו
העדות ואם תאמר שבשביל ישראל ידעו האומות הסיבה ראשונה
וכעבור זה נקראים עדים שהעידו אלהותו בפני האומות זה אינו אמת
כי הסיבה ראשונה לא נסתפקו היותה אפילו עובדי עבודה זלה כמו
שבתבנו למעלה ועוד שהפסוק אמר ימים לבים לישראל ללא אלהי אמת
ורבותינו זל אמרו שזאת נבואה תתקיים בהיותינו בגלות האחרון והיכן
עדותם ואם ישראל יהיו בלא אלהי אמת איך נאמר שהגוים יהיו בלא אלהי
אמת והלא עתה שוים ישראל והגוים באמונת הסיבה ראשונה מכל זה
תבין ומובלה להיות לך באמונה שהידיעה שיש עתה גוים באלהות אינה
הידיעה שעתידה להתגלות בימות המשיח כבר שישראל מאמינים גם הם
בענין האלוה בפילוסופים ובתגלמים לא יתכן שהאמונה הזאת שישלהם
עתה באלהות תהיה האמונה האמתית שהיתה לאבותינו בביאינו ח
חכמינו ושהיא עתידה להיות אחרי גאולתינו לקיים כי אז אהפוך אל
עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה׳ וגם מה שכתוב כי כלם ידעו
אותי כי מלאה הארץ דעה את ה׳ כדלוי מלבותו שכל זה אחר הגלות

ואם

ואם תקשה שאם כן כל הגוים סומים וישראל עולים אחרי שלא יש יודע
מי הוא האלוה באמתות הפסוק יתכן באמרו שכך הוא החלשים שמעו
ועולים הבינו לראות מן עור כי אם עבדי וחלש כמלאכי אשלח כל זהעל
ישראל נאמר בזמן הגלות ובבוא הגאולה אומר אז תפתחנה עיני ע
עולים ואזני חלשים תפתחנה אוציא עם עור ואזנים יש וחלשים ו ועינים
ואזנים למו ואחר זה אמר אתם עדי ואני אל נאם ה׳ ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו והאמינו לי והבינו כי אני הוא לפני לא נוצר ואחרי לא יהיה
ושם כתוב כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאומים מיבהם יגיד זאת
וראשונות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת וקודם
זה אמר אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך ממעלב אקבצך
הכוונה שאחרי הקיבוץ ואחרי שיוציא עם עור שהם ישראל יתקבצו ו
הגוים ואז נהיה אנחנו עדיו ועבדיו ועבדו אשר בחר בו שהוא ה
המשיח כדי שנדע ונאמין לו ונבין כי הוא האלוה כי לא יתכן להיות
עולים וחלשים ולהיות עדים וכבר שאנחנו בגלות מכונים בשם עורים
וחלשים לא נוכל להיות עדים עד שנצא מן הגלות שאז נראה ונשמע
ועוד אי אפשר שנהיה בראשונה עדים ואחר כך נדע ונאמין ונבין
שהוא אלוה כמו שאמר אתם עדי למען תדעו והבינו לי והאמינו כי
הנותן עדות צליך שבראשונה ידע יאמין ויבין הדבר כדי להעיד ע
עליו כי לא יתכן היות בראשונה עד לדעת אחר כך ולהאמין ולהבין
הדבר אשר הוא עד עליו ובעת יציאה מן הגלות אומר והולכתי עולים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדליכם אשים מחשך לפניהם לאור
ומעקשים למר הרי מבאן ראיה ברורה שישראל בגלות הם עורים
וחלשים ובעת הקיבוץ הם יראו וידעו ויאמינו מה שלא ידעו קודם זה

ועל וחט המקריב את דם הזבח על כל הרשה תשר עליך
כליה תשר כהי וקה וחט כן ושבריש וקמקריב את מקם וכן
חקרי שלי עכר הקלן תשר הזבח את שמק כקלן ושבט והקר לך
שקולם קנחוה לך היה לזר עניס ובמקום יחר כקב ויקמע כקל
קהיותך ל עבל הקיס לת שבטי ישקב ונגרי ישבל קשיב ונהיך
עזר ניס הרי כזר כזר השמע שלהיקיבו כתך קעלך קהיה כעניס
וגם הושע לחמך יחמים ניס ניכן כני ישבל לין מעק ולין שר וכו לקר
ישובו כני ישבל ובקשו לת ק שהיקס לת קלוד מעכם ומחזקו ק
ש טעבו כחקריך הימים ולמענו כשפכך מנחקי ועם המעשקן כ
כתר הזוהר שמעקמו ישבל כשלך לכלים כשלוק שמש ובשעבוק
כזר גלוד ובכיך המקבץ ולך ישקן מן קבעלך עב שיבקשו שלחים ניהו
לומעו לין מעך זה הקיבץ ולין שך זה מעבות כזר גלוד ולין זעק זך
כיך המקבץ רומה עמב שלכלים שמעקמו כי יפתיר הקיבץ לת מש
מהם ולך יהיו לחוקן כלמעקיב כמו שלך בולע מן הזוך הלקם המפתיר
לת מש וכן לומר משך הכר שובב שם יכובים וקם השם הזה ושק
לת מש שלי עכר הקלן לשר הזבח שמק כקלן ושבט והקר לך
שקולם קנחוה לך היה לזר עניס ובמקום יחר כקב ויקמע כקל
קהיותך ל עבל הקיס לת שבטי ישקב ונגרי ישבל קשיב ונהיך
עזר ניס הרי כזר כזר השמע שלהיקיבו כתך קעלך קהיה כעניס
וגם הושע לחמך יחמים ניס ניכן כני ישבל לין מעק ולין שר וכו לקר
ישובו כני ישבל ובקשו לת ק שהיקס לת קלוד מעכם ומחזקו ק
ש טעבו כחקריך הימים ולמענו כשפכך מנחקי ועם המעשקן כ
כתר הזוהר שמעקמו ישבל כשלך לכלים כשלוק שמש ובשעבוק
כזר גלוד ובכיך המקבץ ולך ישקן מן קבעלך עב שיבקשו שלחים ניהו
לומעו לין מעך זה הקיבץ ולין שך זה מעבות כזר גלוד ולין זעק זך
כיך המקבץ רומה עמב שלכלים שמעקמו כי יפתיר הקיבץ לת מש
מהם ולך יהיו לחוקן כלמעקיב כמו שלך בולע מן הזוך הלקם המפתיר
לת מש וכן לומר משך הכר שובב שם יכובים וקם השם הזה ושק

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ט פעה ל שהיס לחרים ולחי לחפער להיות להמהלך בעם היל השיבך
ט בבר לחמך ושבריש לון שיהיך ההמהלך מעשה קבלך הפרקם ט
כבל שלהיס ע עד ומעלך פעו הושיש שלח כלמעין לכם המפתיר פעו
כני שלח יכיקוהו ובן לחמך כשיהיך הלחזיקן ויעל שלוך עשהו עזר יבך
הפי והשבין ל מהולך " וירק ה ויעלן מעבעם בעו מעביהן ויחמר
לחמתיהם פעו מעם לרלק מעך לחכיהם ט לוך הלמבוך המעך בעם
לך לחשן כם " מעבלן שעהילין יעבל לשכוך לחמשת הל המחול ן
לוהם והרחיק עד כל זה נכבי יקזקל שלחכי מעלחמת בל לחמר
הקלה ונהלו לחך כבולי כניס וילן כל הניס לחך מעשפעי לחבר ע
עשיהן וילעו כל יעבל ט לחט ה שהיקס מן היום ההוא ולעלך מבל
שקולם היום ההוא לך יהיה כבולו בבן בניס ובן ילעו יעבל שהעם
יקבלך שהיקס ולחס הלחמך עשר הפילך רלקזוט הוא מעבר הרי לחנן
רולחים שהה כולעת שבבולו מבולקם כניס ובל יעבל מעלחמינים שהוא
שהיקס ויולעשם הנייהן לחס כן לך עב הפילך רלחזוט מעבר ועול לחמך
וילעו הניים ט בעוש ובן יעבל עב לחבר מעשו ט ולחפעיר פעו מקם
ולהלעם טול שלקם וילבו כחלך כוש כלמולקם ובמשקם עשירי
לוהם ולחפעיר פעו מקם רועה עמך כשמולקם שהלו לוהם כיל שלקם
ולבשקם ולין פעבר שלך ישלוך מעבלת הרוזוך כשל מעך משלב פעבר
ט ך בן לחפעיר פעו מקם שלך ילעו חוהן בבן טה לחמך ה שהיס
שהה לחשיב לת שבוך ישקב ולקמבי כל טיך יעבל ולקטלת לחבר
לקלעי ונשלו לת כלמולקם ולת כל מעשה לבר מעשו ט כאכלם עב
לקלמולקם עבוך ולין מעליל כשובבי לוהם מן הלעשים ולקבלת לוהם
מלחבוך לת לחמם ולקבלת כם עשה ניס כניס ובן ילעו ט לחט ק
שהיקס כהנעלת לוהם ל הניס ובבלהם ל לחמולקם ולך לוהיר עב

כאן שתמצאו בזוהר פרשת כי תשא ובתיקונים רוצה לומר סוף
מצוותיו ותהיה קיומן עניי התלמוד שלא שנגע ידיעתן וכיוצא
בהן ועליהם נאמר סופו וקץ יגיד לבדו שהקב"ה רוצה לומר
עתידותיו ותהיה חוקיו ומשפטיו שנגע שלא עשה כן בבני ט לא
הניח להם לבדן ומשפטים כגון יעשה ט לך עבדי שהוציא ש העיניים
הלהיבו המשנה ובמשפטים שלא יהיו מעשיהן והתוספתה הזהיר לזין
כן בשבת עברית להשיב לחוסם שם שלא יקבענה עבדים שלא יהיו
קול שהותן שלא מן שהקב"ה הניח ל טעם שעשה לכותיהן ולחר
שיקבענה החכם יכול לעשותן לעשות עבדך הוא התורה
ועליך שפנה ובתוספתא התוספתה הזהיר לחבותיהן לקבוצה לחותה
לעבד ט כי בקבוצה קבועה לכותיהן מעשרים מעשרים והתוספתה כ
כה ולחר כך עשרה לחותה מהכין ולחיך עד לתוספתה
ולחר כך מעבר שם עשרי החכם והכותה להשיב ועשרה לחותה
והתוספתה החקבוצה היה לקבל והתורה מעבירותיהן את הקב"ה ולזין
הקבל חוזק עד הקניה לבקבוצה ט כמה לזין לך קבל ולתוספתה
ט עשרה כל השעה הזה לחותה מהקבוצה המעבירות ובולבל בשבת כל
חכם מעבירותיהן שלא תוכיר לעבדי לחל נעבדה מעבירתן הזה הקדוש
בעבד עשה לקבוצה כן יה ריק לבקבוצה חיה ולעבד התורה
שהזה כעבירות והזה לחל בשתי לחל להייבן השכיבה רובה
בעבד שהזה לחל ולזין שתי לחל תשבה ולחל שלא הזה שתי ושתי
הזה והזה המעשה כעשרה עבירות כשתה שהם הכתובים בספר
יהושע ובהקומה הקדוש לך ב כלשון קול בבכיה נעבדה
שהם עבירות בדרך לעשר והזה מעשה כבד הכותים ותתנו

עשה לעבד כלום לעולם ט מי שיעבד טוב כי הזה עשיה כלפנו ו
ורצונו ובחירתו בעשים ובלבן ותשפטו ותעשה הבא לחלוה לחל
ורצונו לחל עבדו לעולם ט מי שיעשה תשפטו מי שיחיה ט מה העשיה ומה
הקבוצה ט הזה עשיה רצונו שבא מי שבא הינצלה בדרכו והזה מעשה
מעבד המעבדים והזה שהי השלחים ולחלוה הלחלוה והזה הל הנביא ג
הנבור והנורא ולזין שזה מעבדגדין ולזין מעשיו זעלתו ט כל העשוים
הם משיחלים שעה והזה לחל עשה ולזין לזין תשפו ולזין לזין מעשה
לחופן שבא מה שהזה לחוה כעבדיהם לחוה לחתו ולחתן לחתן
לזיך ושתה על לחל כל המעבירה ט כלם הבקעה לחתן ועבה לחתן
ורצון לחל שבטיהן לזיה מעבדגדן ובעבד זה לחוה עשה לזין ט
לט לט הזה ולזין שהים שעבי לט לחוה ולחיה ולחתן הבותיהן וכן
הוכח בספר הזוהר פרשת כי תשא ובספר התיקונים שב זוהר יח
לחל שב קלה לחוה שהזה כעבירות הזה הכל והשכיבה הקדושה
לט הזה היה והיה הזה לזין שהים שעבי זה פמ"ג לחל שלחיה שעה
לט לשתה בשכיבה שעה שלחיב משתה ולחיה בשכיבה שעה שבי
לקם שעה ובשב ילכו לבותיהן שבהים לחוה לחל בלעם יפתח
ויעשה מלחמה הבעה וכן המשלח בספר הזוהר פרשת לחיה לך ב"ך
ולחיה לחקם ועשה והייתי עם לקם שהים ויעשתם כי לט ה
סדום לזין קיומלחך לבעבדים שעבדה לקם בבעה שעבד
לחיה שעשה עשתה לחיה לבן ועשתה ובזין עשתה כלהו שעה
לחושה ובל קיומהן ולזין לחיה בבעה ומופת לבוה בספר שעבד
שה בספר ובל לחיה רשתה ומופת לזין פ לבב ובקבה ובה לחלוה

ובשנת שבע עשרה שנה לאחזיהו מלך יהודה מלך יהואש בן אחזיהו
ויהי כאשר ראתה עתליה אם אחזיהו כי מת ותקם ותאבד את כל זרע
המלוכה לבית יהודה ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו את יואש
בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ואת מיניקתו ותתנהו
בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת יהורם אשת יהוידע הכהן כי
אחות אחזיהו היא מפני עתליה ולא הומת ויהי עמה בבית יהוה נסתר
שש שנים ועתליה מלכת על הארץ ובשנה השביעית שלח יהוידע
ויקח את שרי המאות לכרי ולרצים ואת שרי הרצים ואת שרי המאות
ויבא אליו בית יהוה ויכרת להם ברית ויקח אתם בית יהוה ויראם את
בן המלך ויצו אותם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית אתם הבאים
בשבת ושמרי משמרת בית המלך שמרת מסך והיתם אל שער היסוד
והעם יהיו בחצרות בית יהוה אל יבא אל בית יהוה כי אם הכהנים
והמשרתים הם יבאו כי קדש הם ויתר העם ישמרו את משמרת יהוה
ולא ישחת והיו עם המלך בצאתו ובבאו ויעשו בני הלוי והיהודים
ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו הבאים בשבת עם
היוצאים בשבת ויבא אל בית יהוידע הכהן ויתן אל שרי המאות את
החנית ואת השלטים ואת המגנים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה
ויעמידו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף
השמאלית של הבית אל המזבח ואל הבית על המלך סביב ויוצא אל
בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך ויסכו אתו
ויאמרו יחי המלך ותשמע עתליה את קול הרצים ואת קול העם ותבא
אל העם בית יהוה ותרא והנה העמד על העמוד כמשפט והשרים
והחצצרות אצל המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ותקרע עתליה
את בגדיה ותקרא קשר קשר ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי
החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמת אחריה בחרב
כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית יהוה ויעשו לה ידים ותבא דרך בוא
סוסים בית המלך ושם המיתה ויכרת יהוידע את הברית בינו ובין כל
העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה וגם בין המלך ובין העם
וכל עם הארץ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו
ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות
וישם הפקדת על בית יהוה ליד הכהנים הלוים אשר חלק דוד על בית
יהוה להעלות עלות יהוה כאשר כתוב בתורת משה בשמחה ובשיר
על ידות דוד אשר חלק לבית יהוה ויעמד שוערים על שערי בית יהוה
ולא יבא טמא דבר ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים
בעם ואת כל עם הארץ ויורידו את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער
העליון בית המלך וישב על כסא המלכים ויקח כל עם הארץ ותשקט
העיר ואת עתליה המיתו בבית המלך ויהי בן שבע שנים במלכו יואש
בשנת שבע למלך יהוא ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלכו יואש
מלך יואש ויאמר אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה
כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה כסף מתנה איש מאת מכריו הכהנים יקחו לעצמם
איש מאת מכרתו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק
ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק
הבית ויקרא יואש אל יהוידע הכהן ואל הכהנים ויאמר להם מדוע אינכם
חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית
תתנוהו ויאבו הכהנים מקחת עוד כסף מאת העם ולא לבדק את בדק
הבית ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצלו
מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל
הכסף המובא בית יהוה והיה כראותם כי רב הכסף בארון ועלה ספר
המלך הכהן הגדול ויצרו צררו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויספרו את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו את הכסף המכמר על ידי עשי המלאכה
הפקדים על בית יהוה ויוציאו אתו הכהנים ואת המתנות לבנות בית
יהוה ולחדשים ולמקים ולחרשי אבן גזית ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקו ולא יעשה
בבית יהוה סכות כסף מזרקות מזמרות חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף
מן הכסף המובא בית יהוה כי לעשי המלאכה נתנו ויחזקו בו את בית
יהוה ולא נבדקו האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי
המלאכה כי באמונה הם עשים ואשם כסף לא יובא בית יהוה לכהנים
יהיה כסף חטאת כסף אשם לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו ואז עלה
חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם
ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיהו אבותיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות
בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם
ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית
המלך ויורד סלא ויכו אתו יוזכר בת שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד ויקבר אמציה בנו תחתיו בשנת שתים
ליואש בן יהואחז מלך ישראל שמרון ויהי שלשים ושבע שנה למלכו
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל בהם הלך ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם
וביד בן הדד בן חזאל כל הימים ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו
יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם ויתן יהוה לישראל
מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום
אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בהלך
ואף האשרה עמדה בשמרון כי לא נשאר ליהואחז עם כי אם חמשים
פרשים ועשרה רכב וששת אלפים איש רגלי כי אבדם מלך ארם וישמדם
כעפר לדוש ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו
אתו בשמרון וימלך יואש בן יהואחז בשנת שלשים ושבע שנה ליואש
מלך יהודה ויהי שנת ארבעים ושש שנה למלכו ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בהלך
ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך
יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יואש
עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר את שמרון עם מלכי ישראל
אלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך
על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ויאמר אליהו לקח קשת
וחצים ויקח אליו קשת וחצים ויאמר לקח בידך קשת ויקח בידו ויסמך
אלישע את ידיו על ידי המלך ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר
אלישע ירה ויורה ויאמר חץ תשועת יהוה ותשועה מארם ומכית את
ארם באפק עד כלתך ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו לו
הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש
פעמים תכה את ארם ויבא אליו אלישע ויקברו אתו ויהי גדודי מואב
בא בארץ לשנת בא השנה ויהי הם קברים איש ומת אלישע ויקברו
אתו ויהי גדודי מואב בא בארץ לשנת בא השנה ויהי הם קברים איש
ומת אלישע ויקברו אתו ויהי גדודי מואב בא בארץ לשנת בא השנה
ויהי הם קברים איש

ויהי כאשר נפל איש והנה ראו את הגדוד ויטלו את האיש אל קברי
אלישע ויגע האיש ויחי ויקם על רגליו וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל
כל ימי יהואחז ויחן יהוה אותם וירחם אליהם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד
עתה ויקבר חזאל מלך ארם ויהי בן הדד בנו תחתיו וישב יואש בן
יהואחז ויקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו
בקרב הפעמים הכהו יואש ויכהו שלש פעמים וישב את ערי ישראל
בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציה בן יואש מלך
יהודה בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך
בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם ויעש הישר בעיני יהוה רק לא
כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה ויהי כחזק המלכות עליו
ויך את עבדיו המכים את המלך אביו ואת בניהם לא המית כי ככתוב
בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים
לא יומתו על אבות כי איש בחטאתו יומתו ויך אמציה את אדום בגיא
המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל
עד היום הזה אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים אל פנים ויאמר יהואש מלך ישראל
אל אמציה מלך יהודה החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס
את החוח ויאמר אמציה כי הכית את אדום נשא לבבך התהלל ושב בביתך
למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה עמך ולא שמע אמציה כי מאת
האלהים היתה למען תתם אותם על ידיהם כי דרשו את אלהי אדום
ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים אל פנים הוא ואמציה מלך יהודה
בבית שמש אשר ליהודה ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו
ואת אמציה מלך יהודה בן יואש בן יהואחז לכד יהואש מלך ישראל
בבית שמש ויבא אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד
שער הפנה ארבע מאות אמה ויקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית האלהים עם עבדרם ואת אוצרות בית המלך ואת בני
התערבות וישב שמרונה ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
עזריה תחת אמציה אביו ויבן את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך
עם אבתיו בן שש עשרה שנה היה כל העם עזריה ויקחו את עזריה בן
שש עשרה שנה ויקחו אתו ויושיבו אתו על סוס בשנת עשרים ושבע
שנה למלכו יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בהלך ויתר דברי ירבעם אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל
ויקבר זכריה בנו תחתיו בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריה מלך יהודה
מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמרון שנים עשה הרע בעיני יהוה
כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל בם בהלך ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם ויקטלהו וימלך
תחתיו ויתר דברי זכריה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל זה דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בניך ישבו לך עד רבעים
על כסא ישראל ויהי כן בשנת תשע ושלשים שנה לעזיה מלך יהודה
מלך שלם בן יבש ויהי שלשים יום למלכו בשמרון ומנחם בן גדי עלה
מתרצה ויבא שמרונה ויכה את שלם בן יבש בשמרון ויקטלהו וימלך
תחתיו ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנה הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל אז הכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת
גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה את כל הרות אשר בקעו ויהי בן
חדש ימים למלכו בתרצה מלך מנחם בן גדי על ישראל בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה מלך יהודה ויהי עשר שנים למלכו בשמרון ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
בם בהלך ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו
תחתיו בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על
ישראל בשמרון שנתים ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל בם בהלך ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלשים
איש מגלעדים ויכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת אריה
ואתו חמשים איש מבני הגלעדים ויקטלהו וימלך תחתיו ויתר דברי
פקחיה וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן
רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בהלך ויקשר הושע
בן אלה קשר ויכה את פקח ויקטלהו וימלך תחתיו בשנת עשרים לפקח
בן רמליהו ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך יותם בן
עזריה מלך יהודה בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה עזריה אביו רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים
בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון ויתר דברי יותם וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה בימים ההם
החל יהוה להשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו שלח ביהודה
ויבא יותם שכב עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז
בנו תחתיו בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם
מלך יהודה בן עשרים שנה היה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו כי הלך בדרך
מלכי ישראל וגם בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה
מלפני בני ישראל ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות ותחת כל עץ רענן
אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה
ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם עליו ויתר דברי אחז וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישכב אחז עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר ירושלם וימלך חזקיהו בנו תחתיו בשנת
שלש לפקח בן רמליהו מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה בן עשרים וחמש
שנה היה חזקיהו במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו
אבי בת זכריה ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו הוא
הסיר את הבמות וישבר את המצבות ויכרת את האשרה וישבר נחש
הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו
ויקרא לו נחשתן וביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל
מלכי יהודה ואשר היו לפניו ויתר דברי חזקיהו וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה בשנת ארבע למלך חזקיהו
היא שנת שבע למלך הושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך
אשור על שמרון ויצר עליה ויקצוה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיהו
היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון ויגל מלך אשור את
ישראל אשורה ויושב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי על אשר
לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה
עבד יהוה לא שמעו ולא עשו בשנת ארבע עשרה למלך חזקיהו עלה
סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם ויחזקיהו מלך
יהודה שלח אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי שוב מעלי אשר תשים
עלי אשא ויכן על מלך אשור שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב
ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך
בעת ההיא קצץ חזקיהו מלך יהודה את דלתות היכל יהוה ואת המזוזות
אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור וישלח מלך אשור את
תרתן ואת רבסריס ואת רבשקה מלכיש אל חזקיהו בחיל כבד על ירושלם
ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר
בשדה כבס ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר ויאמר אליהם רבשקה אמרו
נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר
בטחת בו אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש על כפו ותבא בה כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו בירושלם ועתה התערב נא את אדני מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם ואיך תשיב
פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים למרכבה
ולפרשים ועתה הלא בלעדי יהוה עלה אתי אל הארץ הזאת להשחיתה
יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה ויאמר אליקים בן
חלקיהו ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים
אנחנו ואל תדבר אתנו יהודית באזני העם אשר על החומה ויאמר אליהם
רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם ולשתות את מימיהם
אתכם ויקרא רבשקה ויצעק בקול גדול יהודית ויאמר שמעו דבר המלך
הגדול מלך אשור כה אמר המלך אל יבטח אתכם חזקיהו בהצילו אתכם
מידי לא יצילכם ואל יבטח אתכם חזקיהו ביהוה לאמר הצל יצילנו יהוה
ולא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש מגפנו ואיש מתאנתו
ושתו איש מי בורו עד אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן
ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור איה אלהי חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ועוה והצילו את שמרון מידי הצילו אלהים את ירושלם
מידי ויחרשו העם ולא ענוהו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא תענהו
ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה

חלם שהשוק שתין שוה עשר דה"ינן דקיכך דקשוטך הוה שכרך הכל
ושהכי"ת שך הקשיחת שתין שין והדרן כתבם לכתם לכיס לכן שמעתך
עשיך לכלים נבך כבכן הכרטמים לכן שהשוה הזה שהוך נפך נשמע
הוך הנבוך מעכב השהיים לעשות תורשך ומעשים לכב שך לקנו רחיך
כרוך משפט שהוך כוך הכל והוך כן הכב כתב שהוך הנע לכם כ
כתקוך קדמעתך וכשבור שיולע כתו הקבה מעכרים ומעכרת
כתרשך וכן תמיך משפך בתך פקנך כ לחט הקבדתי לחת לבו ולחת לב
עבדין מקלין שהוך מעשר כלב ושנע כבחיך נשתי שהי לחתשתי שך
כלכו ושמעו הספר כתוב ענך וכן כוך לחת לחשי הקשלחתי נשלים
ולחת לחוקתי לחשי שמתיכם כי לחט ה" ושע"ין ישפע שך הלמינו
לחשעה שמעתך כתב שחמיכו רבותינו ז"ל עב שקדע לכם לחת"ים שתן
שלמע נירך ישפע וכו' ולקמיכן כה ונעשה עבדו וקבע לוקתן שלוך
כתב שלחמיכו נשיכך זה שי ולחנהו שקי לחט ולחרומשיהו וכשבור ג
הלחיך הזלחת לחמר ה" נקרישת"ם סוף ולחט הקש מקזיך לחת לב
מעלים ויבואן מ"עלים לחלריכם ולחבדה נפלשה ובכל לחיע כלבו
וכתלשין רוכה נמוע שבלחשת כלשה וכלחיע יולע כבולו וכן
נקה"ם כי הלמינו ישפע שזוק השוך לחשר הוכלכם מעלים הוה שהי
לחברים וקבע שהוקן עשכם ונפלש מע הוך לחמיכו שהשוה הזה הורך
עשם והוך זמרת"ך רוכה נמוע שהוך כן י" וכבר נודע שלחיכך
ולחמע נקדרים י" ושמון זמרת כתב זמולת הנפש וזמולת לחלן
ונשתיג בוך יפתיע ילישך וילכלפתם יולע וילכל שהוקן כלבר' ישעיך
ולחמרת בוכם הלוך וכו' קטל שושנת לחבלת וכו כי עשי וזמרת י"
ה" ויהי כי נשושך והכה כבלוכת מעלים לחמיכו עשי וזמרת י" מקם.

ולשתיג

ולשתיג לבוך יחמיכו עשי וחמרת י" ה כבירוע רוכה נמוע שע
ישוכתם ושנתם הוך ה"י ולחם הקשל מע הוך ה"י הזה ה
הקוכתם זמרת י" ולחיך כך יקנע שהשבתי והזמרך שכל לקבין
ולחמע לחיכו שלך הקבה שהוך המעלה כמשלחתין ולבריו בוכתם
שכל לקבין ולחמע עלכן נקרין הפס יקבלך זמולת י" הכי מפוקם
הלמינה שוכה להם מעשך בלחשוכה כבכל שיש שוה שלינע
לך"ן וכורך ולחיר כך שעשך הלחוקתי והמעלים להכה לפוה
ולבל עבדין שיוכו כלוה הזה ועשכל שיחמיכו שהשוה הזה קוין
שהי לחבוהיהם לחשר נשבע להם לבוכין ברוש מעלים והוסלם
לך"ם הקשוכה והקבוחה והיות להם שהים והלוכיע מעיקוכן
ושקוהן שהוך שלמע כלבכו וק"ם כמלמיכו ולחיר כך פירש להם
הלקוות כבריע ומפי להם שקרי הלכמה לעשת לוקן במעשך
שכני ופירש שהשוה הזה נלישת שכב ונקבה הוך שלוכבין ך
קורים קבה ושכיהיה וילישת הוכר הזה הוך שוש לכמרכ
הקבוך וכשבל שלך לעשה והלשוב שהוך מעכב על הסיכה
ליקשוכה שכלך לעשך היות שוה בכוך לחלר מעשל ולי"ן לחמר
שקלבר הזה כתבע הוך שהשוה המעשל הזה הוך זכב ונקבה
לק"ינן קבה. ושכיהיה והוכר הלקשין שהוך לעשת לוקן בבל
הכל לבר לחלר שלך שעם כבל ולכן כבריע על לך מע שלחמר
ש"ע לחם כמעלים לחלר כך פירש שהוך נמשל שכני כעלך
מוחלים כי זה וזה הכל לחלר וכמשלת הבומה לך קבין לחתר
הלקיך לעשת כי ה" הוך השלים הלי קרן לקיך לחסקבלן כיך
לחלך הלקיך מפי הלקיך שלך כר נקבו ישפע מעלים לך הוו

יהוה כרזין לישראל ופרישין לקב"ה כדי שלא הוו פתחין פומייהו
ומכריזין כחדשין לחדרין כדי שלא ישמעו כל עיקרין דמתיבין
ליה כהו דקדמיתם לירידתכם לא לקח השתי שבטין מקבורתן
יעקב וכל לחם מעזה לחולל בן ליה שלקח בשלמים ל
כמעל ליקוק ימעל בהבא חמון כל ליגון ובכורן דעגל ימעל
וכל נתין ובכורן לעבד בן כמעמס בהבא חמון כמה ובכורן
כמעלין וכמעל וחושבו לחורחוי לקב"ה עד דמעלו בעידנא דלא
למיעל להון מעזה עד הבלן לכדורכתן למעל בהון כמעל ל
למעבדין לבניהון מעבדן ולחלוק לחם הדריך לעשה וחושל עד
הכא לעשה למעבד ולחסכלא כרזין דמה ימפרקם ומתי ר
ליהוו כ ה הוון השלחים לי דיעלון מעל זעירין קיל למעבד הן
כהיב ויקשה היום והשיבוה על עבדך כ ה הוון השלחים ותי ת
דישמע מעה זעירין קיל הן כהיב בשמים מעמעם ועל הלקן
מעקידה לון עול ושם נשמע שכחעבר שולח השם ויהבך נתעד ג
הלחם לעזה בדרך הנעל לחומי לה לכד הישוב להלי עשרין
דשמעל למעבד עין ולמעבד כרזין דמה ימפרקם דכל מעלן להוי כהלי
עשרים ועל לשתכל למעבד שה נעבד לעל לתבי בין כך לתבזי
קדם מעבדן קדישין למעבד כהלי עשרים ועל שמעל כיה כקב"ה
כרזין דמה ימפרקם למעבד ולחסכלא כרזין דמה ימפרקם
כהלי ועשרים כרזין לחורייהם להלן בין לי לייקי שה קב"ה עבוד ל
להלי עשרים מקום למעבד כ ה הוון השלחים לי כעל דכל כרזין ל
דמה ימפרקם כעל ועשרים והם כעל לחורייהם וכרזין לי ר
ליהוו כעל דכל כרזין דמה ימפרקם והם כעל וכלי כעל דכל ר

חורייהם לי ליקום רזין דהוה שכבתך ולי ליהוו רזין דהוה שכעל
סה וכעל חל כעל ורזין דמה ימפרקם בין לליהוו עם מעל לי
ליהוו רזין דמה ימפרקם ומתן ליהוו ה לחל ושמע לחל ה לחל
שמע ישמעל לי לי ליהוו יחולן חלי כוך עם כבול לי ליהוו יחולן
לחלי למהוי שמיה חל ורזין לי ה הוון השלחים כלין ליגון ב
כיחולן חלי הלי שבכתן ליגון עופק בשלך כל העיבור כעל
ושקר ט כו לן ע"ך עמך זכר ונקבה חק וחשה שלי בקב"ה
ושכינתיה הטהרים ה"ה שהים הוה שכבתך והוה שכעל סה
וכלי שהכין כמי הוון סוד הלמעלה הטהרין הו"ה למעל לחל כך
ה הוון הוה שכבתך לי ליהוו הו"ה זשך לחשבון הוה שכעל
סה לי ליהוו השלחים מעבודתם קדישין לי כעל ולי כלעל ע
שבעך לבניו ופרע שבעך בעל ויהללו לי כלי כעל למהוי כולל
יל ונקוס זה למעל שבעך הלמעל כהלי עשרים שמע שיחל שמע של
קב"ה הטהרין שכינתיה ויקבל עמהון שלו מעבדות שמים וכן הלמעלה
כבבלי רבותינו ז"ל ילמד נפן מעבד זה שיעשה לון ילעג הלמעלה
כמעמס ומעזה ונם לחוקה להם ושלח כלי להעל להם למעלה ה
הסיבה לי לשוטה שלי למעלה של קב"ה כוחו וגבורתו ומעבד ג
עולם הלחוקה והמעמדים שהוון עליהם כלים לבד שהיה קשה
עשהם להלמעלה למעבד עשה שכן לעשה ונם מעבדו סיבה הדבר שעשה
ישמעל כלבלה הלמעלה הזלחל ושקה ג יקשו כשטף הלפה ל
דכלים שלבבו ומעזו כמעמד נגד השלחים ט הם היו לזר לעשה ו
ומחומת ילישהם נולדו להם סתיקות רבות בבל עבד ועשן כתוב
ויוסיף לעשה יוסיף מעלות ועל ט הלמעלה הזלחל היה לן
מעזו עזה להם ולן היה כלים כמו כלילין הוה עבדים כתובים

לעבוד בהם ומהם רחיות שזוכין היתה למעלה לכרכום ישראל
וישקב שלהן נתנו לזוכין כמה פעמים והשם יתברך המציל עשרה
להם נתים בעבור כבודו והנה לחכי שנינה להם מעשה הלמעלה
הלמשנה ולחכי נתן להם רחיק בלוקשה והעפרתים ובשמוק הוליע ל
להם לוהה כעיקרי החכמה ועל זה החוסן נעיקי כרחשונה ק
הלמעלה הזהרה והלוקשה והעפרתים עריק לה יקין נתים ונפלחות
שלין כלי עשוה לוהם שלה הרחיות שלקבין מעשה נמרה
מערבים יקין מעפרתי ולוקשה לכהן גבי ולעט כוה שיקבל ק
למעלה הלמעלה הזהרה וכסוף לחמשר עשרים ויקולוק מהכמעל
להוליע הלמעלה בבירור והעט מעלמים הכהנבים למעשה הם
מהרחיות שלוקבה להכלים גם כל הלוקשה וקנלות
הכהנבים בהויק שמעשה העם יהבך שעמד כמעבר כוש רחיק
כבויה על הלמעלה הזהרה וכן לחמר מעשה כי שם עד נתים ר
רחשונים לשר היו לפנך למן היום לשר כרח שהים לכם עבד ג
החלן ולמעלה השמים ועד קלה השמים הקדיק כלבר הנבול
הזה לן הנשמע כמעהו " השמע עם קול שהים " מעלך הלעל ג תאזי
כלשר שמעשה לחה ניקי " לן הנשה שהים לבוש לקחת בן ני
מעלה ני כמעפות בלוקשה וכעפרתים וכמשחמה וכיל חזקה
וכזרוע נטוניה וכמוראים גדולים כבל לשר עשה לכם ה שהיכם
כמלרים לעיניך " לחקה הרחיק לעשה כי ה הוה השהים לין עוד
מעבדו רוצה לחמר מבל הלוקשה והעפרתים לשר רחיק בעשיך
מעלה לחקה להודות שהשם יהבך הוה השהים ושהוה כרך
הבל ולין שוה לחר ששה כמעהו לכן לחמר ששבם הלחה לת

הנבור והנורה רוצה לחמר לחל מלפי שיש שהים ושהים לבל ק
כל מעשה ה הנבול לשר עשה בבה השעשה הזהרה יובן מן
מהפסוק להם עבי שם ה וכמקום לחר להם עבי ולחט ש
והיה שבל הלוקשה והמעפרתים היו להכין רחיק שקבה מעשה
כבל השעשה והיה שהים בעבור שחוצה על בל הכריה
להבל ולעבור ולהחלב לפי שבתה לחה הקשמים ולחת הלחל כלשר
עפרש ולחס הלמר עליך מעשה הלוקשה לשמש היוה השוק הזה
שניה להם ולחמר בבל שהוק מעשה ולי"ן וכפרש שהיוה זכר
ונקבה היה פי שבתה השעש להבה בחיוב מעבש לבש ישראל
ש יקבלו עשהם על מעבותיהן ומהמתים והבבורה שמעשה ב
בעשרם וכהתחנשם הרחה להם שלמבש שלין שום שוה יכול
לעשות לוהם שלא פי שבתה לת השעש וכעבור שיעבד רלן
כעשרהם ושמש בחזש כמעלים וכמעבר וכעור שבוק ק
הפעלה ק"ם נתים ובבורה לשר עשה בן בבל ני ועל פעל
לוהם שום שוה לוהם עבן לוהם ועל לומעת השעש כי הפיעשות
לים יכולים להה עשות עשו כי לוים יודעים לוהן שלא לשיבך
רלשונה ולמעלה הם מפמיעים שעברלו השמש והחלן ולוהם לא
ישלו ישראל על שהוהן מעבי לוהן ועבותיהן על הקבה כשלחר בב
יכול בלן לינן שהים ולא לבני ל"ל בשמע שלוהם עבי לחט ש רוצה
לעמך בודע שלחט ש ובשמע שלין לוהם עבי לין לחט בודעש ו
ושהה שלוהה ברוה בוונה מעשה רבינו עשו השעש כמה שבהבן
לעשהה והוסיף קן לה שהיה השמים ושמי השמים הלחל ובל לשר
בה כי ה שהיכם הוא שהי השהים ולחנה הלחנים הל הנבול ק
הנבור והנורא רוצה לעמך לחל מלפי שיש שהים ושהים לבל ק

תומה וחומה לין רחוי לעבוד לשון נשוא הזה כי הוא שהי השהים
וחדוט הלחוש ונכבד רחיק כאוהר שיש שהים לחלים שהם ממ"ן
וכה זעה ויש שהים פקוע שהיין השביק ויש שהי השהים שהוא
הקב"ה ויש שוה שחין שוה עשו שהוא עיה כל העשות ומביה
כל הסיבות נעשין שהם רעש לחכמי החומה עד השהור
מעשיהם לך שהם מלחמיים ומנבי"ים היוק בכל הכוונה מנוע
ובכל המעשנים מעשה רחשון והוא סוער רחשון שמעמין הכל
וכמי חכמתם וחומתם קיין הסיבה רחשונה וקם הענין להם
מעשיהם ובונתן ושהוקן של הקב"ה לחשר לחכמן עוסקים בחומתן
יחומה כתרעה מי"ק לן ידעמו לחק"ה הרי שלחכמן עי"ן בסוד
עם זן יהיה ל' הקב"ה יספרו וכשביל שבוהיכן כוונו שהוא ל
וחם לין ישמע מעשיהם לן כוונו שהוא ושהה הכין מוה שלחמה
רבוהיכן ז"ל שלוק עלמי שנעמו ישמע כל הקובוק ה"ן ועבדו ט
עבודה זוה עד שכתוב בקב"ה וכן המעבן בספר מלבים ו
וכגביקים שלכתן ישמע עשו כחכים וחמו עד השם יהיה רבים
לחשר לים כן ועד ילי ירמיה כהוב כי כוה בנו ט כוה ישמע
כוש וכו' כחשו כה' וילחמה לן הוא' לוח כן כחנה עלוהם ועשלר
קשם יהיה חם וחוה כשו לחיה ל והוא רוקה כשוה שלן ,
ש כבר הלחמה שבהיכן מחחר חכמי הנמלין עד קיים הזה
מי שבהיה כחירה וחמר שלהי ישמע הוא זה שחט מביר שהוקן
וכבדו שכן לחמר הם קטנות כלה ל רוצה לומר הם כלשון כי
וחמרן שחיטה ל ושכן לחמר שי"ל ירמיה כן יעשה להם
רוצה לומר לחי לעשה להם עד שישכחו לוקה כי הסיה

לסמוך חלי ומקום והייהי להם כשון לחי היייהי ל כב יכול ועשוך
בלוחן שלן וכבד להיות עבים כי כל ישמע כלוחת הלמו לחיים
מעשלים שלן על הסיבה רלשונה שהוא שהי ישמע וכוח עשם ו
ושלחין שוה מלבשין וכן מעשלים החומה לסכן נעשה עלוהם
ועשה הכין כלחמה שלה קרין להם עשים וחרשים כלעה וכמוך
הקלעה חכמה לעשה מה שלן ילעו רלשום מבה רוחן לקי"
לכמיכן לכמוכן לכי דוד וכוומה ממבה מעיחן לן ישמעון
חל לחל לחוכך כי חכמתה לין דהכ כהיב ולן ישמעו לים לחיה
רשהו וכ"ן כי כולם ילעו לוה"ע עב כלדין לעשין כי כלוהו של
מעשיך ילים השם יהבך עיט עט לחם לחקור ולבקש לוהין כי לי
לפשר שלחה מן הנעוה עד שיהיה לעשה לוהין כלכרי רבוהיכן
ז"ל שמשיכ החומה שהחמיכו ישמע בקב"ה בכוון מעשה להם
ילחו מן הנעוה וכחכוך החומה הם עביליס שלחין וכמו ש
שלחומה לן היהה להחמין לחומה לחבלהם שמבחן מסיבה ק
הנעוה כן בחכוך החומה שמבחן כנעוה שהיין לחומה של הקב"ה
נמלה מן הנעוה וכלכים לחכמו להחיל להיות עלים והוא יהבה ל
להיות נוכע ש וני החומה הזלה כזמכין מעשה כור וחמבי ש
שקיוכה ישוחן בכוון וכדקין שנעוה" ושהה הכין והבע שהה
עיכין החומה והנמים והעלוות שמשה הקב"ה לעשות בכוש
מחוהם שמשלים כי כנעה מעבים היו החומה שכלי עבודה
זה ויהה נקל היה להוכיע שהקב"ה הוא שהי השהים לכל שהה
שהנים מלחמיים כסיבה רלשונה ומעשלים שהוא הכורין ק

המעקיב והמשניק קשה עד מאד להנדיס ולהכריחם ולהוליע
להם שהוקן של הקב"ה ולפי שכל הנים בזמנם מעכירין ו
ושהוקן של הקב"ה יעשו כפרעה להכחיש ובפור בו שלח שם
ה' יקולים הרבה מעכם יחמיבן כן וכעבור זה יעק רש"י ע"ה
לוי מי שיעמוד בהקלעה המשך המשיך כשכל מכבד הימעוק
ומעכב לעשות המשיך כל חוקם הטבלות כגי שיחמיבו ישרש
ום מהנים לחמהנה הימעוה הזחיק עכבן קרין ע הן עבדי ח
לקמיך כן ותמיך שיכוך בקוק שבי שוים ולזכו חלבים להוסיף
מן הקלעה והוק כרקשוה יקיק נם כן שור ותחר כך ישיב ח
לחשוב לכוהנו ושב יהו יהקלע וזה לחמו וכגשהו יסגיק עגיק
עבדי נבים לחחר כך יעשה הפלחות לשוי לן נברכו עב היום
הזה ולן יחזרו ישרש פעם שוב להיות עגים עב שהוה לחלוק
כרקשיב והוק יחזור להיות ". וקם יש לך חק שעשם המעבן
ומעיק לכבי רכוהיבו זל שהם ילעו שטהיל להיות זמן שלם ב
נוכל להיות עגים כחומעם כן בזמן שלהם עבי לחט ל ובזמן ש
שלין לחם עבי לין לחט ש כל יכול הרי שיש זמן ומן ומעבלן
יוולע פירוש לכבי ישעיק שבזמן הישועה כתב חשלם ה' לחל
זרוע הקדשו עיני הנים והלו כל לקצי לחל לחק ישועה שהיו
שהוק נבוי כחו ולם יהבן לומ שעב הסיבה רלשועה יכבר כי
זהו כולע בבל הנים ולחעוטם והם שלין נבור שלק הוק ולחר זה
הנה ישכיל עבדי ירום ונשלח ונבה מעלה דקייבן המשיך שרש
ונבה מלחמה הטבלות שעשה כבי לחשוק זרוע ה' עיני הנים

והוסיף כן יזה נים רבים עלי יקפצו מלבים פיהם כי לחשר לן
סופר להם רלון ולחשר לן שמעו הבכונו רועה עומד מעבין ג
הלוהנה והמעפנים הנחעלם עב ידי המשיק לעשהם ירלון ע
שיש מעבי לחקק כוהן עשם לחשר לן סופר להם ויבינו מעבין ה
החכעוק לחשר ישב המשיק לחשר לן שמעו כי לן ילעו מע הקון
שהי ישרש " וכעוק שלחר זה רע עקק לן יעבה שלחמעו ל"ל
והוכן בספר הזוהר לין כעוק ישרש לקייבן השכיה כי כועיך
עשיך ה' לבלחוק שמע ועיך קדוש ישרש שהי ישל כל הלחרן
יקרין רועה עומך שלחרי הנפים והעלחוק יזלוע עם השכיל
הישעה והמעבן לוהיך שלין יהיה עקריך והוק הקב"ה כי
גוזע כשעלים לעשה וכשכיל שהלוע מעיקם ע היסוד ה
הנקרין ה' לבלחוק לומך כעשה הבועה לוהיך כך הוק
ולן יקרין שהי ישרש ולימור נמער לחשוב ולין עיך עומך ל
להוכלן מן הפה שעל הסיבה רלשועה מעבר הפעוק כי הוק
קמעיך בפה כל הלחועה זה יוהיך משלך שעה שהי כל הלחרן
שלק עב קב"ה ושכיעיה לומך עב לך והקלעי והקקל שרבי
וגוזעה עשי נים רבים ילזעו כי לחט ה' ושומך כי לן לקשיך
ל עמים שפק כבוה מבלל שקולם הנלוה לן יוזע נבוהן
וקלושהן ולחפיל מעביהם ולן יקרין שהי כל הלקל עב לחר ג
הישועה וכל זה רלייה לחשביה ומשכה כל פקפוק שלק עב ג
הסיבה רלשועה עומך שלק עב קב"ה כי לן ימשך כל הלחרן לשה
לק ה' שעשיה להקלוה לחמעה וילישה להמעה ולגשה מי הוק
הנם יהבך מה שלק ילעו ישרש בזמן הקלעה ומבל שכן

חומת העולם והמבחיל כזה יהיה לו חלק בלהי חומת ולח כהני
הנרה נביחים וכהנים ולח כומר ולח בעלמין" וכתיב פתוכים
מעולם בחשבון היות הקדר כן לוד המעך עה" לחמר כי לחט ילעטו
כי נבול ה" וחזונם מבל שהים וכי הוח ילע ולחחים לח ילעט ע
שהסיבה רחשונה נבול הוח עד שבהן הוח להניך לפו שלחונם
מבל שהים יהו יכל שוס לחלף להשריך העבריים עניהם כל ק
העולה כי נבה דוד להבישו מן המעשה לחלהן המעשה הוח
עומד דעו שהחדם הוח כעשב ימיו כחציר ומבל ע
שכן עומד שהסיבה רחשונה לחשר יהיה לה סוף ונבול מבל כעב
לחל ילע דוד ובנותיו של הקב"ה עשה כלילה שעשה ולהין
כל לחדם יודע והדיע שהשביעה לחל עלמי שהקיף כמשוהיף
לילה סגם כחשר יעלמו לחומים ולחז היה חוזק להיות בקונדה
ולח פרנוך ושם כל זה היה בנונה ושוחה ומעבה עבל שהים
לה"יהו השלים של הלומעה וכשה לכרי פלשה עם היס מי כמוך
כלים ה" שלי לחשר לחומנו עם הסיבה רחשונה מעשים הנוכר
לחל שכל הלים לחל עלמי שהם חזקים לין כהם כבהן של ה
הקב"ה שהוה משיחל עם הקדש העשיר חכמה וכשה עיניהן ושם
הכהוב הטרין סגם והלים לחים נהלים נקדש כי הם עתרלים
עלהן לומר מי כמוך בלים ה" מי כמוך נהדר בקדש ומי נורא
עג שלין יהבנו הקהנה כמוך עשיה סגם וכלבי דוד כרור
זה שחומר לשמעה רע לחל שלי לחכך והמעלל הילישה היהו
העבודה לין מקומה כבהן כבר שלחומר ושבדקו שכהן ק
הילישה ילישה מעמיד שבליך עשה לחונה מי הוה שלי לחכו

כלי לעשהו כסו וגלו שהחמר הלשהו כרוב וגלו וכאוהו על פסוק
הילש" כהן בבהן לסו לין לחמו שהכהן שכהן לעשה לסו הקב"ה העפה
לחהבן הנקנין נעשו והה"ל לן שהיה כלי שהוה מעמו ועשהו לסו
נעשר בחוסן לחל ולסו שהיה בחוסן לחבר כ"ע הסביל כן שבודה
לעבודה וכן כוונה שכוונה העשיל כלה כל המעמיעים שהסיבה ר
רחשונה הוה לשלי שעמו כלשר יבלה לחהן והיה כוונתו כמשה כדוך
לחהה ה" לחהה לו הוה לשלי ולסו יקשוב להסיל עשו העסקים עובה ועפה
כוף כסוף והיולה מעבילחהן של הקב"ה כלשר יעבוד לחהן ובהן
הקיה כוונתו שהוה כדוך כמשה מעבלה והעפה העשפה עשה י
עשלה כל העולה כלך שהיה לחמה ולחמה וגם שיהיה ל העסקה ע
עובה ובלה מעמעה על הטוב והיחל שעשה עם הבריה ועבל
זה לחמר לוד שלמה לעה לחהשלי לחכך כלחונה ולחלה העבל לעבדו
לחמה גם מעבדי ר"ל על פסוק עשה לסו כבעבו כבמשהנו המעה
שהעבדים קב"ה לחל הלוה הוה הלחים זכר ונקבה כלמה מעהן
ולהלחה כבעבו כבמשהנו לח לית כלח לחשה ולח לחשה כלח לית
כעבו גם ית לך שבל כלקיה לקדיה לכרי י שהעשל פעם לחל
עבעבדו לחת פעם ולחית לחב"ה יי" ה" שבלוה שהוה הקב"ה מ
מעבוה כלמעבוה שבינהן כבדך לכרי לחל ולחמר לי שהעשל כל כ
כלבה ולחמר לי יי כבן מעבדך שיבבלו לחמך לחל בעשך וכן
ועל זה הדבר לחמרו ר"ל שהקב"ה מהפל ולחומר יי כבן מעבד
שיבבלו לחמר לחל מעבה וכוונה לחמר שלבה לבדל הלבינה
שהיה לבה" ה" כבעבו ומעבה היה לחמר עבעבד לשון לבה ולבעם
שהיה וכל מה שהעשה מעשה פעשים הקב"ה הוה מהפל עם

כגון וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יי את ישראל ממצרים ויקח יתרו חותן משה צפורה אשת משה אחר שלחה ושני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי ואלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חותן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלהים ויאמר אל משה אני חותנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה ויצא משה לקראת חותנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא אהלה משה ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה יי לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יי ויחר יתרו על כל הטובה אשר עשה יי לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יי אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יי מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב ויראה חותן משה את כל אשר הוא עושה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עושה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר עד הערב ויאמר משה לחותנו כי יבא אלי העם לדרוש אלהים בא אליהם דבר ויודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מאמך הדבר לא תוכל עשהו לבדך ועתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון וראית אתה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך ואם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא ויאמר משה לחותנו כי יבא אלי העם לדרוש אלהים בא אליהם דבר ויודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מאמך הדבר לא תוכל עשהו לבדך ועתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון וראית אתה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך ואם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא

כל המצוה עליך לעשות לעם יהיה לכבד ולעבוד ולהודות ולברך לה׳ ו
ושכיתיך שקר הענין שלמטה תיכף לקבל שהוזהרו על מי שעובד עבודה
זרה לשמוע לה׳ ולעבדו ושקר נכנס מן הספק שלפי שלמטה
תי״ט לקח בכור לחכיר ולחמור בספק שחטו ונתנו לו ועשאוהו
לקח בעלמין ויהיה ויהי יהיה תי״ט לעבוד ולעבד אלו שכירות בפשטן
ועם שקר מעשה כדרך העמים וכן לקוח וכדקתני הנכנס ה
הפיגולים שכל בני לקוח תי״ט לעבוד ולעבד אלו שכירות לפי הענין
עבד עברי מן עברין שלוח כעוברין נעמלין שיהיה והשכל והקסמים
כשלוח בבני הלהטים והחכמה שמשתמש לפי העמים וכפי החכמה
הזה הלהטים ומתנו עליך עלין ועין עליך שיהיה עבוד ועבד להודות ל
עשכח והתפלל יהיה מן עיקרים ועם עיקר כל חכמה וכל לוה שיש מענין
רחמנות כלהן לקדיש והזה שלוח כל הענין ופיכח כל הקיבוץ והנים
ושלוח רוב ישמע מוכיח שהקיבוץ רחמנות הזה שכרוך לפי הקושי
וקוץ קמשהץ והמשניק ולפי יש לקט מעמר ולקיר בעוד להפך שמשלח
כל מיעוט כרוך שמעט ולפי הזה כנעמנו ויהיה לפיכך הקמוך הפך
סבלקם כי יבוא להיות נעדיפות שעם לפי חלק מעבי משה עשה כל ג
השנוי והזה המעדיף חותנו כבר ברוך הקדושים ומעלין יפלו כבוד
ולפי פעם קדיבה רחמנות ויהי ויהיו נלמוד בעוברו ובפרו בקבר כשבר
שהמעדיף מן שכרין לפי השמש משמה שקיל ע כשכיל שהוקן כרין
לוקים כי מעבודה קשה כוהשל בעוברו השלח עם שה לפי יש לפי רקיד
כשמפיק לפי סלע יכול להיות כך ויכול להיות כך ומעכלים לפיפיו עבדך מן
הקהל לפי מעבדך הענין הזה כי משמש יפלו לפי הכירור עם לפי משה השלח
ועם לבך שכל המעלמעים שקדיבה רחמנות הזה קבורה כלפי לפי מעבדו ו
וכשכיל זה שעבדים לוקח ולפי שלפי שמעלים הכל שלפי כי לפי

שלשה וילכו כבוד שהוא המשך הזוהר מתפתח ענינו בחומרו שהזוהר כורך
הכל וחיין כורך ועוד ועשה חלק משמן וקמשם כמשקל הסכיקעו שכביכול
הוא"ת משה"ק לא היה קונס כביכול העושה כדי שלא יחמרו שמיכא ע"כ ברש"י
היו מתמיהים לומר לכן לחמרו שהטיל ה"קבה" חלק לחד בחדי תיקון ועוד עם
ישראל בלבד יכול ויתקן לכם כן תעיר ה"ש"ת עצמו כי לא יקרוא שהיה
בחמק שלח מני עזים ע"כ לכן עבודת גם שהזוהר שזה כשבר שכרוך והנה
מקיום ההויה והבריתים והכהנים ועבד רבוהינו ומשמרת שכני
ומעמסת תחשיש תכמני והיה שכורך הקומשה והיה שכורך השמש הזוהר השלים
יקיק מני שיקיק ושין שלך עובד ומה שהלכה ה"ש"ת חוהרת ומשכיש
ונורלים בגוש כמשלים ובמשבר הכל קוין לקהל יקיק עשרו, שהם עם
עצמו שהזוהר הכורך ובעובד זה הזוהר קשוק ושין שלך עובד וזה מעיר
שלמעך משיך לחרי שהוליע להם מן הנסתלוק ומעשקרין היכמנה שמשפר
להם ש"הקבה" המעדיים מעלם מעלים הזוהר הכורך הזוהר הלהים עלכן שמעמ
שין קן ה"ה שלהיך השמים ושמין השמים החלק וכל תעבר נה כי ה"ה שהיכם קוין
הלהים וילעה היום והקיבוק ש בבכך ה"ו ושמלה לקח חקיון ולקח מעבוהיו
ושהה עבקה מני שכרוך העושה כמי לבר' רבוהינו ומני הזוהר הנקרוך בעושים
כמשנה בהעמיד ובזוהר "הקבה" כי הזוהר הכורך והנוהן הנה עשמו והזוהר
הלהים בעשכה בפנה לקמנו "הקבה" מעשך הפשט ושמו מנה כהקוב בהפשט
רעני עשמע והפשטים מלמו לעלם יכול עפם הלבר בהפשטו ועם למעני
שלהמוק ולהיות לקח לחורי מעשב שהניהו "הקבה" משהה קשר שב ה
הפשט שב רחב ובבר כהכתי בעשב שהם לי לקשר לחשוב שעב הקיבה
רלשלמה רבו " ושהה עבקה מעשוק מני הזוהר זה "הקבה" שמעשך הפשט ב
וחם הזוהר מני להעשמע ומשמע לחלק ושמעשך הפשט וכן לחמנו
בעמעלם מעשכה בכרכה "הקבה" מעשך הפשט ו"הקבה" המעשך הפשט הזוהר
הלשהה הפלחיה, שהם הזוהר הם הקדוש ולהיות הפיבה לחשוב חם כן הלשהה
הנקרוך ה"ה הנעשה מעבה שהה כל השעשה ומשחה שהיו הזוהר שהיה הזוהר

עשיה הלה הזוהר לכהיב על מעה ומנו שהלה זורלם עם הזוהר וכל זה על שמעה
לחלשהה מעבר בשהה לשהיהה לחזיה עביה לחהיהה עשה ונשיה כל
בהורין ובשהה לה עביה וה"ין כשה להשה "הקבה" לחה הפשט בשה לנשיה
כל כהרין עשהה ומשה שהו רוה להקבה לחשהה ובזה לקמשה שהה ולחנן
הפשט שבריהה כשה להשה כהן נשיה בריהה ובהיה נשיה לחה ולמשה
ומשהה ושמשה לחשהכה "להקבה" ה שהשה לחמ השהיהה, שבה
נשיה כשה וכה לקהמשהה כשהה, שהם עשה שהה לחה הכי כשה עשמה
להקורין "להקבה" וכן עשמה להשהכה "להקבה" כשה לשבי כל בהורין מהרי
עשמה הכי שמי שיה כשה הלי שהשה להה לה כשונה להה הרי ש"הקבה"
עשמה להקורין ומשיה הפשט ומה יכל שום לחם עשב שהה שמהשהר
בלחה ולחמה המשיה הפשט הזה הפיבה לחשוה חנ"ן ושהשה לחי משה
להל ס"ב יסוד ולחו זשרה הזה "הקבה" ולחו רבפה שהה ושהשה לחתכן
להל ס"ב הם חזי משהיה לחכה שיה חשה ומשהיה לחמה שיה בשה
ושהה לחזיה "הקבה" ומהשהיה כהו לחה"ן ושין לחכשה רושה שהב לחבשה
פרשיות הפשט שהיה בהו ולחשהר כהו שין לחכן הפשט לחטה "הקבה"
וכן כמהה ומשה רכם ושין כמוהר קדש כהפבי לחוכיה ושם הלחה שהוה
"להו הזה "הקבה" גפיוש והזה כשב המשוה הלהיה כשב שמשה הקדש
ושבשהה הל סיב לל קי שבן "הקבה" כן "ה" ולחו כן "ה" כשב "יל קה ולחו ש
שהמו לישה "הם הלחה וכן המשך לחמה שב בשה הפשט לחוני שמשה ו
והנה מעשה הלשוה קשחה כך היה לחמוה הלשה ושהו הלשמר ו
והמקושם שהלי, שהם וכבר כהכתי בעשם שהה לי לקשר לחשוב שהב הקיבה
כשמוה מעשכה בכרכה "הקבה" מעשך הפשט ו"הקבה" המעשך הפשט הזה
הלשהה הפלחיה, שהם הזוהר הם הקדוש ולהיות הפיבה לחשוה חם כן הלשהה
הנקרוך ה"ה הנעשה מעבה שהה כל השעשה ומשחה שהיו הזוה שלהיה הזה

ומעשה הכל כלומר קב"ה כי אין היחוס כוהב כלום ואין הנסיעה כוכב
כלום הענין שלא היה שם הנסיעה ואין לומרים השנים כוכבים והאומר
לו הנסיעה שהוא היה אומר שם הנסיעה כי זה פעמים שם
אין לומרים לומרים שהשם ברוך הוא השמש ואת הלבנה לו לכבוד
שכן לא יהיה לומר סולל ברוך את השמש ואת הלבנה כי הכוונה
לומר שהשם הקדוש הוא ברוך הוא ואת כתיבה ראשונה כי הכל
כה לכבוד אין הפעולות מקיימות אין והכוונה זה מעלה " ושהוא עבודת כדי
חכמתו וכו' שהוא הכבוד שכבר לחתהוות מעשהו פרקן עשה שבשביל
שהכוונה כי שהוא נברא בחכמתו ובמשפט ובמעשה שבשביל כדי שהכל
מעשה המשפט בעשה יהיה הוא שהחומר והעבד יש לבל לחלל ולחלק
מעשה להפסד והשיב והטוב בו כי השפע מעולה הראוי והפיתוי
כבר בעל המעשה שבשביל קבוש הם מעשה לחומר הראוי בדיוק
שיהיה לחור ולחלק הטוב מעשיב בחומר והשפע מעשיב
ואם לא יש לחור שקיבל השפע מעשיב בכבוד והכבוד לחשר שהיה נקרא
מעשב בכבוד לא בחומר הרי שהשפע יכול בחומר לחור שהיה כי
כי אם יהיה מן הראוי מעבדה שיעשב בהשפע ולחלק ואין מעשיב לכבוד
הפועל שבל לחבל העבדה בחומר שהיה מעשב כולה ואם יהיה מן הראוי
לי לחשבר שבל יכול בהיה החומר כי כבל מקום מעבדה אם לחיה שם לחור
שיהיה שם השפע ואם לחיה שם לחור מעבדה שיהיה שם השפע ולחלק
הה"ר מעולה במעשיותה הרי שיש כאב הטוב שהיה יש לחבל
כהיות לחור ולכבד שהיה לחבל כל חומר שהיה לחשפע ויכול הטוב שהיה
מן הלחיה רוצה בחומר מן השפע ג' היש להיותו הלחור ולחלק הטוב לחו
הפועל המעשה יעשה בהיה מה שהיה ויש לכבד לחיה על פי
שהיה נפסד והיה קרוב בטוב ולחיות הכל יהיה ראוי מעשבד

ולעשה

לחיות הוא מעבדו הוא בשיהיו בדבר הוא ובדבר שהיו בטוב עד עוד
לחומרו קלעשותו בחוזה העבירה ג' הדומה שהשפע וכמוקומשה רבים לחיות
שרוה שהעשה לחם כן יש זכר ובהבה יהיה כבל לחיות לחם לחיות לחעשה
כהולע ובעבוד שהכלה ושבועה בקדים בשור פרים י' לחתיו והורו
ובריהו לחמרו ג' הדומה שהשפע כי לחיות שרוה שהעשה והכתוב ורחה כשהה
רחוקים לכריהם להיות לחמרים עד הקיבוד רחשונה לחו והכלה הזה הוא
הענה לחכוהיהו כשהשפע הה פעיט ובהו שם לחת הלחה ובן כהוב בחוקר כ
בכוונה לוכהה ובכתוב בפרשה יהבו לה מעד לחמר ג' שהשהו בהיות לחמרו
לכלבים ישהם לחורים לחשהה לחשהר בשהרוי הכלה כשהבה לחשהר
בגד יהיה לכהוב שהה גיהוד בין בשהר שהשה בשהרוי שהשהה
ג לחשו השהן לחשו לה ובהה שהר שם לחשה ה' שהה השהבו לחלו לחלו לחה
לה לחשה לכהוב לחם הכשה שהשהה השהבו שוה ישהב לה הלו לחלה לכהי
בגד בבורי ישהם ועד הלחי כהוב בשהרה שהשהרה ג לחשו רושה שהו שר
הלחי בן וכו' זכהה שהשה לחשהן לה ויהשן לה ובכתוב כי השהה בחוהר
תהיר לה הש עם הנבוד עם השהה עם הלחשה לה הלה בהושם לשהר לחשהן
לחוריהם הכלבי שהיהלה לשהיהם לכולה שהחילה בוסלה ובי ישהם ב
והשהוי כולה חל והלחי לשהה שהרי הלו כהלחשהם לחוסלה רושה שהשה שר
הן לחהב לחיהיב ושהולה שהשה שהחכלה ושהן לחהב הכלבי לחוריהם
להלה זשהר לחטהן ובהן בך לחשה שבבי לחשהן הכלבי שהבבי לחהן שהלחן ב
להושהין כהלה לי בך ה' הבבולה והבבולה וכו' ושר הלחה לחהב לחהכלבי מהשה
הלה הלה לכהיב חשם בחשם לכר ה' שם מהשה לה כהלה הלישהה ושהין
בשהרושים ובחברי ב' שישהר ושם השהבה הלכה משה הטהן ולחן בשהוי
שהה ה' שהלחה הלחה בשהר ובהבה שהלחה לחשהר ויכול הלה שהחה
מן הלחין רושה שהשה מן לחחשהר ג היש להייהו הלחור ולחן השהן לחו

השן מן הכבר שהיה כחשך וזה הוא החור הקטיק רוק שהיו השן
השן שנשאר בו כלי ושקר כי הנעל העשן לאשר הוא כהשך התשך
כשהקנו מן החשך יהפך מן השן והרוק הזן שיהיה חור הזו שיהיה
חשך לא ישאר הקשן כשום מקום וכשום זמן וכשום תוכן וכל שכן
שאי אפשר שיהיו מחשבות הרעים והזן בריא עושה העסק ק
התורה הרי שבארנו ג ל מעבירות הכבר העשב כחור הקטיק וש
ומעבור טוב השן והכבר שלא הוכשל עליו כשבור שהוא כחשך ונקיון
הזן כלו לישאר לכל הטוב והכבר שלא ישאב כשום תוכן ב השן קה"יכן
הרוק ולא יש שם ריחוי להיות כשבר השן כבר שהעל הריחוי מהרוק
נקיון כשם הזן כל עוד שהוא כחשך ולכן לא נתעב שזה נקיון הזן
ונקיון יקיון יהיה ויהיה הזן כשם שהוא מעשים מעשי מעשה שכן יהיה
ויהיה יקיון הזן משוה שהקיון הרוק לכל פעולתיו הקשרים
הרבשהוא שהיה מעשבות הרעים והזן בדוק הקשר שהיה
העסק וכן הכשל יש ב מעשה ומעשהו הקשר והשיב והכזן כל מ
מעשבל וכל הכבר שהוא כמעשיהו רוצה עשה שכבר יהא מעשהו
לשלו והוא הוה הוא כשלו הכשל כמו הענין לכל קשן וכל יש השוה ב
כמעשהו נקיון שהוא כהזן יעב הכשל ויכל להשיב לו שם
יקבל כי לחוי כמשהו מעשי וכל הכבר שעשיין לא יהא מעשה קבלת
כבר שלא יש ב שעי"ן מעשהו הקשר הפעולה הש"יכוה ג יון
מעשהו לשלו נקיון הזן לכל הכשל כלי כמעשן השן כשלו כך השן ק
הכשל כעסה כי השן כוכל נקיון ב שכל כעשה כשלו השלו והכשל
והכשל עון ריחוי שלו העסה והכבר שעשיין לא הענין מעשהו מעשב
כשכל לא שעשיין לא חשב מעשהו לא נקיון מעשכל כשוה עב ק
הכשל לא כבר רוצה עשה שהוא כחשך ולא לא יעשה שלא נקיון הזן
נקיון כשם הזן כל עוד שהוא כחשך ולא לא יעשה שלא נקיון הזן
ונקיון יקיון יהיה ויהיה הזן כשם שהוא מעשים מעשי מעשה שכן יהיה
ויהיה יקיון הזן משוה שהקיון הרוק לכל פעולתיו הקשרים
הרבשהוא שהיה מעשבות הרעים והזן בדוק הקשר שהיה
העסה וכן הכשל יש ב מעשה ומעשהו הקשר והשיב והכזן כל מ
מעשבל וכל הכבר שהוא כמעשיהו רוצה עשה שכבר יהא מעשהו
לשלו והוא הוה הוא כשלו הכשל כמו הענין לכל קשן וכל יש השוה ב
כמעשהו נקיון שהוא כהזן יעב הכשל ויכל להשיב לו שם
יקבל כי לחוי כמשהו מעשי וכל הכבר שעשיין לא יהא מעשה קבלת
כבר שלא יש ב שעי"ן מעשהו הקשר הפעולה הש"יכוה ג יון
מעשהו לשלו נקיון הזן לכל הכשל כלי כמעשן השן כשלו כך השן ק
הכשל כעסה כי השן כוכל נקיון ב שכל כעשה כשלו השלו והכשל
והכשל עון ריחוי שלו העסה והכבר שעשיין לא הענין מעשהו מעשב
כשכל לא שעשיין לא חשב מעשהו לא נקיון מעשכל כשוה עב ק

עכהכגו בשן והם היש והזן כי מעכל הזן לחשוב ולהפוך ולעניין כיש
וקם יהא מעלחשוב כמעשיהו לה"יכן היש מעכל שיקשוב כזן כמשן
השן כלו וכשוה כזן ויחשך יחזן מהיש והזן לא יש לעכל שום שלא ומעשה
וכל לכבר שהוא יהכ פעשני מן הזן רוצה עשה ריקוק יהכ מעבחיר ג
היש מעשה שהזן ריקוק מן הלאיש היש יהכ ויהכ יקיון זן והי ועשם
הזן כלו שהוא ומעשה ב"ש הם כזיכ היש וכגיך הפעשה קמעשהו
כעשם הזה משיב הכשל ומשר שיש עבזים וכזן והכהכ עשן נקיון
זן כשלו הכשל כשכיל שזן מעשהו מעשה ג וקם קדמשן עשלר
כמו זה יהכ ריקוק מן הכשל ויהכ זן מן הכהכ והקיכה לחשוב יהכ
ויהכ כעבור שזן היש כי שיכל לחשוב כן הכשל ויקפמן וזן
הזן כי שלו עשה יכול שזן הכשל שזן והיה חושב כן והכשל
זן לקשר ג מחשוב שלא כיש זן כזן ושלו שקם יש קם לעניין
עב עלי הענין שהוא כהשך הזן יש לכבר שהוא יש ויב יש וזן רוזה
זוקק וקם הוא כחשך קם עשמן יש לכבר יש ויב זן ועל הקיון קם
עשמן קם קוק הפעם כן יזמן זן מכל שכן עב הקיון שלא יכל
השן עומן עשה יש כן קם יש עשל קם לשכל יש עבזן וכקיון יזמן יש
וזן הפעם כהם ומשיב הוייהן כזוש עם כמעפהים שכלים וקם
עשמן זוק מעכוין ועבזן יש לכבר יש ויב זן כי קם יהפך המעשיקוה
שהוא היש לא יש לא עשל זן הזן וקם עשמן זוק מן הזן והיש קם יהיקון
זה מעה מה יהיה ומה זהה יזמן משיב יזמן זן ויהכ זן כי שכל לא יש
שלא הקיכה לו שלשך רוצה עומן יש לא לא יש הקיכה משיב ויש
והשלשך מעשמעשך לחשוב כבל לכבר שהיה יש ויזן מהיש לא יש לכבר
שלא הזן קם כעל הכהכ יזמן שהוא זן ועל הקבוה שהוא יש
וקם קדמשן יהיה לכל הכשל כמו הוא לכל הענין והקיכה ר

רק שוטה יהיה רחוק מן הכבל משוטה שהרוחטה רחוק מן השון ושל
לכך שהמושל ומבטן לחמו עד שיגיע שיגיע כמעבלתוך לחור ועושה שלך לכך
קבלה קס יגעלו ע כבל לקס וגם יגעלו ויחמשן שהם שיגיע לחור ועושה עד
יקבץ שיגיע בדיעה תן שוקיעו ע הרוקים לחיבות החור ומהוך העושה
והקפריע שיגיע כון החור עושה וכן עון עוין כך לי לקפיר שכבל
להשיב שיגיע לקס קלמעון לוסיבה רקשוטה קלך מקבורין שהם לחיים ב
כעגריבה הישן והלחין ועושים הס על העברה ועל הבורין קס עד עד
לך קבלה כי כבל שכבל קומעון הוך לקבל ידישה שוטה לקס קלמעון ומהה
שעשון ועד יהבן שיקבל ולחן לך נומה שיגיע ושיגעלו ע לחיגיע
הטלמים מהו הכהב עשון ולקס קלמעון והקפריע שיגיע כשקס ועלך
יקומס ומבכל שכן הקבלה רקשוטה וכבר שלקס עברין כמעם וכעל
כל העושה לחשוטה לך מעשכו כי שהבין כשעם יהוה ע
שכלקס הקהלה יש כעשה ומחשבה לקשוב מקשבוב ועשיר שוריס
ולבוטה כעשים והמקשבה ב רקשיק מעשיקה כל שיבין הנעשים
לחר כך כשיגיע המשכל לקס לחט לקבה לעשוטה לישה סעוטה לך ע
שיקשליר כשוב ויבחר לישה מעך רוצה לעשוב לן כלישה לחבר לקס
לעברים לקס לבהוב חס עבבר לן לחשוב ולחל שלט שעשה כשוב
לחשוב לך עשה שום שיך לן כבר מעמע"י כי הכשיר והכשן וכריקה
הבבר לך יהבן שיעשה שלך עב ידי הרעוך והמקשבה כעך לקס כשיקה
לחשוב מעבורך לחיה כשוב הוך רחשוב כל רקשיק בעשוטה כלעוב
שלבכל שלם ולא לחל עלמי שכשיקה לחשוב מעוטה לחיה עביין לך
יש לה שיר מקשבי"י ולך שום כשן שבכל כי לך שיין לעבוקה הילבן
עשייק הכשיר שלך שמקשבה שהיין הקהלה ולחיר כך יחשוב שבכל מ
מקשבה ונעמב כשן מעכיקוה המשובה עורהה ולכיבורים

בהעכי לחל שלמי שבכבר יהיה כי שוטה ובהוייק שבשה לך הבלעשה
להשיבה עב שחוכיה לחט לוהה כמי והקשטה לן לחשוה לוהה מעיינ
חומע ונעמב ולא הכיליה והוה כשבכל לכבוי לו עשייה לחה מעשיב
המשובה המקשבייק שהייה כשבכל לכבל מעוטה שבכל לך הקהלמן ו
והמשובה כשוב שהייה כשלוט בב קוקס שחשבהיה לך הבבל כשוס
לחוסן להשיב לוהה ומבכל שקס לחה רשוט ועוב יש שפיב עשמעמעי
ב רשוט ע מקס שבהי עבוה ולחשוב והיל יהיה עשה מעקמקשבה
ומן הילבן ועוב יש המעוטה הנשהה שלי שפיבי שהיין פהוטה מבכל
שלו הסהוטים כלל הדברים יש מעשוה ועשבה והרשון שבמקשבה
והמקשבה היושבה לוהה והילבן השושה מקשבה ויעשב המשוה
הילבן והמקשבה והנסב המשפעה שמשוה בובב הכל מעבלן שיבב
שלשה משוטה הבשביה ועשבה והבור שבהיה המקשבה בשוב
והשלשביה שיהיין בבה הילבן קוקס שהבב השבכ ולחר שרבה
הילבן לחשוב ולחל עלמי שהלקשבה שלו כמקשבה שלה הבבל
לחה להשוב בחוב שלה המשוה לחר שבשביה בעשבה ובשבלה
יהבים שבלה מעביקוה המשובה שבמקשבה לחכל כמשוה כמוה
שהיין היהה עביין כהיה הילבן קוקס ושלחה ל מקשבהה לחט בשלשו
לה לבכל לבשיבה לחיה היה ולחיה מקום היה קוקס שבייהה לוהה
בשבכל מבכל שבן שלה לבהים לחה בה והוה המקשבה שלו והמשובה
שהשבהה ושבשביה בשוב כוקס הס בבחיבה מביקוה קייה ייישוה
וקס נקרקים בחיבה לחר בשבכל שמשיב לוקס שין השבכ כשו ש
שהשן ועמב מעשיב השן שבהיה לחר והילבן כבר שחיבן פועב מביר
שום פועה כמביקוה שיבי שלה רוצה כבבב ועם המשובה קוקס ש

שחשבתי אותה ובירתיה הם בבחינת אין וחשך שאין שכלי ומכל
שכן שכל חבירי משיג אותם בדמיון העין אשר אינו רואה הגיון אשר
הוא בתוך החשך עד שיצא לאור והשפע הנשפע מהנפש על רצוני
ומחשבתי לא נודע מהותו בשום דרך לי לעצמי ואין צריך לומר ש
שלא יוודע לחבירי כי הוא בחינת זרע דק שהזריע הנפש בהתשורות
הרצון בתוך המחשבה בדי שמאין יצא מציאות ואם כן לא יהיה
באפשרות להפוס ולהשיג בנפש עצמה כי כל מצוי נודע בשביל
פעולתו ואין פעולה ייש ומעשיה שהנשג מן הנפש לשכל אלא
אל השכל והדעת שהוא החושב מחשבות ומצייר ציורים ואם כן
מן המנוחה גופניות שעשיתי ומעה שדבלתי הוכל להכיר מה
שחשבתי אלא על פי שהוא רוחני ומעה שחשבתי השיג מה דעתי
וחכמתי אם גדול ואם קטון אם מעשב אם מעשב אכל לדעת
מהות החכמה עצמה והדעת אי איפשר והאיפשר הוא להכיר
שפעולותיהם כך וכך ואם לא יעשה או ידבר לא יוודע מה שחשב
האדם ומכל שכן שלא הנשג המחשבה עצמה ועל אחת כמה ו
וכמה שלא יוודע מה שיש בפנימיות המחשבה והרצון והנפש ו
ואם האדם יעשה או ידבר לא נשיג אלא עד המחשבה שלו שמעמה
ולמעלה הכל נקרא יש בעוך השכל וכל מה שיש פנימי מן המחשבה
ולמעלה באדם לא ינשג כי הוא בחינת אין וכן לשכך את האוזן ב
באדם עליון הכולל כל האצילות מן החכמה ולמעלה כל הנאצלים וכל
הבריות הם מציאות ונקראים יש והם הוייה ומציאות ממשיי ו
ובשביל הבריות אנחנו מבילים המחשבה שמעמה יצא הכל דהיינו
החכמה בסוד כלם בחכמה עשית אכל הכתר הוא בחינת רצון

וברצון

בנין בהשובה ויושע אם כן לא על הם והרצון אינו הפועל אלא
מעורר המחשבה והדעת והחסד לפעול על כן נקרא אין וחשך
ולא בשם הוה אלא בשם אהיה רוצה לומר עתיד להיות ואם תשאל
מעמה מה תהיה באשר תהיה התשובה היא אשר אהיה רוצה לומר
במדה שיפעול פעולה מסיבת התשורתי שם אהיה כי היא הכל ו
ואינה שום דבר עד שיתפשט וכל האצילות וכל הנבראים מן ב
האצילות בעוד שהם ברצון הכתר קודם שיצייר אותם החכמה לאיש
בהם הפיסה ומכל שכן בפנימי המשפיע בכתר ואין צריך לומר
בפנימי שאין לו דמיון אפילו דרך דמיון כי הוא יותר פנימי מהנפש
הרי שהשכל הנפש בשביל הנבראים באצילות דהיינו המחשבה
ומשם ולמעלה הכל אין וחשך עד השגתו ואם יחשוב באין דרך
שלילה כל יש לא יגיע אלא עד בחינת הכתר ואם יצא מן האין
מוכרח השכל לחשוב בשם דהיינו האצילות מהחכמה ובשלמות
כ"ע אם כן על איזה צד או באיזה דרך יוכל שכל האדם להפוס
באדם קדמון כי אם יחשוב שהוא יש חשב באצילות מחכמה
ולמעלה ואם יחשוב שאינו אין היינו הכתר ואדם קדמון אינו ב הוא
היש ולא שלילה היש הנקרא אין וכל שכן וכל שכן שלא יוכל
להפוס בסיבה ראשונה והרי ברור טעם האיסור הגדול שיש לפני
שיהן שם ומדה לסיבה ראשונה או שיחשוב בה כי אם האמר
הויה שם ההויה מחכמה ולמעלה וכן שם אלהים אל שדי כולם בשם
ואם האמר להתלו שם אהיה הוא בכתר דהיינו האין וכן אם
תחשוב שהוא חכם ומבין כל זה מצוי בשם ואם האמר שהוא רוצה
הרצון באין והסיבה ראשונה אינו היש ולא האין ובודאי שאם תשאל
מן העין אם האויר הוא אור או חשך וישיב שהוא חשך בעבורכי

האור והגופים שבתוכו הוא רואה והחשך והגופים שבתוכו אינו
משיג אותם וכיון שאינו רואה האויר מעכלם נמר שהוא חשך וכל
שום ספק שהתשובה והטענה של העין שקר הם וחסרון דעת כי
האויר אינו אור ואינו חשך ואינו כדאה לעין אם יהיה אור ואין צליך
נמר אם יהיה חשך ומכל שכן שיטעה העין אם יאמר על ג
המחשבה של האדם שהיא חשך או דבר שבחשך בעבור שאינו
משיג אותה ויותר יטעה עד אין הכלית האומר על הסיבה ראשונה
שהוא האין כבר שהשכל אינו קופס בו ומי שיאמר שהוא אחד
או שנים מיוחד ונפלא פועל ופעול חכם ונפיש אור וחשך כי כל
הדברים הלה וכל השמות הוייות וכנויים מדות והואלים כלם ביש
דלך הן וקיום ובאין דלך שלילה והלקה והסיבה ראשונה מרומם
על כלם ונעלם מכולם וכל זה המצא בספר הזוהר פרשת בראשית
דלך ב"א וזה לשונו חיות עילאין כולהו כלילן ברקיע השמים רקיע
שעל גב החיות היינו דכתיב ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקלח דא ההוא קדמון רוצה לומר ה"קבה" שהוא קדמון נגד הנבראים
כי אותו מעציא השכל במופת כי בשביל הבריות ניכר הבורא דהא
מהמן ולהלאה ליה מאן דיכיל ולאסתכלא ולמנדע מאי טעמא משום
דאיהו סתים במחשבה ומחשבה ד"קבה" טמירא סתימא עילאה
מחשבה דבלעש בכל עלמא לאתדבקא ולמנדע לה מלין דתלין ב
במחשבה עילאה ליה מאן דיכיל לאתדבקא לון מחשבה ממש על
אחת כמה וכמה גומן המחשבה מאן איהו דעביד רעיונה דהא
ליה סכולתנו למשאל כל שכן למנדע אין סולם ליה ביה רישומא כלל
ליה ולא תליא שאלתא ביה ולא רעיונה בהסתכלותא במחשבה
כלל וכן בתיקון ע"ב קמיץ אתקרי נקודה דא מסטרא דכתר עילאה

דאיהו

M.T. ARADENIA KOHYNA TARA

סתים וקמיץ דאיהו סתים במחשבה דלא ידע ברגש מה דאיה בגויה
ומאן דאיהו לגו סתים במחשבה עילה העילות קרינן ליה הרי שיש
דבלים התלויים במחשבה המצוילים בה והמחשבה והכתר סתום ב
בתוכה ובפנימיות הכתר הוא עילה כל העילות ובפלשת צו אמרו וכן
בפלשת פקודי אין סולם לא קיימא לאודוש ולא למעבד סולם ולא למעבד
ראש דאין קדמאה אפיק ראש וסולם וכו' אבל להתם אין סולם לאו לשתין
לאו נהולין לאו בוצינין בהתוא אין סולם כלאין נהורין ובוצינין תליין ל
לאתקיימא בהו ולא קיימא לאתדבקא מאן דידע ולא ידע לאו איהו אלא
רעו עילאה סתימא דכל סתימין אין וחד נקודה עילאה ועלמא דאתי
כד אסתלקי לא ידעין ביה כד ריחא במאן דאלף ריחא דאתבסם
והנה מפורש כל מה שבתבנו שיש דבלים תלויין במחשבה ומחשבה
וסתים במחשבה שהוא הרצון ועוד פנימי בתוך הרצון כל זה באדם
התחתון שלמעלה הוא באופן הזה דבלים התלויים במחשבה הם ה
המדות התלויות בחכמה והמחשבה היא החכמה והסתים בתוכה
הוא הכתר ובתוך הכתר עילה כל העילות והכתר סתים ונמר ושם
לא יש השגה ומכל שכן למי שהוא יותר פנימי ובשביל זה אמרו שאין
שום שכל תופס בו ואין שייך לומר באין סולם רעותין ונהורין והחכמה
והבינה כשהם מתחזקים להשיג באין סולם אינם יכולים אלא מריחין בלבד
בדבר באדם המליח באדם הרחוק ואם להם לא יש הפיסה מה נאמר על שכלינו
העולה מכל זה שבכל דבר יש נסתר ונגלה כמו שאמרו על האדם ש
שהנגלה שלו לו לעצמו והוא הדעת ומפנו ולמטה כי הדעת מכיר
את עצמו ואין שום ספק ששכלינו משיג מציאות עצמותו מדריגתו
ואיכותו וגם מכיר מה הוא הזכילה ההבנה הבחילה הגבולה וכו' בעבור
כי הוא יודע מהו פעולותיו של כל אחד ואחד ומהם ואין צריך לומר

שמעכיר השכל החושים והתיבורים ובתוקף שתין החלם ויגיע מהורד
קשכל לון הזכוכה לון ההכנה של מה משעהקים שהשכל יקושב ומעכיר
כל זכר והכוכה מעכין לכר מקוך לכר והזכוכה שומע כל לכר ובתוקה
שהמשעה הלע משוכוקה מעו שומפין השכל שקרעה וההזכוכה ו
והכנה לחים מעה לחוק של כוחוק משוכוקה לחל עשפ שהיון מעשיב
בחוקוק ההסריש שיש כין מהוה הלשה למהוה ההכנה ומשוק של הזכוכה
כי לם לק יהיון משעה מקם לחל לחסריל בשפה לק יוכל השכל
וכל זה שלחעו בקרון הטלה בחלם ע לעמעו ט ענק חכיון רוקם הם
נתהלם עג שהמשעה ביוחשים יהיון כחוטל נעמט עגר יש נתהך כ
בחלם לשר קוון כשמעו לק יוכל להשיב כו להייכן כל הלמים שקם כתוך
הילון ועגיין לק נמציו מק המקשבה והשמע הישמיע מן העמשע של קולן
והמשך שבה בשוק והחשוב והעפש עשמוק מקוש ופם לק יוכל
להכיר תיך מקמשעה מעשמעה תוך העמש כל מעוקה ילון תקמעך
כעה וכו ותיך מעיקליס כוקם יקר כעמש כייקגל שוק כתוקן שכל המעשה
יהיין קרובות נעוועה ומשוכוקה בעמש ושם כל זה הילון הקרון מעבך
ריחשוק והחכמה שעשה לה וכן כמו שתקלש בכרוש לקר וקם לחלם
עשמע כל שך הלמים שכתכנין וכל הרכוכות שהוון שעשה עשהה והמשעבו
שהוון שעשה לחשוב ועשיר ועשוות ועשוות לי לחסבר להשיעם לתיך קם ומק
קם וכחיזה מקום קם קולם שיונהם ויתשוב לוקפ שם היוה שכולש כתקבו
וכשמעהו מעכל שכין שלק יוכל לקשב מהו כחיעה ריוחו ונשמעהו ומכל
שכין שלק יתשוב מהו הלחשעה כל עשר שקולן כשכה עשש ומתה ולק
עשבי שפולן תוך יעשוך ומכל שכין שלק יוכל לקשוב כשכה עשש ומתה
לכל שכין שלק יתשוב מהו הלחשעה כל עשר שקולן כשכה עשש ומתה ולק
עשבי שפולן תוך יעשוך ומכל שכין שלק יוכל לקשוב כשכה עשש ומתה
הכל מעשה ושקר ובוכר שהקם עק יכון קם עק שלשך לה הלמון כפה מ
מה שהולשיון כי לין עמו עמק בנתהבות של כינעה לך הסשעה וכן עק
כו חוון מתשעה שהים עורל עשלה עשבו לחלם כפשעה הקוו ריחו והשיב

מעלכים שמעש ולחלן וכן והנעלה שכחלשעה לחיגון כעלה של יכון כחמעה
כי לחנחנו עצם לחלק ולקם הפעוה של הלקם לקבעה וכשה ועשה וכן שהקם
הנעלה שכו לק נודע לחכינו של כשכר לשעה כשעה כעמש לחיך יהכן שהמשעה
לחלשעה לחך של שלפי שהקם הנעלה שכחלשעה יהיב לקולקם הלחלחן לקם
לק כשכל הלשעה הנשעה כעמש קזה כי מקם ולק של לקך לחקי ינכל
הלקם להכיר מעיקוה קיעמש שכחלשעה לחכל המהוה ולחקור ובכל
ולקזיב כעמש שכחלשעה לחיפור נשר הלק לחלי שהלקם עשמע לחיע
יכול להשיב כעמש שכשמשעה לחין לך עומ מכירו ולקם כו שהוון עבלן
לי לחפשר להקוע עם קיוק שהשמע שיג חלק משעבו לחיך יהכן שיקור
לעשה כעמש שכחלשעה שהוון לחיגו עבלן ולחן עשול והכשה כלשר
סבר יפלך עשלה מפירוה כשוק לשר לחן לקם קלן ולחשך לחן לקם סוך
ולחשר לחן לקם הפשה ושהך הכין מעה שלמעו ריגל כמעפלן מעשך של לקור
רופה עומ כוק שיש לך כשמשעך והוון השמהך משעך שהוון מק ק
קמעלשכה ולעשוה של לקור כי לק קשיב ומשה מעפלן לחיגו כופל עש לכך
שלחיגו של עש לכר שיש שכון והוון עשש כמוך כי יכלן משעך לכר שכשלג
כל הלמים שהקם כבלן הרשן והשפע ושיין לק יפלו כמוש המשעבך
וכעוה וסה משעך ריייכן הפשג הרוחשון הייכין מהשפע והשפע עשמוה
ומכל שכין הרוק והשמוק שהם משמשעך ולקרים שהמה מעכוסק
ומשוכוסק של לקרוש וכל זה עוק להכלית לוקך כקל וקומע ומה כמעפלן
וכעוכוסק משעך שיש כך כשמשעך לק לקור ולקרוש כמעפלן
וכשוכוסק שכחלשעה שהוון לחן משעך עש לחקת כמוה וכמוק כי כל שעך
ולמשון ומקשכה שהקן והם שוכ כשהמה לחלמון שהשפע כמשפע
הכל מעשה ושקר ובוכר שהקם עק יכון קם עק שלשך לה הלמון כפה מ
מה שהולשיון כי לין עמו עמק בנתהבות של כינעה לך הסשעה וכן עק
לבו חוון מתשעה שהים עורל עשלה עשבו לחלם כפשעה הקוו ריחו והשיב

כלהים עבמען לא תחזון ט הוץ טרף שלבש לקס כשכיל השלך רוצה לעמך
כעבור השעורה שהוץ שעשך ותקיריה נילישע הנסתרות נעשך לחותם ג
הקב"ה שהם הנסתרות לקדושת שהם לכתך ולקנשך כתקך ולקריך והנעלות
רוצה לומר הנעלות שכקדושת שהוץ מהדושת ולמעלה עון שלבשנו וכבר
נוכע שהלוקך ולו"ן ולוחה ה"ק שכשם הם מהדושת ולמעלה לה"יכן הקב"ה
ושכינתיה שלכן לומר והנעלות ולו"ן ה"ק שהם נעלות לנו ולבנינו כי חקיקי
ודרישך וכקשת ידושלים הולכתך הנעלות הסתוקות ומעבות הנרמזים
בוא"ו והן וכן כתוב הקיכלך כפירוש הידוריך לך מים וקם רק לבך ל
לעשות העושם חכמה לנשך שוב ג המקום פירוש הכוכם כביתך
ועשם הלך ג המקום לשער הוץ הלשת וקפלריך בי כן טרק רשוך לעבד
לבר ולעב להלך עב שעלן מעוב הקשעתו שלך הסיבך רלשוכך
לון שיך כו קקילך לרישך וכשבוך שהוץ כוחו ולון ע סוך לך
שלפי שיזמעכם נעמען להודיק לזיק נקלכל לי לפעור שיזק משבבעל
קלשך בי לם יקלכל הקכמה לא תהיה לה קן ומוך כמה שהיק כחיבב
חכמה והלא הכמעכוס שיהיה כה לחינו שלח היותך חכמה ולא בוריך ולא
מעבה לקהלך וכמקומו לפרעיו ומבל שכן הקב"ה ילון שלך לעמד הנלפל
הרלשון כי כו לא יש השבוך לשום שכל ולפיכל לבר לך מעשל לא טרם
השוך עב שעלן הלך ולבר בלם קלמען לך שור ושמעך לול שלבי ל
שלון שם לא לקם לא לון לא שם כי כל השמעך בו כינו"ם לקר כך טלפל
עשם הקכמה כלמעשעך לקם קלמען והקכיך של העשם הזק נקר
ריעלך כלון ועם שם לא יש שם כלמלעשך שלך לך שעלך ונלפש כקלן של
ה"הוי"ה הכולל כל עשם הלפלעלך והקכמה והכינה של העשם הזק הנקרל
לכלן ולמען הם ופקודי והלם עשמים עב מעלל מעבוקים מעבדים כפשעך
הפקודים כשעך בעשם לעב בעשים הפלאלך והפקודים הלשך קם הנקרלים כשם
כשמעך הקדש כי הקכמה הקדלאלך"ק והכינה ה"הוי"ה כעקוב שלקים
והלשך השם המעבולך הקסך ל הנבולך שלקים ההפלאלך ה"הוי"ה הנעלם
ה"הוי"ה עבלאלך היקוב שלקים הי"קוב ל חי שלי המעבולך שם
לדוקך ובשמעך הלשי נקרלין ה"קב"ה והם נקרלים מעבולך ובכ
הקבעים לחום חנון לדיר הקדוש נורלין ובו מעבילה מעפשעלך מעדעך
נבולך הפלאלך ובן מעלל הוב יקוב והכנו"ים הם נקרלים עבוך והשמעך
שהם הכשם נקרלים בעל והקשבולך והלוב"ך הסרלילך בכוש מעקלים
יחל כלשר לעמין כלבן פירוש ובקיבל לקל שם לקל ובל לקל שם כוש
ובהנכם מעפשעלך ומעלרך ומעשלך ומעלבל ומעשבל לולך השמעה
הנקרלין ק"ב"ה לשב לון לוקש ל והיקוב הזק יהלך לעמין ונעלן של
לון סוך עין קיי"קוב שיש עפשל שם שם רבוכו חכמעלן לעבל ז
זכלהן ולון לעך מעלל מעפשעל שם הנעל ובל זה יקל נקרלין הבן
הקדוש ובבי שלן הנעשה בשעקר הלמשעה הזלקל לעך לקה לגשל

חכמה כינה לשבל לקל נבוריה הפלקרלה נבלן הוץ יסוד מעבוך ובהנ
עשלך לחקרוך ובהלך שה עשלך לחקרוך בי לל שלש שעשלך רלקשוכה
לילכוטוך נקרלים נבלן הוב יסוד בלקיבל שבוך הם עשרה ובלקיבל י
ישקך עשלך והמעלין עשלך ושין בלכוך הסש ובמעעוך לילכוטוך
השלמעלך של הלב ל"הק כי לין כוטלכין עבלך קשין לך הסלך ל
עשין וך הפשוב שלקט עפלך חכמה הלב כי כוה לומלכה לקס המעלן
לבר שבלקה הפך לבלי לון לך הנעשך שמוך לשלך לון לך השבוך כ
כוטלכין ושלשה פפירוך הלשו הם פרכוך המעבוה בשם זשר ובלין
עשלך פפירוך כשמה והם פפירוך הרוץ והפרכוך הזק נקרלין פ
פעשים לעך בעשים הפלאלך והפפירוך הלשך הם הנקרלים בשם
כשמעך הקדש כי הקכמה הלקרלוך"ק והכינה ה"הוי"ה כעקוב שלקים
והלשך השם המעבולך הקסך ל הנבולך שלקים ההפלאלך ה"הוי"ה הנעלם
ה"הוי"ה עבלאלך היקוב שלקים הי"קוב ל חי שלי המעבולך שם
לדוקך ובשמעך הלשי נקרלין ה"קב"ה והם נקרלים מעבולך ובכ
הקבעים לחום חנון לדיר הקדוש נורלין ובו מעבילה מעפשעלך מעדעך
נבולך הפלאלך ובן מעלל הוב יסוד והכנו"ים הם נקרלים עבוך והשמעך
שהם הכשם נקרלים בעל והקשבולך והלוב"ך הסרלילך בכוש מעקלים
יחל כלשר לעמין כלבן פירוש ובקיבל לקל שם לקל ובל לקל שם כוש
ובהנכם מעפשעלך ומעלרך ומעשלך ומעלבל ומעשבל לולך השמעה
הנקרלין ק"ב"ה לשב לון לוקש ל והיקוב הזק יהלך לעמין ונעלן של
לון סוך עין קיי"קוב שיש עפשל שם שם רבוכו חכמעלן לעבל ז
זכלהן ולון לעך מעלל מעפשעל שם הנעל ובל זה יקל נקרלין הבן
הקדוש ובבי שלן הנעשה בשעקר הלמשעה הזלקל לעך לקה לגשל

שמשתמשין הקב"ה חיבון חוזר לשון מאיר זו ספירה לחפלה זו
את עשויה לחת היורה להתעשב כתוך הספירות הלא לחשב חין לה
שבני וכל הזכחים הטלמים בקולה נביחים וכתובים מעלה ומלין
ועולים כולם נחמים עשן כשכל פעמהיו כי הם כעבד נולדים שיבן
כי פעולה לחת ולחעלן חין שם הענה בהם ומעבד שכן פעמה עשיך
לכל הקב"ה יהיה לתם כתוך הנשתחוה לה שהיבן והעשיה הזלרת
לה יבן הקב"ה עשם עד מלך וחין לה נבוי לחן פעולה ניך הנבראים
את לך הספירות וכן כתיב לראשי פלשתי וחוץ לך ק"ב יהודה
תהם נוגע בעשים נעשה בשכהן עם זקט לחן את הנלחן מעיר את
שעה הפיכה רחשונה מעבר חן את הק"ב ושכינתיה שהוא לעשה
דשכינתם הם חני הק"ב יחסרתך כדקיך לחיהו נבו ותהם בעיני"ך
קב את לחיהי בעשתך ולא הוה מן ומה יחקבי עשתך ליכול לק"מלך
עד חכמתך ליעה ולא יכול לק"מלך כיך בבן לחיהו תהים ובנו וחקהל
בעשתך בניתך וכולהו עשתי והתתי את יבנו לחקהלתך עד לכולהו
חמני כבוך כבוד ה' משקומו והתתי חמני לחיהו עשתך לכתיב על ה
קשמש כבוך והתתי חמני לחיהו בניתך לכתיב על הקהל כבוך עד
לכולהו עשתי והתתי חמני כבוך כבוד ה' משקומו בבן לא לחיהיב
ולא הוה מלך ליכול לק"מלך כיך לחת חמרך ביבל בעשה בעשה את
בולתי בולכל בעשה לא לחיהו לחיהיב ולחתלכך לבוש
מלך המשיב כלביה הכי לחיהיב כלביה ובבן כך בולכל בעשים
ולבוש מה המשיב כלביה הכי לחיהיב כלביה ובבן כך בולכל בעשים
בלבבן אשים לחכל לחיהיב כלביה לא הוה מלך ליכול לחתלכך
ולשבעה עשיך ה' שמשבן חמני בולכל בעשים בעשה מלך עשים כלביה
בעשה בולכל בעשים בעשה בעשה לא לחיהו לחיהיב ולחתלכך לבוש
מלך המשיב כלביה הכי לחיהיב כלביה ובבן כך בולכל בעשים
בלבבן אשים לחכל לחיהיב כלביה לא הוה מלך ליכול לחתלכך
ולשבעה עשיך ה' שמשבן חמני בולכל בעשים בעשה מלך עשים כלביה

ברבן שלמין ונחה לנוכח הספירות בבשיהו לחיהיב ק"ב ולחי לא לא
יבבן לחיהיבלחן כיך הם חני להח שמשתם לבולכל לא לחיהו מלך ליכול
בעשתך לא בבן שלמין ש"יכן לעשה לחבן ברבן לחומכותם ר
לשמשתם את בבן שלמין לא לחיהיב ולא לחיהיב כך ק"ב לחיהיב ולא לחיהיב
בבן לחיהו שמשתם לשמשתם הם הספירות לחיהיב ק"ב רוחן ברוחן
נשן ומשך מבולכל לחיהיבלחן שעשם מהבין שמשתם הם הספירות
לחיהיב ק"ב הם חני לחיהיבלחן מהבין ברוחן ומשיהו יליב
יקרין לק"ב מהם לחיהיבלחן לא הוה מהבין לבבן כיהיבלחן מהבין ע
שעי בבן שהוא המעבות לא מהבין קבמעה לחשבן כיך ובהי
מהבין לחיהיבלחן כל שלחר מהבין שלמין הה"יכן הספירות מלמן בזכי לחי
זכי שמשיב כיך ובולהו שלחר מהבין בבן לבולהו שלחרין עשך והשלחך ר
לבהבין לא לא לחיהיב בבן לישב בשמשתם ובולהו מהבין לחיהיבלחן
מעשה ולא יכבן שמשיב ולחיהיבלחן לחיכל בזמלמן לחיהיבלחן שבשל עשתם יש
זמשבן כל הבלבן שלחרין שלחרי עשה בר לחיהיבלחן ובלחן יבשבן בב שמשתם
לבמשתם שלחך יבירין מה לא לא הוה יבשבן מבלבמיב לא לחיהיב ק"ב
הוה שמשה בחיך הספירות ובלי שלא לחעשב לחשוב שהוא השמיב
הזלחה הוה הלחין סוף המיב בחיך הספירות ליה בחיבלחן לחיהיב
כב לך לא ק"ב ומשמיבלחן לעשתם לחיהיבלחי לחבל לבושה יעיבלחן ובבלחי
לבושה לבמשלא לחיהיב בשמה לא לחיהיב לחיהיב ולחיהיבלחן לבוש
מלך המשיב כלביה הכי לחיהיב כלביה ובבן כך בולכל בעשים
ולבוש מה המשיב כלביה הכי לחיהיב כלביה ובבן כך בולכל בעשים
בלבבן אשים לחכל לחיהיב כלביה לא הוה מלך ליכול לחתלכך
ולשבעה עשיך ה' שמשבן חמני בולכל בעשים בעשה מלך עשים כלביה

הפטרת שלח לך כתוב ולא כפסח ולא כנקדיה ה"נ הלוים סתום
וכתבי חורתית של שם יהוה בזוהר חדש כתב הרשב"י שתורת ה'
תקדים קבה"ו משבעת כתבי הספירות והעין הקדים כבר שמעת ק
קקלע וכל הבנ"ס חשב כתב כתוב שכולם קבה"ו טמטו הין חז'
כל הט שמעון עשין משפטים לקיימם לקיימן נעתקין יקוק הוק
דקיבין של ירושלים לקטן שמקן לקדרין חיבן כנ"י לקטי נעתקי
שלק דלק לה הח לקחתיך ע"ס ספירין לכל הנשמות סביב וכל הט שמעון
עשין ספרי הספירות לחבון ק"מש כעמק שוה לעמ ק
להיכלא ולא לקחתי"ך ושין כנ"י לחבון בושלן עמק כעוטף לקחשך
דקיק קשמן לקעמק קושלין בשבט לקיק עין קשמש לקנפלא ומשחק עב
קכ נעמ לק שין עשה שמקן כולהו כהדיק נויעל לקשמן לעשחק ולק
עב לכולהו מעשק כולהו טהורין עשקין וכוסמס עשקין לשב מעמן ל
דקקיס כה"ומ"יהו לקכל כולהו כעינק לקשמן לעב מעמן לעמ יהיש ולא
ק"מש כחמעמק כלא וכל שכן דלק לקין סנוק והט כנ"י לחבון קשמן
עב"יהו רומה נומע שב הממעמק וכולק שב לק נעמע דק ומשחק ס
סהיסק עב נבן וקן כהקין נ"ן ושת מעשכן לעמ לקשתכן בק שם יהוה
לקיהו לקשתכן כבל לקחק כעוטף לשמשם לקשתקק כבל חכק וחכר
ובשן לק קיק בלוש לקמעשה יהוה הה"ן קבה"ו כבל כספירין וכבל כספי"ן
וכבל מעשכן וכבל חכר וקבוש לשב לקבר תני מעשה עק כעשקין
ועמ כהקשי יהוה"ן לק לקחקרין כ"יקוק רומה נומע קבה"ו הקדוק יהו"ה
ושכוכיה ה"ן הקשק שב כעשק הנשמה לעשכל עק ובשן לקיקון מ
משכל ל לקשן כיה לקחקריקון הן"ה כ"יקוק קדק ק לקחל ושמע ק
לקחל ובשן לק שני לקעשק שבע כל ק לקשן ש"ן וכל הט כנ"י לקחקי נעתקין
שב לק לק הק לקחמק ע"ס ספירין לכל הנשמות סביב וכל הט שמעון
עשין ספרי הספירות לחבון ק"מש כעמק שוה לעמ ק
להיכלא ולא לקחתי"ך ושין כנ"י לחבון בושלן עמק כעוטף לקחשך
דקיק קשמן לקעמק קושלין בשבט לקיק עין קשמש לקנפלא ומשחק עב
קכ נעמ לק שין עשה שמקן כולהו כהדיק נויעל לקשמן לעשחק ולק
עב לכולהו מעשק כולהו טהורין עשקין וכוסמס עשקין לשב מעמן ל
דקקיס כה"ומ"יהו לקכל כולהו כעינק לקשמן לעב מעמן לעמ יהיש ולא
ק"מש כחמעמק כלא וכל שכן דלק לקין סנוק והט כנ"י לחבון קשמן
עב"יהו רומה נומע שב הממעמק וכולק שב לק נעמע דק ומשחק ס
סהיסק עב נבן וקן כהקין נ"ן ושת מעשכן לעמ לקשתכן בק שם יהוה
לקיהו לקשתכן כבל לקחק כעוטף לשמשם לקשתקק כבל חכק וחכר
ובשן לק קיק בלוש לקמעשה יהוה הה"ן קבה"ו כבל כספירין וכבל כספי"ן
וכבל מעשכן וכבל חכר וקבוש לשב לקבר תני מעשה עק כעשקין
ועמ כהקשי יהוה"ן לק לקחקרין כ"יקוק רומה נומע קבה"ו הקדוק יהו"ה
ושכוכיה ה"ן הקשק שב כעשק הנשמה לעשכל עק ובשן לקיקון מ
משכל ל לקשן כיה לקחקריקון הן"ה כ"יקוק קדק ק לקחל ושמע ק
לקחל ובשן לק שני לקעשק שבע כל ק לקשן ש"ן וכל הט כנ"י לקחקי נעתקין
שב לק לק הק לקחמק ע"ס ספירין לכל הנשמות סביב וכל הט שמעון
עשין ספרי הספירות לחבון ק"מש כעמק שוה לעמ ק

ושמעון לשלח לק לך שב לק סנוק ולא לקחתי שב לק כל חיים
ומעשי"ן עשה לחש ומעשים וכתיבן ע"ב ובשלח לקחתיך יהו"ה
דה"ן קבה"ו משבעת"ן דלין ומשבעת"ן לקמן שלא שמע ולא ק
לבן ובשן להוה לקחתיך לשלח רומה עמ קבה"ו בשלח לק"ש כל
כהיות זמנין לקחתיך רחוק מה שהיה שמע שמש מן ומשלחן שה
מעמן לישיב לה ש לק כחמיך ובשן לק כב לקחתיך ההיות לקנ
לק משעבדים לה כבל ספרין ה"ן וכל לקחתיך לוק בוחן לקישלח וקחק
לקחתיך לקן בעשים כהנחיך לחמ לחמן שעש הלוש מלחמן יבוק
שהי לק ך כהב " חכמה ב טוב חזק לעמ הוו משיבין שה כהב
שבהן לקהקיון לחבון לקחקריקון הכי ה לחמק לחמן עמש ג הכיס
מעמן לבוק שהי מעש ה לק מעך ושב גם כמעמ לקמש ובשן
קן לקחתיך מעמש לק הוי"ה לקיהו מעשה כל לקחקיק ומפיק ר
שה לקחמעך ה הנשה והבוקה וג בשאר ספרין שבעק לול
בשן לקיקו עב מבשהן וקיהו מעבר לכל ספיה וקיהו טן כל ספיה
וספיה לק לקשהש כבל לקחק ושלוה לשון לק לקמש ובשן כך לקטן
לקדם הוי לקטן לעשלין והמעין לקתבשב טה ובשן לקחי לקטן
כשב עשלין והמעין לקחמין שקיקק קלישק הקבוע והקוטן לשש
לשמן מהיו לקטן והקוטן לקי הישעק עק טן הקי בקי כוטן הוק
כמעמעק לכל מעשן לקחמין ומעשן לקשקק לקשקק לקטן ומפעיק
קלק הוו שמש לק מק לקן ובזן שין לק לקשמו שב ומשבעין קטן
קלישק ובהיכל סוד ה שביקין ה"ן וכל לק שה רומה עמ כשה ק
הקיקוש שקיקק שעשר לה"ן הספירות קבה"ו כשם
ושק והשבעק הקבוע כהשב ישעש שעה כשן לקשהמק ועשק
טק סהיש לסהישמק עשקה עב סוטק לכל סהישמן הלק הוק לבוש

יהבן

הוק כתיב שהיה לו הממון עקרון כתיב שהיה והחלם המעיב
כתיב לחלם קרמלן וכל זה לא נעלם שלא בשכל התחלת שהוק ראשון
ראשון המלך שנמלך שנתן לחברו מעשה הבנין ר שהוק השמן הלך
שאחב מהלבנון לקיימן השמועות ונתברך כהלכה ונעשה לחקלות ונעל
כן הקפדותיו שלא שהוק השלהבת וכן השועל שנ עשן לקצי נהפכת
בן ולא הנכל הפרילם כי זה לא יהיה כלתי הקפדותיו השלהבת לא
יעצור כלתי השמן הנך והלך וכל לא יקוק כלתי התחלת הרי שיש
כבתן נעלה ונתקבץ ט מהנחלת ונאנחה הכל נעלה ומעשה ושעשה
הכל נתקבץ פרישה שעשה שמועה והתחלת מעשה שעשקות משל חשך
ועשה לחשך תור עד שנשבע השיב השן מעיניותיו הר וכן הלשה
מעשה נעשקים כי נשבעו נוקבו מעיניותיו לחלן ולחמץ ולא לא יהיה
הלשה לא יעלוש הסגולות שלחלן ולחמץ לקיימן כתיב המעיין
שהחמיץ הם מעשיהם משבועתם ומעשה שעוחבים מהכתב נשער
ונקביה כדמשון הנחלת שהוק שנחב מהשעוק והפרישה ומעשיהם
המעשה שיע השמועה קיימן כתיב מעיני קי מעיניות השלהבת
המעקפות מהנחלת ולא לא שיחיר הנחלת כהקפדותיו כשבת
הנעלה מהמשכת השמועה לא ירחה שום לחם שהוא נעיניות
ומבחן הכן לך המשכת מעה הלשה בחלם עשן ובחלם התחתן הוק
משכל הוק מעניב הוק הכיין הוק השופט והוק המלכיני
כי מעשה בחלן ולחמץ ומכל שכן בחריל ושתיק ולחן לעוף בלשון
קלמץ ולא לחשוב כתיבה ריחשונה לא יע שום כתיב בין ובשום לא
יקשב כי לא בחלן ולחמץ ובכוך והקפדותיו שכר ושנוע ובן וכן המשכת מעשה
קוק כי מהנחלת לשמועה ומעשה לקיימן כתיב שעשה שמועה לחין
שם לא לוך לא לחש לא חשם לא שמען ומן הנחלת ומעשה יע לחור

כל החיים ויש בחינת הפארת כולל חסד וגבורה שהוא הריחא כי כשון
ובאוזן לא ישרין ואינם שופטים על טוב ולא שפיטה חושיית כי זה לא
נמצא אלא מן הליח ולמטה במשנות וגם הפליש גדול המצא כי העין א
אינו מקבל עצמותו של הגוון אלא האלה המתפשטת מהגוף המגוון ב
באמצע האויר וכן האוזן לא הגיע עדיו הכאת השני גופים המעלידים את
הקול אלא האלה של הכלת הקול המתפשטת מעצמות הקול לך האויר
אבל החוטם מרגיש הליח עצמו לא דבר אחר המתפשט ממנו ועניו
הוא כן אם טוב ואם לע ועתה מעבן סוד הפסוק והליחו כיראת ה ולא
למראה עיני ישפוט ולא למשמע אזני יוכיח ושפט בצדק דלים כי להורות
אמתות המשפט להבדיק צדיק ולהמית לשע אמר שהמשיח ישפוט
בהריחו ולא בראותו ולא בשמעו וכן תחשוב למעלה כי החכמה והבינה
אינם דנים ושופטים את הבליות אלא מקיימים כל ההויות והדעת הוא
היודע הוא הדיין והוא המעהיג את הבריות ובעבור זה הלמו נקבי
החוטם למטה משפטע על הפה דהיינו מלבות ומשניח בתחתונים ונגן
זה ״ ועתה שמע כדו שלא הטעה באחדות הנשמה המתפשטת בכל
האצילות כי באמת כל הספירות מן עתיק עד מלבות כולם הם למעין ג
גיל אחד וכל הרוחניות המתפשט בהרכם מן עתיק עד המלבות ר
רוחניות אחד ומסטרא דיין הם מעשים זה מזה באשר המצא ב
בפלשת הרומה על פסוק והכליח התיכון ובאידרות ובתיקונים כבר
נודע שהאוזן עוסק בשמיעת הקול ומציאות הקול באדם נעשה מ
מהכל היוציא מלבו לך הריאה והקנה וזה ההכל בעוד שהוא בתוך
הלב נקרא רוח שהוא יושב בעתה ואינו גולם הכל קול ודיבור אלא ה
החיים שבלב ובאשר ירצה האדם לדבר מתפשט הרוח מן הכלי שלו
אל הקנה עד הגרון ושם הוא בבחינת הכל יותר עב ממה שהיה ב

כשבתו

כשבתו בתוך הלב ומן הגרון יוצא בבחינת קול הכרה בחמשה ח
חלקים אא אי אוי אחר כך יתפשט יותר בכל הפה ומעמה יצא
בבחינת דבור אל אוזן השומע ובשמוע האדם הכלת הקול בלבד אעפי
שהוא שומע אינו מבין הכוונה הרוחנית של חבירו המוציא הקול עד
שחמשה הכרות הללו יתלבשו בתוך האותיות אשר הם הכלים אשר גם
להם חמשה חלקים בחמשה מוצאות ובהתיחד אות באות שנים אז
יותר על שנים יצא במציאות בריה אחת מוכלב מנפש ונגל המשל
הלביש הכלת אי באות פ הכלת אוי באות ה״ו הכלת אי בתוך אות
ח״ת הכלת אוי בתוך חית הכלת אא בתוך אות ה״ו ומם כלי הכלה יצאו
שתי מלות מסיבת יחוד האותיות עם התפשטות הקול שהוא נהכרה
והם פה״חי חו״ם והגיל של פתוחי חותם הם האותיות המיוחדות והרוח
הוא הקול של הכלה ועוד יש בחינת נשמה שהוא הדבר הנלמע במלה
והנה כלי הרוח שהוא הלב הוא נעלם מן העין ומן האוזן ויותר ממנו
האויר הנקרא רוח שבתוכו ושם הוא רומז אל אליך ובהתפשטותו בתוך
הקנה עד הגרון אז הוא עדיין נעלם והכלים שלו ואז הרוח בבחינת
אבא ואמא בסוד קנה חכמה קנה בינה ועדיין הכלים והרוחניות ב
המתפשט בהרכם אינם מושגים מן האוזן והם אבלו באלו לא היו ומן
הגרון עד השפתים יצא הרוח שאחר כך יוד לבחינת הכל במציאות קול
שהוא הדעת וגם כן ידוע ט השיג האוזן מציאותו ובהתלבש הקול בחמשה
פרצופים שהם נגד עשלה ספירות אליך אבא ואמא זעיר ונוקביה שכולם
הם בחינת ספירות בזעיר דהיינו האותיות והם הכלים והם המדות יבנה
הדיבור בייחוד המלבות כי גם בזעיר יש אריך דהיינו בתר שלו ואבא ו
ואמא שהם חכמה ובינה אשר לו וזעיר שהוא מחסד עד יסוד שלו ו
ומלבות שהיא עטלת הקול והנה הרוח אינו נפלד מן ההכל וההכל
אינו נפלד מהויית הקול כי הוא בעצמו בהתפשטותו מבחינת הכל

יעשה קול ורעטוף הקול לתוך הדיבור להיות נשמר מעטן והקומץ
שיעשה כעין שהוק כלפי מטה וכשעה בחיבור לדיבור מוכיחין רע
נגול לו מעמך עם הקטן שקר לכך ועם לחם ישמטו כך עם הקטן והקטן
עם דיבוק ההפשטות המעשה הקול והוק יהעשה בתוך הכשם ועם שם
תסגר בין לחמש כתי הלכים לשער יכבר החלם נגף חכמין ט עם שלשה
כשם ולכבי טחק רוק בגוף ונקין מעה שחס כן מעשה וכל הכשם השלך
משקלים והנוק והקול והדיבור לין עם קיבון ועטרוך לכל מקין
לין ע הענה שלך בשם חקלים הקחדוש שע ההפשטות הזה שקם קנע
והיבור מן הלשון ומשקה וזק בשטל המשות המעשות מן הפה עם הקוץ
וכן השכל לקינו מעשה שלך מן הלשון ומשקה כשבור הפעמה והכרינה
שבורין ותועה קכה ושכוחה כשמשקה בשה העברות שכשינו ועם שלין
ומעשה ומן במשקה בחקק וחומק לקיך נכו וכחוקן שלך בוכש נקוץ ג
הכשם והכל לך בוכש שכל הספרות שכל לקיק וקומק ולין שקיך לעמר
רוקטקם כי הם מעכבים כקיך בפרות בשער הרי שהשלך הוק שקר
הכל ובשטל שי לקי זה שכ ונעי בשמשם והוק כוקן מעיר ומעינן ו
ומעקיק כל ההקחדוש ובשטל זה הקינו לקנעי כשלך הנעוה לקחרי שלשה
רקשובות לקיך שכן שיק שע לקשר כתלם לשלך בשם והכן שה הזק רב
היק הקלך לכל השמות כתוב לקח חוקן לחלם לשלך עם שלך הפשע
הקפעה טקיק מה שמע הקלם ושכוחה והכיה הוק מה שמכון מעלך
מה שמע והלשלך הוק עשמעקן של הקלם הקיק כשעון שכי שקל וזה
הלשלך הוק המקבל הקבשלך והוק המכון של יהי • שלך פרוכת לו
כלקך המעקפשים מעשו למשן שלך זלשלך וכן המשכן כגבי הרב
ויש קלפה מן הלשלך זו פעמי ושו ולין כוועקינו של העשם הקיק קכה
שלך של הכלים המעבד השכשה לקיפים בעוש שכלם הם השכשלך

פרוכת והקטרת קורים לוהם עלך לקח והלב ונכל לקרוק על כנף הקיפים
לקיפים כשם רוק ונפש והשם הוק הלשלך של העלך ולם הקיק לבל ג
העלך כשם נפש ונפש יהיו השם כלקיק רוק ונפש של הנפש הנפשלך
הזלקה ושם פרוה הקלם כלשלך הוק מעבר שם חקטרו ט עם החושים
הכן ונקבל והשה להשיב והלב שהוק בלקיק הרוק ונפש הוק לעשה ו
והוק מקנלה כלשלך הקיבון שהם השם שקיהו לוהם כשם רוק לוקשלך
לעשל ונפש ט לעך שהלב הוק ונפש כבר שהוק כלקיק רוק ונפש לך
נולנע מה שהקבו לחושים ונפשם של הקבירן לחוש ושפם עם שיהלבלך
ההפשטות הקיהן בפשם ולקיר עם ולך יהנלה לקשר ישלו ט לם יש ע
כושלך יוולנע עכן בלוקם הפשם ולם ישלו פחל כעכן לם כשלך טרקין
לם חוש לם שבבון לם שמשק לם שער לם שלך רוק הכל נולנע כפשם
הרי שהלשלך הקלקין פשם מעלה שמשקוק עש לקשך ולך עם מעשק ק
הלב מה שהקבו וכן ברוקטוק יש שכשה לקיפים והם עלך לקח רוקט כ
לך שר מעלך לשלך לבוה הקחדוק וכן ובשלך הזק של הנפלך ומקנלך
לשלך הרוק שגם הוק עלך רוקט פשלו ולך עם מעקנלך הפשלו ולקשך
הכל יש רוקטוק רוקט הקלקין לשלך ורוק לך קפוק לך מעלך לשלך עשמשלך
והוק הקלקין כשל המעשק הקבה לשער שמע עם קויק ובשטל שהוק בקיב
לשלך ובשבור שהוק ומקנלך בלשלך ומשלך כהם וכפרוק לשער
שמשק מעם קלקין קכה ש לשלך ולך קלקין ש לקשלך ולך ש כוועק ושלך
קשלן סגר הפרוק ה בלשלך יפר לקל כוען שמש כלכוק בלשלך הקושלך
עבקיע שהיה ע לעמר בלשלך ובוקע קשר שלמק בלשלך לוק לקמר ב
בלשלך כשר שלמק בלשלך כלכוק לכל כשבור שהוק לשלך לך קקיים
שיק שלך המשק הזלקה ולקה לעמר שהלך זלשלך וכן המשלך בלשלי הרב
כלשלך הפרוכת יפר והקן הכל בשוהפרוק הלבשה והכיה שהם לכלך ולמעלך

והמשלח היודע חזקתו שומרין שכל הקלים וכל הסיכות היו קכ"ק
והכח חזק הוץ מקבלו הקומה על השלים כיצד לך שתקבלו לומרים
לשלים הוץ לשם כן שלא לשתף לין בכח לשתף לין לשם כן תקבלו לומרים
שהיו הוץ לשם כורן שלא כן בכורן שהיו הוץ לינו כורן ולין ע
כן לבורן לינו שהיו נשתף שהשלים הוכל מעבירין את הכריתת כ
כשכיל פשוט הכריתה והיו לומשתו כינינו ושתף בתי השקי הלומשו
הזק מעשים מעבל הקומה הוענו לשר לת גולע פשוטו לת גולע י
לומשתף לומשל השכל הקומה בשר והפשוט שכל הלומש והדומש
והכשל לי והכשל שכל כבלם שלפים חיות מעשים גולש והפשוט
שכל הכורן גם כן גולש להייבן הוייב בכל הכריות הקומש הנהגש ה
השפחים וכל זה טקרין לומשו לחכל הפשוט שכל לשכן ולומשו לחריך
ושתיה לין לחכלנו ונלש לחוש ט לין הנפשוט מעה מעשים מקומשין
ומשכלין ומכל שכן שחין לשכלנו ונלש שכל ושקר שום פשוט מ
מעסיכה לקשוט וכן הורו הומקובש ומשה הוועבן והקילכ"ר שלין
מעשיכים שמיטה לקשוט וכבר לחינן שלת טקבין שלשוט שכניך
יום כן לין נגן לך להשיב לומשתלת שכל לכלן ולומשו לחיך ושתיה ומכל
שכן שתיה בכל הלשוט לשם כן כל הומשמש שהסיכה לקשוט היו
הטקרין שהי, שמש לין עשהי לומשו בשכבר שלשי, שהי הוץ כלין שמש
ולכלן ומן הכריתה לינו חנשכם לומשו שחוץ ט לת יקרין נשם שקיש
שלת כשכל הכלות והכלוק לת יוולש שלת בשכל הפשוט והכלן הנכול
מעבוש הכלן שכלות יום כן הוץ הכריתה ונכל הכנוץ וכלן ולהשמיה
בו שם שהיש עשלין לומשו לשכך לומשו ריוה עוש שמשלקשיה
הנכלים לשכר כשלה נולש הלומשו ולין הלומשו כשלת שלת לשלה ט
לומשו והקינס ש"ש שכל הנכלים כת ולוק שם הפשוטה כשלך וכן
לומשו הנקינין וה"ש שהיש לומשו ומש שלומשו שהסיכה לקשוט כלין שלת

פשוט

השלש והכריתה היו הפשוטה הנשטה הפשוטה הפשוטה ושהיו הפשוטה כוכן
ונכוהה ולומשתלת לת לומשו לומשבש כת הסיכה לקשוט נכוה משת
הכורן שש לין קוכל כי הפשוטה הומשהשטה הפשוטה הכורן כמה שהוץ
כורן כוש הפכשש ט לין עבוץ לכשר לין ל קן ולהלוש והפשוטה
לכשר היו פשוטה ופלין סוכל כלומשו הוץ לשם קכמון לכשר לין ע
קן ולין שוש טלכל משיב משוהן וכבר שלת נולע הפשוטה מהוהקה
ולכיכולם והקלכהקם לין יהכן שיוולע כהן שכל הפשוט כני לבה ע
שם ולהשיב לומשלקן כמה שהוץ פוש והה לשם, שכל היכם לקטוכן
מן הוץ הושל לין שכל והוץ ישיכון שהקלה הושל לין שכה לין שכל
שלת לומשו שקר, נמשר לת לכל לומשו וזה לת הפת כלכיכון לכי הלוק
ולשם ישלכן מן הושל לין לשם הלקשון ולשיב שהשיה הושלכן והוץ
כשכלון יש לין לומשו לומשו והלומשו שת שכה שהשיה הושלכן לת כ
כשכל זה לשל ע יוהכ כבול לקלפן כשה כ כבוכן נולע יוה כ
כשכלפפם היולת שכבלן מעשן לכיולת ושכל לשם כשלשע כשלשלן
שלכלן שכל הלשכים הלקשוט כשכל הפשוטה כלך שיהין משלקולת
כל פוש ופשוט משלש ומשם יכל שכלן בלול בכורן הלכשיה לשלשי
לשלי כלין והלשכשכבל לקל ולקל כת פשוט הפשוט הולקוק לשלומן
ובן לשם ישל הקוכלן כבוש הלה שלקט פלהלן ולהכשלן הל כלכ
לומלן ושיבל לקיכה הכשל שהקשה כלכ והשומש הלשלן ולקל כן
נולע ל שלקט פלהלן ולהכשלן הוכל לשם ישל שכל לכוכיל
לומשלן של הלשומה לשלי נשכלן לקלי השקלו ולקשה ושה לל
יפלל שיש כיכו לשלן לן נשוה כשכל שלקט ל כבול פלכי ולהשיבה
הנכוש הוה כ ולקה היו פשוטה כלומשה ולין הלהשיבה פשוט הקשה
כשכשלה כן לומשה כבומשה הלומשו והשלומשן שהסיכה לקשוט כלין

נקשיבו ויקשרוך מעל הב הנק מעל מעיך ון כל הקיכרים כתוב
כי מעמן הנפתוח ח"ים לס ירבו חצבעות הרגלים להשיב חיות ושון מעלקי
הם עשרת כבוד הקמעשכם שהיין הכיבור שהם עב הכב ומעשם ימשיכו
לך הור"י"ם ויקס יקמעו השעליים הלוקחים חיות ועל ידי הכבד ושון
לך ובידים ולס יקמעו לתחי שהנשא בעזה מן הכב עשה עביך ומעשיך
משכבך בוקרי שיעשכו לין לקם שייכות עם הנשא לון עם שכלך בקבץ
שהקם כתי כלם כן כל הכיות בחיים והיעשר שהוון קכ"ה בב ושכל
הכיות מעקבל ומעשיך מעכב הדוקט הזק שמעשם יוכל הקיון והשון
ג"שבה הנוח יורך לקוק מעשכשו מעמך שהנשא לון שכל הקם לקוק מעמעקך
ומהוק לכבשות הנשם לסכן בעזה יהיה המעשון של השעלך עב לוקסוק
עמך שקיכו לקם"ך מעשה שמעשם הלכבשות בבקשם להמעשיך
שון ניקיך מה שכל ועל מן הכב ויהיה לכבך המעיב המשל הזק הלילן ב
נעזב כלקן ושלוך משכב ומן הנשם שלוקסוק מרוק והקשב השמע
ומעבשל כלקנכו כל מעך שקוק מעשיך ומשכו כוק השעלן פלים ופירוך
הרלוניוך לכלכשות הלקם לכלקון נשלך שבוב כל הלילן הזק פרי מעה לך
פרי משון מעה לך משון כו הרוק והשמשב ה שמע והלקמעך לוים
רלוניים לכלוך והמעם לוים מפלסנים וכולקי שהמעכוה לקת הלילן עמך
שהוון נשלם כלקך ושקיכו רוקך כבריון שלך שהוון כוכה לכבוב הלקמעך ו
ושהקיך המעם והמעשיך הכוק להפלסת מעכם לקחרי שהלילן לקיכו עשיך
הפרי שלך מעכם נעזה בשון ולקיב מעקך כלעב שהכבשת עשמעבשת הכיות
ושעב הקעשך כי הפרי ג"ה עב מעשך כשבך שהוון כלכך הלקמעה ומעם ב"ו
ולך יושלם עב עיכלך ב ומשמם לוקך הלילן הוון ה"קכ"ה הוון והוון
כשבוע כלקוק מעשיך והמעם כלקיכך לשמעה הלקך הכוק כלקיב
כלעבוע כלקוק מעשיך והמעם כלקיכך לשמעה הלקך הכוק כלקיב
הוון והוון יהיה עשה לין הוסלך ומשמע לין עבוע ושלוך כלך והלילן כלקיב
לך הוסלך עשה ולך הבשב ומשמע כו"ו ושלוך הלילן הוון יהיה הוון
כלקיב כלקיב כל לקשב ישעך השלוים הוון יהיה עשה ולקי הוון היה כלקיב
כלעבוע לקך מלקין משעה לפי לקין בבון כך כלקיב עשך שיכלקו מעשיו

עבוך ועבוך ומעם לקלקון מעמעיים ועלקלים כתו שלכלו והכוכם עשעת
עב לקכך ולקוכך ולין שלך עמך עב הפיכך לקשוכה להמעיך חיות ומשון
עוכך כתו הקלוכל הלקמעך ושוכך המים עמך עב הפרי לעמיכוך עשם
והשבולה שלקם עשלך להלפסת מן הקלין שלך הכוכה עכוס עמעשכך
לקיכן כפי שיעשך פירות הוכה עוכלך וכפי לבוך ב המשון יעבוך לקך הקיכל
להקלהשיון עמך עוב ומים כלפי לקכל לקם יעבוך עשם לקן עמך לך יושל ע
להבות כשבוכות לכן כוכה בלפוכיכן לקפעלקיכו להמעיך מעכה ולקמעך ו
ומעלקך ומעשכה כל השעלך שמעבלפה להשכלך לקך הקילין לקיכ"ה להוליך
לך מעלקין כעשב לקכב קלב ומשם עקך הפי וזה סוב עשו עשכך עלקון הכל
רוכה עמך להשכיקו ועקלה ובוכה לק"ין כלקיכך לקשב עשון וכל זה עמך
כשעכל שהוון יקך כלקעיך ומעשו כל הכלוך וכל הפיכוך לשון שכה כבר
נוכעב כי המעוב לקך הלשלך עקך השכך רוכה עמך כינך קלך הלמעכה ולקך
עקך לקם יש שיכוב כשבב הלומעם עב הפיכה לקשוכה עשו שכה עלכן
קבל ב מה שכלך לו הנעה יכוך עשו ומך הוך המשכיך והמעוב לוקך כ
לין עשו משמע ושה נכך הזוכך פשיה לילך רשו"ר יכלך לקמך לקי ב
הכ העהו והלהים עשלך שיכלקו מעכשו וכו לקבל לקיב לכלך כינך ועקך
לקלשך כוכשך כולהו בב עשבר ולקכי עשם הכה ומשלך עקך לך לישלך
משהקיך ולהקעה והלי לישלך עשלך ויקוכך הוך עב שלקך לישון והלך לוקמעך
והקוך עשם הכלך כעשב ועכוך לקבלין עב הלקי לישלך הביך לעלקך ומעבלן
עב כשבלקים מעשוב עב כשיבריך עב פלקך מעבוש מעלך עשם עשמע עשמלך
כהקוך לישלך הלשלך מעה מעוקלך כלך שביך מבב שלקך לישון קיומם לכוכך ב
כיה ושלילך כל לקיב ישלך השלהים הוך יהיה עשם ולקי הוך היה הוך
הווך והוך יהיה עשו לין הוסלך ומשמע לין עבוע ושלילך כלך והלילן כלקיב
לך הוסלך עשה ולך הבשב ומשמע כו"ו ושלילך הלילן הוך יהיה הוך כלקיב
כעבוע כלקוק מעשיך והמעם כלקיכך לשמעה הלקך הכוק כלקיב
לך הלקיב ומשמע כעבוע עשיך עשלך ומשמע לין עבוע ושלילך כלך והלילן כלקיב
לך הוסלך עשה ולך הבשב ומשמע כו"ו ושלילך הלילן הוך יהיה הוך כלקיב
כעבוע כלקוק מעשיך והמעם כלקיכך לשמעה הלקך הכוק כלקיב
הוך והוך יהיה עשו לין הוסלך ומשמע לין עבוע ושלילך כלך והלילן כלקיב
לך הוסלך עשה ולך הבשב ומשמע כו"ו ושלילך הלילן הוך יהיה הוך כלקיב
כעבוע כלקוק מעשיך והמעם כלקיכך לשמעה הלקך הכוק כלקיב

אתקין ליה להאי אילנא בתיקונא שלים דאחיד לבל סטר עילא ותתא בגין ד
דיראו מלבנו ולא יחלפון ליה בחילופא אחרא לדרי דלין אמר ר' אבא ודאי שפיר
קאמרת ומובן כל מאמר זה במה שבתבנו ומה שאמר דצריך לעבוד
לקב"ה המצאנו בפי' פרשת בלק דלך קצ"א מונע בר יקבוהו לאום וברכה
לראש משבר רזא דמלה כתיב ברזא דלעילא מה שמו ומה שם בנו כי
תדע וכו' שם בנו ישראל דכתיב בני בכורי ישראל והאי ישראל כל מפתחאן
דמעה ימנותא ביה תליין דהיינו קב"ה הנקרא בן והוא משתבח ואומר אדני
אמר אלי בני אתה והכי הוא ודאי דהא אבא ואמא אעטרו ליה ובליכו ליה
בכמה בלכאן ואמרו ופקידו לבולא נשקו בר נשקו ידא דהאי בר שולטנו
ליה על בולא דבולא יפלחון ליה פן יאנף בגין דא אעטרו ליה בדינא ורחמי
מאן דזכי לדינא לדינא מאן דזכי לחמי לחמי כל ברכאן דלעילא ותתא להא
בר סלקין ומעטרין ומאן דמנע ברכאן מהאי בר יפרשון חטאוי קדם מלבא
קדישא לאם ממש וכו' ובלבה לראש משבר כמה דהוא מסתלק לקב"ה ו
ועביד לסא דיתבר הכי קב"ה משיך עליה ברכאן מלעילא וכדי לחייב ב
בנפשו לבל מי שקרא או שמע הדרוש הזה אם לא יעבוד ויבלך ויתפלל
לקב"ה כראוי אביא ראיות ברורות על ענין הגדול הזה אמרו בפרשת ה
האזינו דלך רצ"ז זכאה חולקיה מאן דקרי למלבא ויודע למקרי כדקא י
יאות ואי איהו קרי ולא ידע למאן דקרי אתקריק קב"ה מניה דכתיב קרוב
ה' לבל קוראיו לבל אשר יקראוהו באמת למאן דקרוב חזר ואמר לבל
אשר יקראוהו באמת וכי איה מאן דקרי ליה בשקרא אמר ר' אבא אין מאן
דקרי ולא ידע למאן דקרי מנלן דכתיב לבל אשר יקראוהו באמת זכאה
חולקיה דמאן דעאל ונפק למנדע אוחוי דקב"ה ועליו כתיב ואוחי צדיקים
כאור נגה הרי שהקורא לאחי אמת קורא למלבא קדישא ואין האין סולך
נקרא מלבא קדישא בבל הזוהר אלא קב"ה ועוד כי אם האמונה והתפלה

עלים לאין סולך למה צריך לדעת למי יקרא ועל פסוק מה תצעק אלי
אמר ר' שמעון אלי דייקא דבר אל בני ישראל ויסעו ויסעו לעולא כי הלבר
תלוי בעתיקא קדישא בשביל שמשה היה בועק אל הקב"ה מבלא שבריך
תמיד לזעוק אליו ועתה התיר וצוה למשה שיבקשו ישראל ונוסעים למעלה
רחמים פשוטים מעתיקא קדישא והענין מפורש בדברי הגמרא שקיעת
ים סולך היה קשה לפני הקב"ה בעבור שהוא מוכיח לעשות דין ומשפט
ואז היה הקטרוג גדול נגד ישראל אלעשו ואלב עשו ומן הדין לא ניתן
שאלו יטבעו ואלו יושעו בשנוי הטבע בקיעת ים סולך על בן הוכרח
הקב"ה לבוות לישראל שימשיכו מלמעלה שפע הרצון בלחמים פשוטים
כדי להציל אותם בזכות האמונה ובגילוי הרצון וזה היה בפעם ההיא
ויותר בבירור בפרשת פינחס דלך רמד קם רעיא מהימנא וסליק ידוי
קמי קב"ה ושכינתיה ואמר הכי קב"ה יהי רעיא דילך למיהבלן מזונא
שלימתא להקנא לגבך ולגבי מטרוניתא שלחה עלמא דאתי דאתמר
עלה כי לה המלוכה ומושל בגויים ולגבי מטרוניתא הנינא דאתמר בה
והיתה לה המלוכה וכו' הוה דילך מטרוניתא קדישא דילך שלחה
דילך התאה דילך וכולא ברשו דעילת כל השלוחה וכו' הרי הפלתו שלמשה
לקב"ה ומזה מלא כל ספר הזוהר והתיקונים וסדר הפלותינו מורה ב
באצבע שכן כוונת רבותינו וחתימת הענין שאנחנו אומרים חייהם
להודות להלל לעבוד לבך למי שבראנו והוציאנו ממצרים ונתן לנו את
התורה אשר שמו הויה בבל התורה נביאים וכתובים הנקרא הקב"ה בפיכל
חכמי ישראל ועל העצם הזה נאמרו כל שמות הקדש הכתובים בתורה
והכנויים והוא המתואר בבל התואר בתורה נביאים וכתובים ויבראשנים
ויצר ויעש ויטחם ויתעצב ויעל וידד וידבר ויאמר וגם כל האיבלים ב
הנעשים אזן חוטם פה זרוע יד רגל וכו' ובדברי רבותינו שהוא משתעשע

כגון שבן לחבר לנה עם שמעתא בגרסיס והוון הכוכה ובעשר
על קפלן הכוכה והוון שקמה הכיתן עם בטלה על שמעתתן לתך קילך
והוון הלוחמים ומשיך הכלים והוון המעלתך שם גיתן וכלה לכם לסכיתן
לתקנן מעשבתים ומתפלשם ומעבדין ב הפיסה דתשובה כי שעלך כל ק
העשרה לת יהבן קרוון ל בשם כגני הנחר פעשה לתיבים מעבד שכן
שתקור לחצוב שעל שום לכר מעברי לכותבן שה ודומה להם כי מן ק
הקבה יש בנו לתעשך כל השעת ומן הקבעך יהיה כרוך שעשך כל
העשרה תשובן ולתן ל פשוטה מעבדתך ולחסר לתשוב עשה עתקשיון כ
כריתך השמים והתקן ולתן כתעה בהתך ובתיבים ולתקנן קיים
עבוק בתך והתחלת עזק לחסר עשה לכתך תוך כעבון כה לתם ולחבתיך
קונים ל קבה והוון חשר עשה לחתו לכלים שחסוף עת הפיכך
דתשובה לתם כן לתעשך התעשה כך היה להתחן שיש פיכך דתשובך
בב הסיבוב והיה נפתי כתני התחלת הוון לתחל לת שנים רומה עתר
התומך שתשלש היו שתן סבובך דתשובה תן שנו נעשתים עבדים יהך
תשך חשר תן מעבחות התחתל תעבן התחל הוון כופב בשקו כל ך
שקלים כי כב נעשתן מעבדותן הוות לו תפיכה דתשובה ולו לתפשך
לתשוב מעבי לתני שיהיה ל התחלת שעל יהיה מעבחותן תעשך כל ך
השעות ופיכך כל הסיבות ולתן תעבחות שב הפיכה דתשובה תלני כשום
פיכה שלך כשעשתן וכדוע השקלים עבלת כתוך הסוג הזה ובכיך
להתחן שתשלת כל השעות שלתלת שב הטבשם ולתן שום מקום פעני
תשעו וכב לת שייך מקום ופם שלך להתחן שתשתה בשעתך מהקבה
על יבי השביעה המשנחת שעה ולהן מעבי כבת שעות כל השעה והשם
הזה נעבוין לתלך ל כבוד שעלך שלהך לת הקבה השביך והכורך
הזה לת הקבה שהיך להודישו שתהיו תפיכה דתשובה לתשר לתך

השם הקבבל ולתן הסיבה דתשובה נהלתן שם ונעמך ט שם הויה לתקלן
הבו נעלל שהיו נכהבו כזוהר שם הויה תשעה רומה שתתן פירושן
שתו של הויה שלת להויה עשתך כי שתו של הויה הוון שתו של הקבה ך
דהייבן דהקבן השביעה לתכל שם הויה הוון הקבה שעשה שתיבן לתעבן
להתלת נקודה ומן הלתם לתשר נבלין בשעה בתעלן תעבה לתתך ל ומשה
כלי שעלך לתשוב לתם לתשך שהוון לתיבן עשם ופיכה פשוטה לתעשיה שלת
כל לתומשות ועשם הכבר שבשעם הקדמין הזה תעך שלכל הכבורך
הוון הלתם ומשלת כשוף השמש וגבהיס וכתיות כשעך ולחבה ושלוה
בכתן ירושו ובכשם הפשוטה תעבן והוון כוב כתיה עשות כרצונן ו
ולתקבן ולתן תעשים תעבן כשו השעשים הבשמים מן הכב כן הוון
פושב כל פשעתן כתיהם ט פיכה שהקה פשוטה לתעשך הוון שב כן
נקשיב כשכר ושעש ולתן הלתם פיכה נעשות שלתיב בהכלין לתשלם
כך כך כשו השמש להתיר והקש שהרוך לת כן הבולה הלתך שיש שלתיב
הפושטה בתיות כשכם לת כבב שב הפיכה כיתיך לתן פושב כהפך ולת
בתיות חייב לתתה שכך לתוך הקבה לתשר כתן לתך הלתם והלתמן ש
שהוון כשב כתיה ופיכה שקלת בב הנתיים שנלך כל לתשר לתם ה
שעשך נשמים ולתלך ולתם לת הלתמן כן תעכך לתתך שתבות הלתם
תן הכורך לתחרי שלתשלך בו שלשלך הכתיה וזך תעבב כל לתך ובב חוש
ובל לתפעה ולתרי תתבלש כוונת הכתבוך שלתמך כן תכם יעמך לתב ולתמן
כוזכר לת לתם לתחיתן ובן כתיב העלך לתמך לת לתם לבריך ט יהך
הלתם לבריך הטה לתחיתן שבוך שב תשב שנשתוך לתבל לתם לתשלשך
והוון הקבה הכן הטלתך יעמך לתך הטשב ט תשב עשלך בבתיהן בי ונך
ומשריב לתוכם כרצון עשון ומלבבך לתלך ולתמך קיתשון הנעלת
לתמך שתם נשכוטה ונשלך הכון נעה תין לתלתן תשתשה יבי תקשה
תשתלך תן יבי יתבב תשתלך פלת יבי נצון תשתלך פרוש הלבר שב שב
לכלכם שהפירוש לזשר תשתישם תשתבשך והכתך שהוון הרצון ב

Az osztályülést
tárgyai: 1.) Két tag kiki
2.) Folyó ügyek.

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 232.

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA 1826 K

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

Papír cenil 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31